

www.gnanam.info
www.gnanam.lk
ISSN 2478-0340

மே 2021

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை:
ரூபா 100/=

252

வன்னியன் மூத்த பெண் படைப்பாளி
தாமரைச் செல்வி

புகிதலின் ஓலை விரிவுப் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் !

ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் மாபெரும் இலக்கியப் போட்டிகள்!

ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் **தி. ஞானசேகரனின்**
80^{ஆவது} அகவையை முன்னிட்டு ஞானம் சஞ்சிகை
நடத்தும் **மாபெரும் இலக்கியப் போட்டிகள்**

பரிசுத் தொகை
ரூபாய் 300,000/=

2000^{ஆம்} ஆண்டு முதல் 2021^{ஆம்} ஆண்டு பெப்ரவரிவரை வெளிவந்த

சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகளுக்கான பரிசுப் போட்டிகள் ஆறு பிரிவுகளில் நடைபெறுகின்றன.

- (01) **முதற் பீர்வு** : **நாவல் - குறுநாவல்** - நாவல், குறுநாவல், குறுநாவல் தொகுப்பு.
- (02) **இரண்டாம் பீர்வு** : **சிறுகதை** - குறைந்தது 9 சிறுகதைகள் உள்ளடங்கிய சிறுகதைத் தொகுப்பு.
- (03) **மூன்றாம் பீர்வு** : **கவிதை** - கவிதைத் தொகுப்பு - மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை, காவியம்.
- (04) **நான்காம் பீர்வு** : **கட்டுரை** - பொருட்பரப்பு எதுவாகவும் இருக்கலாம்.
- (05) **ஐந்தாம் பீர்வு** : **ஈழத்துப் பழந்தமிழ் ஆய்வு** - பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு உரியது.
- (06) **ஆறாம் பீர்வு** : **ஈழத்துச் சிற்றிதழ்**.

போட்டிகளுக்கான விதமுறைகள் :

ஈழத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள் எவரும் இப்போட்டிகளில் பங்கு பற்றலாம். ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரிவுப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளலாம். ஆனால் ஒருபிரிவுக்கு ஒரு படைப்பை மாத்திரமே சமர்ப்பிக்க முடியும். போட்டி முடிவுத் திகதி 30-06-2021. அதன் பின்னர் வந்துசேரும் படைப்புகள் போட்டிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது. ஞானம் ஆசிரியர் குழுமத்துடன் போட்டி தொடர்பான கடிதம், தொலைபேசித் தொடர்புகள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஞானம் பதிப்பகத்தில் வெளிவந்த நூல்கள் இப்போட்டிக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது. அனுப்பவேண்டிய முகவரி - Editor, Gnanam, 3-B, 46th Lane, Colombo 06, Sri Lanka என்ற முகவரிக்கு பதிவுத்தபாலில் அனுப்பப்பட வேண்டும். தபால் மேலுறையின் இடதுபக்க மூலையில் பங்குபற்றும் போட்டிப் பிரிவின் பெயர் குறிப்பிடப்படவேண்டும். நடுவர் குழுவின் முடிவே இறுதியானது.

பீர்வு 1 - 4 மூலதக விதமுறைகள் :

ஆகக் குறைந்தது 80 பக்கங்கள் கொண்ட நூல்களாக இருத்தல் வேண்டும். நூலின் இரண்டு பிரதிகள் அனுப்பப்படல் வேண்டும். போட்டியாளர்கள் தமது இலக்கிய முயற்சிகள் உள்ளடங்கிய தம்மைப்பற்றிய சிறுகுறிப்பு ஒன்றினையும் அவர்கள் வெளியிட்ட நூல்களின் பட்டியலையும் வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

பீர்வு 5 மூலதக விதமுறைகள் :

தற்போது பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் மாணவர்கள் மட்டுமே இப்போட்டியில் கலந்து கொள்ளலாம். இப்போட்டிக்கென எழுதப்பெற்ற ஈழத்துப் பழந்தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மாத்திரமே போட்டியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். பட்டப்படிப்புக்கு சமர்ப்பித்த ஆய்வுகளையோ அதன் பகுதிகளையோ அனுப்பமுடியாது. ஆய்வுக்கட்டுரைகள் ஆகக் குறைந்தது A4 தாளின் 40 பக்கங்களில் தட்டச்சு செய்து 2 பிரதிகளை அனுப்புவதல்வேண்டும். அனுப்பப்படும் ஆய்வு அவரால் எழுதப்பட்டது என்பதற்கான பல்கலைக்கழக துறைத்தலைவரின் உறுதிக் கடிதமும் இணைக்கப்படல் வேண்டும்.

பீர்வு 6 மூலதக விதமுறைகள் :

போட்டியில் பங்குபற்றும் சிற்றிதழின் ஆசிரியர் ஈழத்தில் பிறந்தவராக இருத்தல் வேண்டும் (1) சிற்றிதழ் பற்றிய சிறுகுறிப்பு (2) இதுவரை காலமும் வெளிவந்த இதழ்களின் அட்டைப்படம், பொருளடக்கம், ஆசிரியத் தலையங்கம் ஆகியவற்றின் போட்டோ பிரதிகள் (3) வெவ்வேறு காலங்களில் வெளிவந்த 10 இதழ்களின் இரண்டு பிரதிகள் ஆகியவற்றை இணைத்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் வெவ்வேறாக பரிசுத் தொகைகளும் பரிசுச் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படும்.

முதற்பரிசு ரூபா 25,000/=

இரண்டாம் பரிசு ரூபா 15,000/=

மூன்றாம் பரிசு ரூபா 10,000/=

- ஞானம் நர்வாக ஆசிரியர்

ஒள:21
கூர்:12
252

பரிதலன் மூலம் வீரவும் ஜமுமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விற்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ⇨ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ⇨ 0094-11-2362862
இணையம் ⇨ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ⇨ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ⇨ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ⇨ T. Gnanasekara Iyer
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்பதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ⇨ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

- ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப்
பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வகப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படுவேண்டும்.

- **கவிதைகள்**
மகாதேவ ஐயர் ஜெயராம சர்மா 06
கீத்தா பரமானந்தன் 13
புலோலியூர் வேல்நந்தன் 15
ராணி சீதரன் 28
இ. ஜீவகாருண்யன் 34
செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா 37
செபஸ்தியான் / சோ.ப. 45
வல்வைக்கமல் 48
வேரற்கேணியன் 50
- **சிறுகதைகள்**
கே. எஸ். சுதாகர் 07
நீ. பி. அருளானந்தம் 16
ருஸ்னா நவாஸ் 33
ஷெல்லிதாசன் 41
- **கட்டுரைகள்**
அகலாங்கன் 03
முனைவர் கு. சிதம்பரம் 20
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 30
வடகோவை பூ. க. இராசரத்தினம் 46
பேராசிரியர் செ. யோகராசா 49
நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் 53
- **புனைவுக் கட்டுரை**
ஆசி. கந்தராஜா 10
- **நூல் அறிமுகம்**
எம்.கே. முருகானந்தன் 38
- **பத்தி**
பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 51
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை 55
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 56

சுசீர்யர் பக்கம்

கொரோனாவின் கோரத்தாண்டவம்!

சித்திரைப் புத்தாண்டுக் கொண்டாட்டங்களின் பின்னர் கொரோனாவின் மூன்றாவது அலை இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த மூன்றாவது அலையில் கோவிட் 19 பரவலுடன் பி117 உள்ளிட்ட வெவ்வேறு புதியவகை வைரஸ்களும் இனங்காணப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையில் தற்போது மிக வேகமாக தொற்றுப் பரவுவதோடு பாரதாரமான நோய் அறிகுறிகளும் ஏற்படுவதாக சுகாதார மேம்பாட்டுப் பணியகத்தினர் தெரிவித்துள்ளனர். இந்த வைரஸ் காற்றில் மிக வேகமாகப் பரவும் தன்மைகொண்டது எனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. நாள்தோறும் 1800க்கும் மேற்பட்டவர்கள் தொடர்ச்சியாகத் தொற்றுக்குள்ளானவர்களாக இனங்காணப்பட்டு வருகிறார்கள். இதனைவிட இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கான தொற்றாளர்கள் சமூகத்தில் இருக்கக் கூடும் என்பதை அனுமானிக்க முடியும். இது மிக மிக அபாயகரமான ஒரு நிலைமையாகும்.

04-05-2021 அன்று வெளியிடப்பட்ட கணக்கின்படி 1,15,000 வரையிலான கொரோனா நோயாளிகள் கண்டறியப்பட்டு 15,728 பேர் மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சைபெற்று வருவதாகவும் அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. மரணங்களின் எண்ணிக்கையும் 710ஐ தாண்டியுள்ளது. கொரோனா பரவல் 70 வீதத்தால் அதிகரித்துள்ளதாக ஒரு கணிப்புக் கூறுகிறது. கொரோனாத்தொற்று காரணமாக எதிர்பாராத வகையில் உயிரிழப்புகள் இடம்பெறுவதுடன், மக்களின் வாழ்க்கை, சமூகம், பொருளாதாரம், கலாசாரம் யாவும் சீர்குலைந்துள்ளன.

கொரோனாத் தொற்றைத் தடுக்கவேண்டுமெனில் நாட்டினை முடக்க வேண்டும் எனப் பல சுகாதார அமைப்புகள் வலியுறுத்தி வருகின்றன. ஆனாலும் நாடு முடக்கப்பட்டால் பெரும் பொருளாதாரத் தாக்கங்களைச் சந்திக்கவேண்டி வரும் என்பதால் அரசாங்கம் இந்த விடயத்தில் முடிவெடுக்கத் தயங்கிவருகிறது. நாட்டில் முதலாவது அலை வீசியபோது நாடு முழுவதும் ஊரடங்கை அமுல்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்ட கடுமையான சுகாதார நடவடிக்கைகளினால் கொரோனாவால் ஏற்பட்ட இழப்பு மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. இரண்டாவது அலையின்போதும் பாரிய அளவில் தாக்கத்தைத் தடுத்துக்கொள்ள முடிந்தது. மூன்றாவது அலையில் தொற்றுக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருப்பதோடு மரணங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துச் செல்கிறது.

இவ்வாறான நிலையில் கொரோனா தொற்றினைத் தடுக்க வேண்டுமானால் தடுப்பூசிகளைப் பயன்படுத்துவதே ஒரே வழியாகும். ஆனால் அரசாங்கமானது தடுப்பூசிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும், அவற்றை மக்களுக்கு வழங்கும் விடயத்திலும் பல தடுமாற்றங்களைச் சந்தித்து வருகிறது. இதனால் காலங்கடந்து செல்கிறது என்பதை பத்திரிகைகள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. இந்நிலை தொடருமானால் தடுப்பூசிகளைக் கிரமமான முறையில் பெறமுடியுமா? அதனை மக்களுக்கு உரிய காலத்தில் வழங்க முடியுமா? என்ற சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன.

உலகளாவிய மட்டத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகளுக்கு அமைய கோவிட் வைரஸ் மிக வேகமாகப் பரவுவதற்கு ஏதுவான மூன்று இடங்கள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன. புதியவகை வைரஸ்களுக்கும் இவை பொருந்தும். (1) மக்கள் அதிகளவு ஒன்றுகூடும் இடங்களில் ஒரு கோவிட் தொற்றாளர் இருந்தால் அங்குள்ள ஏனையோருக்கும் இலகுவில் வைரஸ் தாக்கக்கூடிய அபாயம் உள்ளது (2) மக்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் மிக நெருக்கமான தொடர்புகளைப் பேணுவதும் வைரஸ் தொற்றுக்கு ஏதுவாக அமையும் (3) மிகவும் நெருக்கமாக அல்லது காற்றோட்டமற்ற இடங்களில் வைரஸ் பரவுவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. எனவே மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று இடங்களையும் கூடியவரை மக்கள் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

முக்க கவசம் அணிதல், கைகளைச் சவர்க்காரம் போட்டுக் கழுவதல் போன்ற செயற்பாடுகளால் வைரஸ் தொற்றைத் தவிர்க்க முடியும் எனினும், மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று இடங்களில் அதிகளவு நேரத்தைச் செலவிட்டால் வைரஸ் தொற்று அபாயத்தைத் தவிர்க்க முடியாது என்பதை மக்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தற்போதுள்ள நிலையில் சுகாதார அறிவுறுத்தல்களைப் பின்பற்றி இந்தக் கொடிய வைரஸ் தொற்றிலிருந்து மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தம்மைத்தாமே காப்பாற்றிக் கொள்வதே ஒரே வழியாகும். அத்தோடு இந்த நோய்த் தொற்று மேலும் சமூகத்திற்குள் பரவ விடாமல் இறுக்கமாக சுகாதார நடவடிக்கைகளை பின்பற்றுவதும் மக்கள் அனைவரதும் கடமையாகும்.

வன்னியன் மூத்த பெண் படைப்பாளி தாமரைச் செல்வி

எமது ஈழத் திருநாட்டின் வடக்கில் அமைந்துள்ள ஐந்து மாவட்டங்களில் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் தவிர்ந்த ஏனைய நாளுக்கு மாவட்டங்களான வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார், கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்கள் வன்னி என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

கல்வியில் மிகப் பின்தங்கியிருந்த இம்மாவட்டங்களில் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் மிகச் சொற்பம் என்றே சொல்லலாம். அதிலும் பெண் படைப்பாளிகளை விரல் விட்டு எண்ணினால் விரல்கள்தான் மிஞ்சும் என்ற நிலை ஒருகாலத்தில் இருந்தது.

எழுபதுகளில் தான் நூல் வெளியீடுகளே தொடங்கின என்று கூடச் சொல்லலாம். அதற்குமுன் சிலம்பு நாதபிள்ளை என்பவரால் பாடப்பட்ட ஓமை அந்தாதி என்ற கவிதை நூல் வெளிவந்திருந்தாலும் அந்நூல் வவுனியா ஓமந்தை வீரகத்திப் பிள்ளையார்மேல் பாடப்பட்டது என்பதற்குமேல் அந்நூலுக்கும் வவுனியாவிற்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை.

1973ஆம் ஆண்டிலிருந்து கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு எழுத்தாளரின் ஆக்கங்கள் வெளிவரத் தொடங்கி வன்னியின் இலக்கியத்துறைக்கு வளம் சேர்க்கத் தொடங்கின. அந்த எழுத்தாளர்தான் இன்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் முழுவதும் பரவலாக அறியப் பட்டிருக்கும் தாமரைச் செல்வி.

பொதுவாகவே எந்தத் துறையிலும் எந்த இடத்திலும் ஆண்கள் முன்னோடிகளாக இருப்பதைத்தான் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் எழுத்துத் துறை முன்னோடியாக விளங்குபவர் தாமரைச் செல்விதான் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

வேறு எழுத்தாளர்கள் எழுத்துத் துறையில் பிரவேசித்திருந்தாலும் பிரபலமான ஒருவரைத்தான் முன்னோடி என்று சொல்லலாம். ஏனெனில் அவரைத்தான் அடுத்தவர்கள் பின்பற்றுவார்கள். எனது அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் தாமரைச் செல்வியே இரண்டு வகையிலும் முன்னோடி என்பேன்.

வவுனியாமாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வன்னியூர்க் கவிராயரும், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முல்லைமணியும், வன்னியின் முன்னோடிப் படைப்பாளிகளாக இருந்தாலும் தாமரைச் செல்வியேதான் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு வன்னியின் முன்னோடி ஆதர்ச எழுத்தாளர் என்று கூறலாம்.

2019இல் வெளிவந்து தமிழ் நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கத்தின் சிறந்த நாவல் விருது பெற்ற 570 பக்கங்களைக் கொண்ட “உயிர் வாசம்” என்ற நாவல்வரை இவரே இன்றும் வன்னியின் சிறந்த பெண் படைப்பாளியாக விளங்குகிறார் என்று சொல்லலாம்.

பாடத்தீட்டத்தல்

இலங்கை கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிக்கான பதினோராம் ஆண்டு பாடத்தீட்டத்திலுள்ள “இன்னொரு பக்கம்” என்ற சிறுகதை மூலம் இலங்கையின் இளைய தலைமுறைக்கு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கும் இவர், தமிழ் நாடு கல்வி அமைச்சின் பதினோராம் ஆண்டு பாடத்தீட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும்

அகலாங்கன்

“பசி” என்ற சிறுகதைமூலம் தமிழக இளந்தலைமுறைக்கும் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார் என்பது இலங்கையர்கள் யாவருக்கும் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் தரும் செய்தியாகும்.

பல்கலைக் கழக உய்வு

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம், கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றில் கல்வி பயின்ற எட்டு மாணவர்கள் தமது பட்டப் படிப்பின் இறுதி ஆண்டு ஆய்வுக்காக இவரது ஆக்கங்களை ஆய்வு செய்து பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

உய்வு மொழியல்

இவரது ஐந்து சிறுகதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. “இடைவெளி” “வாழ்க்கை” ஆகிய சிறுகதைகள் பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம் அவர்களால் முறையே “The Gap” “The Life” ஆகிய பெயர்களிலும், பாதை என்ற சிறுகதை “The Rugged Path” என்ற பெயரில் திரு. ஏ.ஜே.கனகரட்ணா அவர்களாலும், “முகமற்றவர்கள்” என்ற சிறுகதை திரு. பெ.இராஜசிங்கம் அவர்களால் “Faceless People” என்ற பெயரிலும் “எங்கேயும் எப்போதும்” என்ற சிறுகதை “The Inevitable” என்ற பெயரில் திரு. K.S. சிவகுமாரன் அவர்களாலும் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

சீங்கள மொழியல்

இவரது “ஒரு மழைக்கால இரவு” என்ற சிறுகதை திருமதி. ஜெயசித்ரா அவர்களாலும், “வன்னியாச்சி” என்ற சிறுகதை திருமதி பெ. அனுராதா ஜெயசிங்க அவர்களாலும், “வாழ்க்கை” என்ற சிறுகதை பேராசிரியர் பியசீலி விஜயமான அவர்களாலும் சிங்கள மொழியில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன.

யேர்மன் மொழியல்

இவரது “ஓட்டம்” என்ற சிறுகதை எல்வின் மாசிலாமணி அவர்களால் யேர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது.

குறும்படங்கள்

இவரது “பசி” என்ற சிறுகதை தமிழ்நாடு இமயவரமன் என்பவரால் குறும் படமாகத் தயாரிக்கப்பட்டு இலண்டனில் நடைபெற்ற விம்பம் குறும்பட விழாவில் காட்சிப் படுத்தப்பட்டு பார்வையாளர் விருது பெற்றது.

“1996” (இடைவெளி) என்ற சிறுகதை இயக்குனர் திரு மகேந்திரன் அவர்களாலும், “பாதை” என்ற சிறுகதை திரு. ஜான். மகேந்திரன் அவர்களாலும் “சாம்பல் மேடு” என்ற சிறுகதை திரு. திலகன் அவர்களாலும் குறும்படங்களாகத் தயாரிக்கப் பட்டுள்ளன. மற்றும் “பாதை” “வாழ்க்கை” ஆகிய சிறுகதைகளும் குறும்படங்களாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஓவியக் கலைஞர்

ஓவியம் வரைவதிலும் வல்லவரான இவர் தனது படைப்புக்கள் சிலவற்றுக்கு தாமே படங்களும் வரைந்துள்ளார். வீரகேசரி, தினகரன், சுடர், ஈழநாடு, ஜீவநதி தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் குங்குமம் ஆகியவற்றில் இவரது ஓவியங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

தாமரைச் செல்வம்

1953 ஆம் ஆண்டில் சுப்பிரமணியம் இராசம்மா தம்பதிகளின் மகளாக இலங்கையின் வட புலத்தில் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள பரந்தன் என்னும் பிரதேசத்தில் குமரபுரம் என்னும் கிராமத்தில் பிறந்த இவரது பெயர் ரதிதேவி.

பரந்தன் இந்து மகாவித்தியாலயம், யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரி ஆகியவற்றில் கல்வி பயின்ற இவர் தனது 20 வயதில் எழுத்துத் துறைக்குள் காலடி எடுத்துவைத்தார்.

1973இல் வானொலிக்கு எழுத்தத் தொடங்கிய இவரின் முதல் சிறுகதை 1974 இல் “ஒரு கேட்புரம் சரிகிறது” என்ற தலைப்பில் வீரகேசரி பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அதைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் தினகரன், சிந்தாமணி, ஈழநாடு, ஈழமுரசு, முரசொலி, ஈழநாதம், தினக்குரல், ஆகிய பத்திரிகைகளிலும், மல்லிகை, ஞானம், சிரித்திரன், சுடர், வெளிச்சம், நாற்று, மாணிக்கம், கலாவல்லி, களம், தாரகை, ஆதாரம், கிருத யுகம், விளக்கு, அமிர்த கங்கை, பெண்ணின் குரல், தாயகம், வளையோசை, மாருதம், ஜீவநதி, யாழ்மதி, நுட்பம் ஆகிய ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளிலும், தமிழ் நாட்டு ஆனந்த விகடன், குங்குமம், மங்கை, இதயம் பேசுகிறது ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும், பரீஸ் ஈழநாடு, பரீஸ் ஈழமுரசு, எரிமலை, களத்தில், அவுஸ்ரேலிய மெல்பேர்ன் எதிரொலி, கனடா தாய்விடு, முதலான பத்திரிகைகளிலும், நடு (பிரான்ஸ்), வணக்கம் லண்டன், அக்கினிக் குஞ்சு (அவுஸ்ரேலியா) ஆகிய இணையத்

தள சஞ்சிகைகளிலுமாக இவரது இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

நாவல்

ஆறு நாவல்களும், ஒரு குறு நாவலும், நான்கு சிறுகதைத் தொகுப்புக்களும் இவரது நூல் வடிவம் பெற்ற ஆக்கங்களாகியுள்ளன.

1977இல் இவரது "சுமைகள்" என்ற நாவல் வீரகேசரிப் பிரசுரமாக வெளிவந்து இவருக்குச் சிறந்த அறிமுகத்தையும் பரவலான வாசகர் கூட்டத்தையும், ரசிகர்களையும், புகழையும் கொடுத்தது.

இந்த நாவலைப் படித்தபின் இவரைக் காணவேண்டுமென்ற ஆவல் எனக்கு ஏற்பட்டது. 1985இல் ஈழமுரசு பத்திரிகை நடத்திய அகில இலங்கை ரீதியான சிறுகதைப் போட்டி ஒன்றில் இவரது சிறுகதை ஒன்று முதல் இடம் பெற்றது. எனது "மீண்டும் ஒரு குரு வேதத்திரம்" என்ற சிறுகதை இரண்டாம் இடம் பெற்றிருந்தது. அந்தப் பரிசளிப்பு விழாவில் இவரைக் காணலாம் என்று ஆவலோடு காத்திருந்தேன்.

இவர் விழாவிற்கு வந்த வழியில் ஏற்பட்ட யுத்தகால அசம்பாவிதங்களால் விழாவிற்கு வரவில்லை. 2000த்தின் பின் நானும் எழுத்தாளர் திரு.ஓ.கே.குணநாதன் அவர்களும் இவரைக் காண இவரது பரந்தன் குமரபுரம் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தோம்.அங்கும் அவரைக் காணமுடியவில்லை.அடுத்த நாள் யாழ்ப்பாணத்தில் அவரைச் சந்தித்து உரையாடி மகிழ்ந்தேன்.

அதன் பின் பலதடவைகள் இவரை இவரது கணவர் திரு.கந்தசாமி அவர்களோடு சந்தித்திருக்கிறேன். 2020இல் நான் அவஸ்ரே லியாவிற்கு வந்ததை அறிந்து, கனடாவில் வாழும் எனது நண்பர் திரு த.விஜயசேகர் சேகர் அவர்கள் எனக்கு தாமரைச் செல்வியின் தொடர்பு இலக்கத்தை அனுப்பி வைத்தார்.

தனது கணவரோடு மகள் டாக்டர் இளவரசி அவர்களின் குடும்பத்தோடு வாழ்ந்து வரும் தாமரைச் செல்வி அவர்களை நான் குடும்பத்தோடு சென்று சந்தித்து விருந்துண்டு மகிழ்ந்தேன். பின் இவரும் குடும்பத்தோடு நாங்கள் தங்கி இருக்கும் மகனின் வீட்டுக்கு விருந்தினராக வந்து மகிழ்வித்தார்.இவரின் இன்னொரு மகளான டாக்டர் தமிழரசி அவர்கள் குடும்பமாக அவஸ்ரேலிய மெல்பேர்ன் நகரில் வாழ்கிறார்..

புரூசுகள்

இவரது ஆக்கங்களுக்குக் கிடைத்த முக்கியமான சில பரிசுகள். இவரின் "பச்சை வயற் கணவுகள்" (நாவல்) இலங்கை தேசிய சாகித்திய மண்டல விருதையும், யாழ் இலக்கியப் பேரவையின் விருதையும் பெற்றது..ஒரு மழைக்கால இரவு" (சிறுகதைத் தொகுப்பு) "வீதியெல்லாம் தோரணங்கள்" (நாவல்) ஆகியவை முறையே வடக்கு கிழக்குமாகாணசபை, வடக்கு மாகாண சபை ஆகியவற்றின் சிறந்த நூற் பரிசுகளைப் பெற்றன. "விண்ணில் அல்ல விடி வெள்ளி" (நாவல்) யாழ் இலக்கியப் பேரவையின் பரிசு பெற்றது. "தாகம்" (நாவல்) கொழும்பு சுதந்திர இலக்கிய அமைப்பின் விருதையும், யாழ் இலக்கியப் பேரவையின் பரிசையும் பெற்றது. "வேள்வித் தீ" (குறுநாவல்) முரசொலி பத்திரிகையின் முதல் பரிசு பெற்றது. "வீதியெல்லாம் தோரணங்கள்" (நாவல்) வீரகேசரி,யாழ் இலக்கிய வட்டம் இணைந்து நடாத்திய கனக செந்திநாதன் நினைவுப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்றது.

இவரது மிகப் பெரிய நாவலான 570 பக்கங்களைக் கொண்ட "உயிர் வாசம்" என்ற நாவல் தமிழ் நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கம் வழங்கிய சிறந்த நாவல் விருது பெற்றது. இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ள இவரின் இருபதிற்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் பல்வேறு போட்டிகளிலும் பரிசுகள் பெற்றிருக்கின்றன.

கௌரவங்கள்

வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையின் ஆளுநர் விருது (2001), கொழும்பு கலை இலக்கிய கழகத்தின் விருது (2003). கிளிநொச்சி தமிழ்ச் சங்கத்தின் "இலக்கியமணி" பட்டமும் தங்கப் பதக்கமும்(2002),எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் தமிழியல் விருது(2012), அக்கராயன் மகளிர் அபிவிருத்தி நிலையத்தின் சாதனைப் பெண்மணி விருது(2000),தமிழ் நாடு சின்னப்ப பாரதி அறக்கட்டளை விருது(2010), கண்டாவளைப் பிரதேச சபையின் கலாசாரப் பிரிவின் "ஒளிச் சுடர்" விருது (2011), யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீட மாணவர் ஒன்றியம் தனது வெள்ளிவிழா ஆண்டை முன்னிட்டு இலக்கியப்பணிக்கான கௌரவிப்பு (2015), மல்லிகை சஞ்சிகையின் அட்டைப் படக் கௌரவம்.(மார்ச் 2002), என பல

விருதுகளையும் கௌரவங்களையும் இவர் பெற்றுள்ளார்.

நூல் வடிவில்

சுமைகள் (நாவல்)—1977, விண்ணில் அல்ல விடி வெள்ளி (நாவல்)—1992, தாகம் (நாவல்)—1993 வேள்வித் தீ(குறு நாவல்)—1994, ஒரு மழைக்கால இரவு (சிறு கதைகள்)—1998, அழுவதற்கு நேரம் இல்லை(சிறுகதைகள்)—2002, வீதியெல்லாம் தோரணங்கள் (நாவல்)—2003, பச்சை வயல்களவு (நாவல்)—2004, வன்னியாச்சி (சிறுகதைகள்)—2005, ஒருமழைக்கால இரவு, அழுவதற்கு நேரமில்லை, வன்னியாச்சி ஆகிய மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புகளிலும் இடம் பெற்ற சிறுகதைகளைக் கொண்ட வன்னியாச்சி—2018, உயிர் வாசம்(நாவல்)-2019

கிளிநொச்சி குமரபுரம், கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் வாழ்ந்த தாமரைச் செல்வி அவர்கள் தற்போது அவுஸ்ரேலியாவில் வாழ்கிறார். இலங்கையிலிருந்து அவுஸ்ரேலியாவிற்கு களவாகப் படகுகளில் வரும் இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள், வரும் வழியில் படும் சொல்லொணாத் துன்பங்களையும், வந்தபின் அவர்களது வாழ்க்கையையும், அவர்களது நாயகத்து உறவுகள் படும் துன்பங்களையும் உயிர்வாசம் என்ற நாவலில் விபரமாக, ஆதார பூர்வமாக, உணர்வு பூர்வமாக விபரித்திருக்கிறார்.

அவுஸ்ரேலியாவில் வாழ்ந்தாலும் எழுத்துத் துறையைக் கைவிடாமல் நேசித்து சுவாசித்து வருவது மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. ஈழத்துப் புனைகதைத் துறையில் சிறந்துவிளங்கும் படைப்பாளிகளைப் பட்டியலிட்டால் முதல் வரிசையில் இடம் பிடிக்கத்தக்க ஆற்றல் மிக்க படைப்பாளியான தாமரைச் செல்வியிடமிருந்து இன்னும் பல அரிய படைப்புகளை எதிர்பார்க்கிறோம். அவர் மகிழ்ச்சியாக வாழ வாழ்த்துகிறோம்.

**அகவை எண்பதில்
அடிவைக்கும்
ஆளுமை மருத்துவர்
ஞானம் அண்ணா
அவர்களை வாழ்த்த
மகாதேவ ஐயர்
ஜெயராமசர்மாவனால்
மனமுவந்து
வழங்கப்பட்ட
வாழ்த்துப்பா**

எண்பதைத் தொட்டாலும் இளஞராய் பணியாற்றும் இயற்றமிழின் வித்தகரை இதயமதால் வாழ்த்துகிறேன் கண்ணாறு பட்டிடாமல் காலமெல்லாம் இளமையுடன் எஞ்ஞான்றும் இன்பமுடன் வாழ்கவென வாழ்த்துகிறேன்

தொட்டதெல்லாம் சிறப்பாக துலங்கவைக்கும் ஞானமண்ணா இட்டமுடன் எழுத்தாணி ஏந்திநின்று படைக்கின்றார் சத்தமிலா பலவற்றை தந்தளித்துச் சாதனையின் உச்சியினைத் தொட்டதனை உவந்தேற்றி வாழ்த்துகிறேன்

எழுதவெண்ணும் முயற்சிக்கு என்றுமே உரமாகி அவரிருக்கும் பக்குவத்தை அகமகிழ வாழ்த்துகிறேன் ஞானமெனும் சஞ்சிகையை நற்றமிழில் எமக்கீழும் ஞானமண்ணா பல்லாண்டு வாழ்கவென வாழ்த்துகிறேன்

மாண்புமிகு மனையாளும் மதிப்பார்ந்த பிள்ளைகளும் பாங்கான பேரர்களும் பக்குவமாய் அமைந்திருக்க தீங்ககற்றி வாழுகின்ற திறலான அந்தணராய் வாழ்வாங்கு வாழ்வதனை மனமார வாழ்த்துகிறேன்

பூதலத்தில் ஞானமண்ணா பொலிவோடு வாழ்ந்திடுக ! சாதனையின் நாயகனாய் சகலருமே போற்றுகிறார் வேதநிறை குலமுதித்த வித்தகரே ஞானமண்ணா காதலுடன் தமிழ்ப்பற்றி களிப்புடனே வாழ்ந்திடுக !

மகாதேவ ஐயர் ஜெயராமசர்மா

மேனாள் தமிழ்மொழிக் கல்வி இயக்குநர்
மெல்பேன் அவுஸ்திரேலியா

மேகலா, சிந்துவின் வீட்டிற்கு வந்திருந்தாள். அவள் இன்று எதற்காக வந்திருக்கின்றாள் என்பது சிந்துவிற்குத் தெரியும். சமையலறை சென்று தனக்கும் மேகலாவிருகுமாக தேநீர் போட்டு எடுத்துக்கொண்டு, ஹோலிற்குள் நுழைந்தாள் சிந்து.

“எங்கே முகிலன்?” சுற்றுமுற்றும் பார்த்தபடி மேகலா கேட்டாள்.

“பின் வீட்டில் விளையாடப் போய்விட்டான்.”

“மகன் ஐந்தாம் வகுப்புத்தானே படிக்கின்றான்!” மனதிற்குள் எதையோ கணக்கிட்டவாறு மேகலா கேட்டபோது, ‘ஆம்’ என்று தலையாட்டினாள் சிந்து.

சிந்துவும் மேகலாவும் தொழில்நுட்பக்கல்லூரியில் ஒன்றாகப் படிக்கத் தொடங்கிய காலம் முதல் நண்பர்கள். ஒரே மாதிரி உடுப்புப் போடுவதும், அலங்கரிப்பதும், ஒன்றாகவே பேருந்தில் பயணிப்பதும், பட்டாம்பூச்சிகள் போல பறந்து திரிவதுமான வாழ்க்கை அப்போது.

“எடியேய் சிந்து, எத்தனை தரமடி நீ அப்ப கேசவனுக்குத் துப்பி இருப்பாய்... எல்லாத்தையும் சகித்துக் கொண்டு, துஷ்யந்த மகாராஜா சகுந்தலையைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடினமாதிரி, கடைசியில் கேசவன் உன்னைத் தூக்கிக் கொண்டு போய்விட்டான்தானே!”

சிந்து மௌனமானாள். அவள் வாழ்வில் என்றுமே அகலாத காட்சி அது. சிந்துவுக்கு அன்று கடைசி வருட இறுதிப் பரீட்சை. அவள் மனதில் பதட்டம். பரீட்சை எழுதுவதில் அவளுக்கு என்றுமே பதட்டம் இருந்ததில்லை. அன்று அவளது வாழ்க்கைக்கும் ஒரு பரீட்சை.

சிந்துவின் அப்பா அம்மா அண்ணா என்று ஒரு பட்டாளமே அன்று அவருடன் தொழில்நுட்பக்கல்லூரிக்கு வந்திருந்தது. அன்று ஏதாவது நடக்கலாம் என்பது அவர்களின் எண்ணம். அவர்கள் எல்லோரினது கண்களும் கல்லூரிக்கு வருவோர் போவோர் மீது பார்வையை எறிந்தபடி இருந்தன. கல்லூரிக்கு நடுவிலே ஒரு சிறு கேற் இருப்பதை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். அந்த சிறு கேற்றின் வழியே – மேகலா தனது சட்டையின் மேல் இருக்கும் தொப்பியினால் தனது முகத்தை மூடியபடியே உள் நுழைந்தாள். அவளுக்கு அன்று பரீட்சை இருக்கவில்லை.

சிந்து வினாத்தாளை அரைமணி நேரத்திற்கு முன்னதாகவே செய்து முடித்துவிட்டாள். கண்ணாடி ஜன்னலிற்குள்ளால் வெளியே நோட்டமிட்டாள். அவளையே பார்த்தபடி, ஒரு மரத்தின் கீழே தனது முகத்தை மூடியபடி நின்றாள் மேகலா. நடக்கப்போவதை நினைக்க அவள் மனம் கலவரமடைந்தது. எப்படி இதற்கு நான் உடன் பட்டேன்? இதன் பின்விளைவுகள் என்ன என்று சிந்திக்கத் தொடங்கினாள்.

மேற்பார்வையாளர் அவளிடமிருந்த விடைத்தாள்களை வாங்கிக் கொண்டார். அவள் விறுவிடுவெண்டு பரீட்சை மண்டபத்தை விட்டு வெளியேற, வாசலில் அவளை மடக்கிப் பிடித்தாள் மேகலா.

“எங்கே கேசவன்?” சிந்து மேகலாவிடம் கேட்டாள்.

“காரிற்குள் இருக்கின்றான். சீக்கிரம் போயாக வேண்டும்.” மேகலா பதில் தந்தாள்.

கார் ஒரு மரநிழலின் கீழ் பதுங்கி நின்றது. தன் மீசையை வருடியபடி புன்முறுவல் பூத்து நின்றான் கேசவன். ஓடிச் சென்ற சிந்து அவனைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டாள்.

“தாமதிக்கக் கூடாது. றியிஸ்டர் ஒ.பிஷில் நண்பர்கள் காத்துக்கொண்டு நிற்கின்றார்கள்” மேகலா சொல்ல இருவரும் பாய்ந்து காரின் பின் ஆசனங்களில் ஏறிக்கொண்டார்கள். மேகலா காரை வேகமாக ஓட்டத் தொடங்கினாள்.

கே.எஸ். சத்யாகர்

அர்ப்பணம்,
சமர்ப்பணம்.

சிறுகதை

அகதியாக இந்த நாட்டுக்கு வந்த கேசவன், இன்று பல ஹோட்டல்களுக்குச் சொந்தக்காரன். பகுதி நேரமாக 'ஹோட்டல் மனேஜ்மண்ட்' படிக்கப் போன போதுதான் சிந்துவைக் கண்டுபிடித்தான். எப்படியோ அவர்கள் இருவருக்குமிடையேயான தொடர்பை சிந்துவின் பெற்றோர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். போயும் போயும் ஒரு ஹோட்டல்காரனையா காதலிக்கின்றாய்? வீட்டினில் பலத்த சண்டை. தாதியாகப் போகும் சிந்துவிற்கு கேசவன் பொருத்தமற்றவன் என்பது அவர்களின் விவாதம்.

“என்ன ஹனிமூன் காலத்துக்குப் போயிட்டியா?” மேகலா சிந்துவின் முதுகில் தொட்டு உலுப்பினாள்.

“எல்லாத்துக்கும் நீ தானே காரணமாக இருந்தாய்!”

“நீ விரும்பியிருக்காவிட்டால் இது எல்லாம் நடந்திருக்குமா?”

மேகலாவின் கேள்விக்கு பதில் தராமல் மீண்டும் மௌனம் காத்தாள் சிந்து. சிந்துவுக்கும் கேசவனுக்குமான வாழ்க்கை, சட்ட ரீதியாக, எண்ணி ஒன்பது வருடங்கள்தான் நீடித்தது. அந்த ஒன்பது வருடங்கள் கூட, தினமும் இருவருக்கும் நரக வேதனைதான்.

விவாகரத்தின் பின்னர் சிந்து தனது பெற்றோர்களுடன் இருக்கின்றாள். அவர்களுக்கு சிந்து கேசவனை விட்டுப் பிரிந்ததில் மகிழ்ச்சியே தவிர துக்கமில்லை. முகிலன் கிழமைகளில் ஐந்து நாட்கள் சிந்துவுடனும், வார இறுதிகளில் கேசவனுடனும் இருப்பான். பிள்ளையைக் குடுக்கமாட்டேன் எனப் பிடிவாதம் கொண்டிருந்தாள் சிந்து. எத்தனையோ போராட்டங்களின் பின்னர்தான் கேசவனிற்கும் பிள்ளையுடன் இருக்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது.

இருப்பினும் கடந்த ஆறு மாதங்களாகக் கேசவனைக் காணவில்லை.

ஒரு கலியாணம் நடக்கும்போது இருக்கும் ஆரவாரங்களில் ஒரு துளி கூட பிரியும்போது இருப்பதில்லை. அக்னி சாட்சியாக எத்தனையோ மனிதர்களின் முன்னால் நடக்கும் திருமணம், விவாகரத்து என்று வரும்போது தேவைப்படுவதில்லை.

கேசவனுக்கும் சிந்துவுக்கும் திருமணம் முடிந்த கையுடன் பிரச்சினைகள் தொடங்கி விட்டன. கேசவனுக்கு நண்பர்கள் முக்கியம். அவர்களுடன்தான் தனது நேரத்தைக் கூடுதலாகச் செலவிடுவான். குடிப்பதும் கும்மாள மிடுவதும் அவனுக்குப் பிடித்தவை.

சிந்து தன் ஆடம்பரத்துக்காக அந்த செலவு செய்கின்றாள் என்பது கேசவனின் பிரச்சினை. இரண்டு பேருக்குமே பெரிய பெரிய கணவுகள். அதை விரைவிலேயே எட்டிப்பிடித்து விடவேண்டும் என்ற துடிப்பு.

முகிலன் பிறந்தவுடன் அவனை யார்பார்ப்பது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு. தன் மனைவி ஒரு நேர்ஸ் என்று சொல்லிப் பெருமைப்படும் கேசவன், சிந்துவை வேலையை விட்டுவிடு என்பான். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் வேலையை விடமாட்டேன் என்பாள் சிந்து.

ஆளுக்கு ஆள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு விலையுயர்ந்த பொருட்களை வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் மனசு ஒன்றி ஒரு ஈடுபாட்டுடன் அதைச் செய்யமாட்டார்கள். அன்பைப் பொழிவதில் இருக்கும் இன்பம் விட்டுக் கொடுப்பதில் இருப்பதில்லை. கோபம் என்று வந்துவிட்டால் கணவன் மனைவி என்பதை மறந்து உச்சத்துக்குச் சென்றுவிடுவார்கள். கூடு வார்த்தைகள் தொண்டை நரம்பு பீறிடக்கிளம்பும்.

முகிலன் இவற்றைப் பார்த்துப் பயந்து நடுங்குவான். இருவருக்கும் நடுவில் அவன் மனமும் உடலும் நசுங்கிப் போய்விடும்.

வாய்த்தர்க்கம் முற்றி, எல்லை மீறும்போது கைக்குக் கிடைக்கும் பொருட்களால் ஆளை ஆள் அடிப்பார்கள். இயலாமையின் உச்சத்தில் சிந்து மீது கை வைப்பான் கேசவன். அதுவே பொலிஸ் வருவதற்குக் காரணமாக அமையும். அவர்கள் கேசவனைப் பிடித்துச் செல்வார்கள். இரவு முழுவதும் ஐட்டியுடன் பொலிஸ் ஸ்டேசனில் இருக்க விடுவார்கள். ‘இனி ஒன்றும் செய்ய மாட்டேன்’ என ஒப்புதல் வாக்குமூலம் வாங்கிக் கொண்டு மறுநாள் விட்டுவிடுவார்கள்.

அதன் பின்னர் சிந்துவும் முகிலனும் ஒரு அறைக்குள் இருப்பார்கள். கேசவன் மறு அறைக்குள். சில நாட்கள் செல்ல ஒன்றுமே நடவாதது போல மீண்டும் குதூகலமாக வாழ்க்கை தொடங்கும்.

ஒருமுறை அவுஸ்திரேலியாவைச் சுற்றிப் பார்க்க நியூசிலாந்தில் இருந்து கேசவனின் நண்பி, கணவன், இரண்டு பிள்ளைகள் வந்திருந்தார்கள். எல்லோரும் மகிழ்ச்சியாக இரண்டு வாரங்கள் அவுஸ்திரேலியாவைச் சுற்றினார்கள். அவர்கள் போன மறுநாள் பூகம்பம் வெடித்தது.

“என்னை இவ்வளவு நாளும் ஒரு இடமும் சுற்றிக் காட்டவில்லை. நண்பி வந்ததும்....”

சிந்து சொல்லிமுடிப்பதற்குள் இடைமறித்தான் கேசவன்.

“அவள் என் நண்பி அல்ல. முன்னாள் காதலி.”

அந்தச் சம்பவம் தான் அவர்களின் விவாகரத்துக்குக் காரணமாகியது.

“உனக்குத் தெரியுமா சிந்து! நேற்று நான் கேசவனைக் கண்டேன். தனது வீட்டுக்குக் கூட்டிப் போயிருந்தான். வீட்டு சுவர் முழுவதும் உன்னுடையதும் முகிலன்றையும் படங்கள். அதைப் பாத்தப்போ எனக்கு அழகையா வந்துது.

என்னத்தைக் கதைச்சாலும் உன்னையும் அதுக்குள்ளை சேர்க்காமல் விடமாட்டான். சிந்துவோடை படம் பார்க்கப் போகேக்கையா.... சிந்துவோடை ரூர் போகேக்கையா....

சிந்து..... சிந்து.... சிந்து. எதுக்கெடுத்தாலும் சிந்து.

யோசிச்சப் பார். நீங்கள் இரண்டு பேரும் பிரிஞ்சு இரண்டு வருஷமாப் போச்சு. ஆராவது மறுமணம் செய்து கொள்ளுறதைப் பற்றி யோசிச்சிருக்கிறியா?”

“முகிலன் பாவம் எண்டுதான் எல்லாத்தையும் சகிச்சுக்கொண்டு வீட்டுக்குள்ளை அடைஞ்சு கிடந்தன். பிரியிறதை விட விலகி இருப்போம் எண்டுதான் வீட்டுக்குள்ளையே செப்பறேற்றா இருந்தன். ஆனா எத்தினை வருஷங்களுக்கு?

உனக்குத் தெரியும்தானே நாங்கள் ஏன் விவாகரத்து செய்து கொண்டோம் எண்டு!” முகத்தை வேறுபக்கம் திருப்பிக் கொண்டு சொன்னாள் சிந்து. முகம் திரும்பிய பக்கம் போய் நின்றாள் மேகலா.

“பிறகு அவள் கேசவனின் தங்கை முறையானவள் என்று அறிந்து கொண்டாய் தானே! கேசவன் உன்னைக் கோப்படுத்து வதற்காக சொன்னான் என்பதைப் புரிந்து கொண்டாய் அல்லவா. இங்கே பார்! இங்கே பிரிந்து வாழ்வதற்குத்தான் சட்டங்கள். சேர்ந்து வாழ்வதற்கல்லவே!” சிந்துவின் முகத்துக்கு நேரே குனிந்து சொன்னாள் மேகலா.

“முகிலனை நல்லாக வளர்க்க வேண்டும். அவனுக்கு நல்ல கல்வியைக் கொடுக்க வேண்டும்” சிந்துவின் கண்களில் நீர்த்துளிகள் ஓரம் கட்டின. குனிந்து துடைத்துக் கொண்ட போது அவள் கழுத்திலே தொங்கிய சங்கிலி மேகலாவின் கவனத்தை ஈர்த்தது.

“உன் ரை சங்கிலியிலை இருக்கிற பென்றன் நல்ல வடிவா இருக்கு. தா ஒருக்கால் பார்ப்போம்.”

சங்கிலியைக் கழற்றி கைகளுக்குள் பொத்தியவாறு, “தரமாட்டேன்” என அடம் பிடித்தாள் சிந்து.

“அன்ரி.... அதுக்குள்ளை அப்பாவின்ரை படம் இருக்கு” சொல்லியவாறே அவர்கள் இருந்த செற்றிக்கும் சுவருக்குமிடையே ஒளித்திருந்த முகிலன் திடீரென்று எழுந்து கொண்டான்.

“நீ விளையாடப் போகவில்லையா?” சிந்து திடுக்கிட்டாள்.

“குறும்புக்காரப் பயலே!” அவனைக் கட்டிப் பிடித்து உச்சியில் ஒரு முத்தம் கொடுத்தாள் மேகலா.

“இவ்வளவும் எனக்குப் போதும். நாளைக்கு எனக்கு போன் பண்ணுகின்றாய். நல்ல முடிவாச் சொல்லுறாய்” மேகலா புறப்பட்டுக் கொண்டாள்.

இருவருமே இன்று தங்கள் பிழைகளை உணர்ந்து கொள்கின்றார்கள். கேசவனை விட இனி ஒரு மாப்பிள்ளை தனக்குத் தோதுப்படும் என சிந்து நினைக்கவில்லை. கேசவனுக்கும் அப்படித்தான்.

எவ்வளவு நேரம் அப்படியே இருந்தாள் என்பது சிந்துவுக்குத் தெரியவில்லை. வீடு இருளில் மூழ்கிக் கிடந்தது. தோழியின் வரவு ஒரு புத்துணர்ச்சியை அவளுக்குக் கொடுத்திருந்தது. எழுந்து லைற்றைப் போட்டாள். உடனேயே மேகலாவுக்கு போன் செய்தாள்.

மறுநாள்...

“அப்பா... குனி அப்பா. நாலு காலிலை நட. முழங்கால் நிலத்திலை முட்டட்டும்” கேசவனின் முதுகில் சவாரி செய்தான் முகிலன். கேசவன் அவனைச் சுமந்து கொண்டு வீடு முழுவதும் தவழ்ந்தான். சத்தம் கேட்டு ஹோலை எட்டிப் பார்த்தாள் சிந்து. பார்க்கச் சிரிப்பாக இருந்தது அவளுக்கு. தானும் ஏறிப் பார்ப்போமா? மெதுவாக அடியெடுத்து வைத்து கேசவன் மீது ஏறினாள். கேசவன் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பாரம் அழுத்த மெதுவாகத் தவழ்ந்தான்.

“உம்.... கெதியாக...” சத்தமிட்டான் முகிலன்.

“எங்கே வீடு முழுவதும் என்னுடையதும் முகலனுடையதும் படங்கள் நிறைய ஒட்டி வைச்சிருக்கிறதாக மேகலா சொன்னாளே!”

கேசவன் சிரித்துவிட்டு, “என்ரை மனசு முழுவதும் நீங்கள் நிறைஞ்சு இருக்கேக்கை, வீட்டுச் சுவரிலை ஏன் நான் ஒட்டப் போறன்” என்றான்.

“எரிற்றியரிர்களும் இலங்கைத் தமிழரிர்களும்”

-1-

அன்று சனிக்கிழமை. காலை உணவை முடித்ததும், சற்றே உலாத்த வேண்டும் போலத் தோன்றியது. வீதிக்கு வந்தான் முகுந்தன். அது எதியோப்பியாவையும் கென்யாவையும் இணைக்கும் நீண்ட நெடுஞ்சாலை. உலக வங்கியின் உதவித் திட்டத்தின் கீழ் சாலை அமைக்கப்பட்டதாகவும் சாலையின் தூரம், ஆரம்பித்த நிறைவு செய்த தேதிகள், செலவு செய்த தொகை, ஆகிய சகல விபரங்களும் தாங்கிய விளம்பர பலகையொன்று சாலைஓரம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. எதியோப்பியாவின் நெடுஞ்சாலைகளிலும் வீதிகளிலும் இப்படியான விளம்பரப் பலகைகளையும், எயிட்ஸ் விழிப்புணர்வு தட்டிகைகளையும், உதவி வழங்கும் உலக நிறுவனங்கள் அடுத்தடுத்து வைத்திருப்பார்கள்.

முகுந்தன் தங்கியிருந்த ஹோட்டல், நெடுஞ்சாலையைக் கடக்கும் குறுக்கு வீதியில், அந்தக் குறுக்கு வீதியையே முகப்பாகக் கொண்டு அமைந்திருந்தது. நெடுஞ்சாலையில் யப்பானிலிருந்து இறக்குமதியான ஆடம்பர வாகனங்கள் அதிவேகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தன. பாதுகாப்பின் சர்வசாதாரணமாக, குறுக்கும் நெடுக்குமாக நெடுஞ்சாலையைக் கடந்தார்கள். சந்தியை ஓட்டிய ஓடையில் அமுக்குத் துணிகளுடன் ஓடிப்பிடித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த எதியோப்பிய குழந்தைகளை, வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு நின்றான் முகுந்தன்.

“ஹலோ சேர்! என்னை ஞாபகம் இருக்கிறது?” எனக் கேட்டவாறே எதியோப்பிய இளைஞன் ஒருவன், புன்னகைத்தான். கண்ணியமாக உடையணிந்து, அவன் சரளமாக ஆங்கிலம் பேசினான். வேறு மொழிகளும் தெரியும் என்பதைக் காட்ட ஜேர்மன், இத்தாலி மொழிகளிலும் ஆங்கிலத்தில் கூறிய கருத்தைப் பேசிக் காட்டினான்.

“நான்தான் நேற்று இரவு உங்களுக்கு ஹோட்டலில் உணவு பரிமாறினேன். நான் எட்வேட், என்னைத் தெரியவில்லையா? எட்வேட் மெக்கோனன்” எனத் தன் முழுப்பெயரையும் சொன்னான்.

முகுந்தன் தங்கியிருந்த ஹோட்டலில் உணவு பரிமாறுபவர்கள் அனைவரும் பெண்கள். இவன் பொய் பேசுகிறான் என்று தெரிந்தும் அவனைப் பார்த்து புன்னகைத்தான். இவனைப் போன்றவர்கள் ஏமாற்றுப் பேர்வளிகள். இவர்களிடம் மிகவும் அவதானமாக இருக்கவேண்டும். இருப்பினும் அவனது மொழிப் புலமையும், பல்வேறு மொழிகளைப் பேசிய லாவகமும் அவனைக் கவனிக்க வைத்தன. முகுந்தனின் புன்னகையை தனக்கு சாதகமாக எடுத்துக்கொண்டு, வெகு இயல்பாக எதியோப்பிய கலாசாரம் பற்றி முகுந்தனுடன் ஆங்கிலத்தில் பேசினான். கறுப்பை மூடி, லேசாக வெள்ளைநிறம் பூசினால் கலவை நிறம் ஒன்று தோன்றுமே. அத்தகைய ஒரு அரிதான நிறத்தில் அவன் அழகாகத் தோன்றினான். உண்மைதான். எதியோப்பியர்கள் மிக அழகானவர்கள். ஆபிரிக்க, அராபிய, இந்திய சங்கமத்தில் பல்வேறு மனித சாயல்களை அங்கு காணலாம். எடுப்பான மூக்கும், தொந்தி இல்லாத இறுக்கமான நெடிய உடல்வாகும் ஒருவகைக் கவர்ச்சியை ஏற்படுத்தும். இதன் காரணமாகத்தான் குழந்தைகள் இல்லாத பல ஐரோப்பிய தம்பதிகள், எதியோப்பிய குழந்தைகளைத் தத்தெடுக்க முன்வருகிறார்கள். இந்தத் தத்தெடுப்பு சம்பிரதாயத்துக்காக ஐரோப்பியத் தம்பதிகள் பலர் முகுந்தன் தங்கிய ஹோட்டலிலேயே தங்கியிருந்தார்கள்.

“இன்று சனிக்கிழமை விடுமுறைதானே? கேளிக்கைகள் நிறைந்த உல்லாசக் கிளப்புகள் இங்கு நிறையவே இருக்கின்றன. எதியோப்பிய நடனமும் உண்டு. மார்க்பை குலுக்கி ஆடும் எதியோப்பிய நடனம், மிகவும் பிரபல்யமானது. போவோமா?” எனக்கேட்டு, எட்வேட் தன் தொழிலில் சிரத்தையாக இருந்தான். இவனைப் போன்றவர்கள், இரவு விடுதிகளாலும், கேளிக்கை விடுதிகளாலும் வாடிக்கையாளர்களை அழைத்து வருவதற்கென

ஆசி கந்தராஜா

கொமிஷன் அடிப்படையில் ஏஜண்டுகளாக அமர்த்தப்பட்டவர்கள். கொஞ்சம் அசமந்தமாக இருந்தாலும் ஏமாற்றக் கூடியவர்கள் என்பதையும், அவர்களிடம் எச்சரிக்கையாக நடந்து கொள்வதுதான் தற்பாதுகாப்புக்கான சூத்திரம் என்பதையும் முகுந்தன் முன்னரே அறிந்திருந்தான். இதே வேளை, மிக அவதானமாக நடந்துகொண்டால் நிறையவே தகவல்களையும் புதினங்களையும் அள்ளிக் கொள்ளலாம் எனவும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறான். எட்டே தன் தொழிலுக்கு புதியவன் என்பதை அவனுடன் பேசிய கொஞ்ச நேரத்திலேயே முகுந்தன் புரிந்து கொண்டான். கற்றுக்குட்டியான அவனிடம் ஏமாறாமட்டேன் என்கிற நம்பிக்கை முகுந்தனுக்கு ஏற்பட்டது.

“கோப்பி குடிப்போம் வா” என அழைத்தான். எட்டேட்டுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. அருகில் இருந்த கோப்பிக்கடை ஒன்றைக் கண்டுபிடித்து அதற்குள் நுழைந்தார்கள். எதியோப்பியாவின் மலைப் பகுதிகளிலே நிறைய கோப்பிச் செடிகள் பயிரிடப்படுகின்றன. அங்கு விளையும் கோப்பி பற்றி எதியோப்பியர்கள் பெருமையாகப் பேசிக்கொள்வார்கள். “எதியோப்பிய ஸ்பெஷல் கோப்பி” என்ற விளம்பரங்களுடன் வீதியோரம் பல கடைகள் வியாபாரம் செய்கின்றன. கண் அசைவால் வாடிக்கையாளர்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் எதியோப்பிய அழகிகள் இங்கும் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்காகக் காத்திருப்பார்கள். காலை வேளைகளில் கோப்பிக்கடையில் கூட்டம் அதிகம் இருப்பதில்லை. கோப்பிக்கடையின் மூலையொன்றில் அவர்கள் வசதியாக அமர்ந்து கொண்டார்கள். கேளிக்கை விடுதியொன்றுக்கு முகுந்தன் செல்லாத ஏமாற்றம் அவன் முகத்தில் தெரிந்தது. அன்றைய சீவியம், அவனுக்கு கிடைக்கும் கொமிஷனில் தான் தங்கியுள்ளது. முகுந்தனிடம் எந்தவித பிரயோசனமும் இல்லை என்றெண்ணிக் கழற்றிவிட எத்தனித்தான்.

ஆயிரம் டைசைச (எதியோப்பிய பணம்) எடுத்து, “இதை வைத்துக் கொள்” எனக் கொடுத்தான் முகுந்தன்.

“சேர்!” என ஏதோ சொல்ல அவதிப்பட்டான். வார்த்தைகள் அவன் தொண்டையில் அடைத்துக் கொண்டன. ஒருவகைத் திணறல். அவனுடைய செயலுக்கான காரணம் முகுந்தனுக்குப் புரிந்தது. முகுந்தன் கொடுத்த பணம் அவனது ஒருவார ஊதியம். டொலரிலே செலவு செய்து பழகிய முகுந்தனுக்கு அது பெரிய தொகையல்ல.

“உண்மையாகவே இந்தப் பணம் எனக்கா? கேளிக்கை விடுதிக்கும் வராமட்டேன் என்கிறீர்களே?” என ஒருவித சந்தேகத்துடன் ராகம் இழுத்தான்.

“உனக்குத்தான், உன்னுடன் சாவகாசமாகப் பேச வேண்டும். எடுத்துக்கொள்” என்றான் முகுந்தன்.

-2-

எதியோப்பிய மலைப் பிரதேசத்தின், எரிற்றியா எல்லையில் அமைந்த கிராமம் அது. மிகவும் அழகான கிராமம். அங்குதான் எட்டேட் பிறந்து வளர்ந்தவன். இருப்பினும், படித்ததெல்லாம் கிராமத்தை ஒட்டிய Axum என்ற நகரத்தில். கிறீஸ்தவ மிஷனரி பாடசாலை யொன்றில் சரித்திரம், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களை முதன்மைப் பாடங்களாகவும் பிரென்ஞ், ஜேர்மன், லற்றின் ஆகிய மொழிகளைத் துணைப் பாடங்களாகவும் கற்றதாகச் சொன்னான்.

சரித்திரரீதியாக, எதியோப்பியா அபிசீனியா (Abyssinia) என்று அழைக்கப்பட்டது. அண்டை நாடான எரிற்றியாவை இத்தாலியர் தமது குடியேற்ற நாடாக்கினர். அங்கிருந்து எதியோப்பியாவை இணைத்துக் கொள்ள இத்தாலி முயன்றது. இவை பற்றிய பூரண எதியோப்பிய வரலாற்று அறிவு, அவனுக்கு இருந்ததை அவனுடன் பேசிய குறுகிய நேரத்தில் முகுந்தன் தெரிந்துகொண்டான்.

எரிற்றியா தனிநாடாவதற்கு என்னென்ன காரணங்கள் இருந்தனவோ, அவை அனைத்தும், இலங்கை ஈழப் பிரச்சனையிலும் உண்டு. எதியோப்பிய புத்திசாலி இளைஞன் ஒருவன் இதை எப்படிப் பார்க்கிறான் என்பதை தெரிந்து கொள்ளவே அவனிடம் முகுந்தன் பேசிக் கொண்டிருந்தான். இல்லையேல் விலை மாதர்களுக்கு வாடிக்கை பிடிக்கும் ஒரு ஏஜெண்டிற்கு ஆயிரம் டைசைச பணத்தை விட்டெறிந்திருக்க மாட்டான்.

எதியோப்பியாவில் பெரும்பான்மையாகப் பேசப்படும் மொழி Amharic. இதுவே எதியோப்பிய அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேசிய மொழி. எரிற்றியாவில் Tigrinya என்கிற மொழியே பொதுவழக்கில் உண்டு. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இத்தாலிய ஆட்சி அதிகாரத்தின் கீழ் இருந்த எரிற்றியா, இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின்பின், பிரித்தானியர்களின் நிர்வாகத்துக்குரிய நிலப்பரப்பாக்கப்பட்டது.

இலங்கையின் தமிழ்ப் பகுதிகள் எவ்வாறு 1832ம் ஆண்டு பிரித்தானியரின் நிர்வாக வசதிக்காக, சிங்கள பகுதிகளுடன் இணைக்கப் பட்டனவோ, அவ்வாறே ஆட்சி வசதிக்காக 1952ம் ஆண்டு பிரித்தானியர்களால் எரிற்றியாவும் எதியோப்பியாவும் ஒரே நாடாக இணைக்கப்பட்டன. இது எண்ணெயையும் தண்ணியையும் கலக்கும் விவகாரத்துக்கு நல்லதோர் உதாரணம்.

எரிற்றிய மக்கள் எதியோப்பிய தேசியத்தில் கரைந்து போகத் தயாராக இல்லை. இதனால் இனப்போர் எழுந்தது. இரண்டு பக்கமும் உயிர் சேதம் பெருகியது. எட்வேட் பிறந்து வளர்ந்த, எரிற்றிய எல்லையோர மலைப் பிரதேசத்தில் கிளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் தீட்டப் பட்டதாக முகுந்தன் ஊடகங்களில் வாசித்திருக்கிறான். இதுபற்றி அவனிடம் கேட்டான்.

சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்தவன் தன் முன்னே மேசையில் இருந்த கோப்பியை ஒரே மடக்கில் குடித்த பின்னர் பேசத்துவங்கினான்.

“எரிற்றியாவில் இருந்து கொண்டே, எதியோப்பியாவை அடிமைப்படுத்த இத்தாலி முயன்றது. காடுகளும் தொடர் மலைகளும் நிறைந்துள்ள எதியோப்பியாவில் மலை வாழ்க்கைக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட எதியோப்பிய அரசனையும், வில்லும் அம்பும் ஏந்திய அவரது படையையும் வெல்ல முடியவில்லை. 1936ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1941ம் ஆண்டு வரை, இத்தாலிய ஆதிக்கம் எதியோப்பியாவின் சில பிரதேசங்களில் இருந்த போதிலும், எதியோப்பியா யாருக்கும் என்றுமே அடிமைப் பட்ட நாடாக இருந்ததில்லை. என் தந்தை வழிப்பாட்டனார் இத்தாலியர்களுடன் தீரமுடன் போர் புரிந்து மாண்டதாக என் தந்தை கூறுவார்.”

இதனைக் கூறியபோது எட்வேட் பெருமிதமடைந்தான். அது நியாயமானதும் கூட.

“உன் தந்தை இப்போதும் நீ பிறந்த கிராமத்தில்தான் இருக்கிறாரா?”

“இல்லை, அவர் கொல்லப்பட்டு விட்டார்.” என்றவன் சில விநாடி மௌனத்தின் பின் மீண்டும் தொடர்ந்தான்.

“இத்தாலிய ஆதிக்கத்ததுக்கு எதிராக எதியோப்பியர்கள் தீரமுடன் போரிட்டார்கள். இங்கேதான் பிரித்தானியர்கள் வழமை போல தங்கள் மூக்கை நுழைத்துக் கொண்டார்கள். எதியோப்பிய வீரர்களுக்கு உதவுகிறேன் பேர்வழி எனக்கூறிக் கொண்டு, போரில்

இத்தாலியர்களை வெற்றிகொண்டு இரு நாடுகளையும் இணைத்தார்கள்”

“அங்கேதான் பாரிய வரலாற்றுத் தவறு ஏற்பட்டது” எனப் புத்தகங்களிலே படித்த ஞானத்தை முகுந்தன் அவிழ்க்கத் துவங்கிய பொழுது சைகை மூலம் நிறுத்தி, அவன் தொடர்ந்தான்.

“நீங்கள் சொல்வது உண்மைதான். இத்தாலியர்களை வெளியேற்றுவதில் எதியோப்பியர்களும் எரிற்றியர்களும் சேர்ந்தே போரிட்டார்கள். பிரித்தானியர்களால் இரு நாடுகளும் இணைக்கப்பட்டபின், எதியோப்பியர்களின் ஆதிக்கம் மேலோங்க, எதியோப்பியர்களுக்கும் எரிற்றியர்களுக்கும் இடையில் போர் எழுந்தது”

“இதைக் கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லு. இதே நிலைமைதான் எனது தாய் நாடாகிய ஸீலங்காவிலும் நடந்தது. என் மூதாதையர் வாழ்ந்த தமிழ்ப் பிரதேசத்தைச் சிங்கள நாட்டுடன் இணைத்த ஆங்கிலேயர், சிங்கள இனத்தின் மேலாதிக்கத்திற்கு வழிவகுத்தார்கள்” என்றான் முகுந்தன்.

“உங்கள் நாட்டுப் பிரச்சனைபற்றி நான் படித்த மிஷன் பாடசாலையில் மதபோதகர் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். சிங்களம் அங்கு அரச மொழியாக்கப்பட்டது போலவே, இங்கும் இணைக்கப்பட்ட இரண்டு நாட்டுக்கும் எதியோப்பிய மொழியாகிய Amharic பொது மொழியாக பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது.”

“எதியோப்பியாவுடன் ஒப்பிடும்போது எரிற்றியா பரப்பளவில் மட்டுமல்ல, மக்கள் தொகையிலும் மூன்றில் ஒரு பகுதிக்கும் குறைவானது. எரிற்றியர்களின் மொழி, கலாசாரம் ஆகியன எதியோப்பியர்களிலும் பார்க்க முற்றிலும் வேறுபட்டன. செயற்கையான அரசியல் இணைப்பு ஓர் இனத்துக்கு இழைக்கப்படும் அந்தியல்லவா? கொதிக்கும் எண்ணெய்க் கொப்பரையிலிருந்து தப்பு வதற்கு நெருப்பில் குதித்த கதை போல, இத்தாலியர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு எதியோப்பியரின் ஆதிக்கத்திற்குள் சிக்கி, எரிற்றியர்கள் விழித்தார்கள்” என்றான், முகுந்தன். இதைச் சொல்லும்பொழுது இலங்கைத் தமிழரின் நிலையை நினைவுபடுத்திக் கொண்டதால் உணர்ச்சி வசப்பட்டான்.

“நீங்கள் சொல்வதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். எரிற்றியர்களால் மொழித் திணிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. எரிற்றிய மக்கள்

காகமே!

கீத்தா பரமானந்தன்

உறவின் பெருமையை
உலகுக்கு உணர்த்திட
உருக்கொண்ட உயிர்ப்பாய்
உலவிடும் உயர்வே!
உடல் சிவப்பில் உள்ளக் கறுப்பை
மறைத்து வாழும் மனிதரிடை
நிறமல்ல குணமே குன்றென
நிறுத்திடும் உயரிய காக்கையே!
கறுப்பாய்ப் போனதனால்
கண்டுகொள்ளலையோ கவிகளும் உன்னை
உவப்பாய்ப் பாடிடுவேன் உள்ளத்து உயர்வை

அதிகாலைக் கிராமாய் ஆரவாரம் செய்தே
அசதியைப் போக்கிடும் அதிகாலைப் பண்ணாய்
கனதியாய்க் கரைந்து கலைத்திடுவாய் தூக்கம்
வெள்ளை மனதோடு குயிலுக்காய் அடைகாத்து
பிள்ளையாய் கொடுப்பாய் பேரன்பில் நீயும்/

குப்பையைக் கிளறிடிலும் குப்பையில் குண்டுமணியாய்/
துப்பரவத் தொழிலாளி பக்கத்திலே நீயாவாய்
விருந்தின் வருகையை விதந்து சொல்லிடுவாய்
விருந்தின் முதற்படையல் மருந்தாக உண்டிடுவாய்/

நீர்த்தேக்கம் கண்டிடால் நீச்சல் அடித்திடுவாய்/
கூச்சல் போட்டே குடும்பத்தையும் கூட்டிடுவாய்
வேப்பம் பழமுனக்கு விரும்பிய உணவாக்கி
பாகெனச் சுவைத்திடும் பக்குவம் கொண்டிருப்பாய்/

எத்தரைக் கண்டால் கொத்தி விரட்டி
ஓற்றைக் கண்ணாலே ஓய்யாரப் பார்வையுடன்
சுத்திவரும் காக்கையாரே சுந்தரக் குணமுனக்கு
அத்தனை பறவையிலும் உளமுடுகு உனக்கன்றோ/
ஓற்றையாக வாழ்ந்திருக்கும் உணர்வற்ற மனங்களுக்கு/
கற்றையாம் உன்குலம் காட்டிடும் ஓற்றுமையை//

Amharic மொழியைப் பேசவும் பயிலவும் மறுத்தார்கள். இதன் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியில், 1993ம் ஆண்டு “எரிற்றிய மக்கள் விடுதலை இயக்கம்” எரிற்றியாவை தன்னிச்சையாகத் தனிநாடாகப் பிரகடனப் படுத்திக் கொண்டது”

“அந்த வரலாற்றைக் கொஞ்சம் விபரமாகச் சொல்லேன்” என ஆவலுடன் கேட்டான் முகுந்தன்.

“1974ஆம் ஆண்டில் எதியோப்பியாவில் சோவியத் சார்புடைய கம்யூனிச சித்தாந்தத்திற்கு ஆதரவானவர்களுடைய கையோங்கி, இராணுவப் புரட்சி மூலம் சோவியத் யூனியனுக்கு விசுவாசம் தெரிவித்த இராணுவம் ஆட்சி, அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியது.”

“உலகில் பழமைவாய்ந்த கிறிஸ்தவ மதத்தை ஏற்றிருந்த எதியோப்பிய மக்களால், கம்யூனிச சித்தாந்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. இதனால் ‘எதியோப்பிய மக்கள் புரட்சிகர இயக்கம்’ எதியோப்பியாவில் தோன்றியது. எதிரிக்கு எதிரி நண்பன் அல்லவா? எரிற்றிய விடுதலைக்குப் போராடிய, எரிற்றிய மக்கள் விடுதலை இயக்கத்துடன் கம்யூனிச இராணுவ ஆட்சிக்கு எதிராக போராட ஆரம்பிக்கப்பட்ட, எதியோப்பிய மக்கள் புரட்சிகர இயக்கம் சேர்ந்து கொண்டது”.

இந்த இடத்தில் எட்வேட் ஒரு முத்தாய்ப்பு வைத்தான். ஏன் பேச்சை நிறுத்தி எழுந்தான் என்பது விளங்கவில்லை. சிரித்தவாறே சங்கடத்துடன் சிறுநீர் கழித்து வருவதாகக் கூறிச் சென்றான்.

எதியோப்பிய மக்கள் விடுதலை இயக்கம் போன்றே இலங்கையிலும், ஜே.வி.பி. என்கிற மக்கள் விடுதலை முன்னணி, சிங்கள விடுதலைக்கென்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு பின்னர் இனவாத சக்தியாக வளர்ந்திருப்பதை நினைவு படுத்திக் கொண்டான் முகுந்தன்.

எட்வேட் ஒரு சிகரெட்டை பற்ற வைத்த வண்ணம் மீண்டும் வந்தமர்ந்தான்.

“இரண்டு இயக்கங்களும் சோவியத் சார்புடைய இராணுவ ஆட்சிக்கு எதிராகப் போர் புரிந்தார்கள். மிகுதியைச் சொல்லு” என விட்ட இடத்தை நினைவுபடுத்தி, முகுந்தன் அடி எடுத்துக் கொடுத்தான்.

“சோவியத் சார்பு இராணுவ ஆட்சி, சர்வதேச முதலாளித்துவத்துக்குத் தோதுப்படவில்லை. முதலாளித்துவ நாடுகள், இரண்டு விடுதலை அமைப்புகளும் இணைந்து போராடுவதை சாத்தியப்படுத்துவதில் வெற்றிபெற்றன. இதனால் சோவியத் சார்பு ஆட்சி வீழ்ந்தது. இந்த போராட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக, எரிற்றியர்கள் 1993ம் ஆண்டு எரிற்றியாவை தனிநாடாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டார்கள்” என்றான்.

அந்த நிகழ்ச்சிகளை அசைபோடுபவனைப் போல் எட்வேட் மௌனம் சாதித்தான்.

“இந்தப் பிரிவினைப் பிரகடனத்திற்குப் பின்னர் அமைதி நிலவியதா?” எனக் கொக்கி போட்டு அவனை மீண்டும் சம்பாஷனைக்குள் இழுத்தான் முகுந்தன்.

“அதுதான் இல்லை. 1998ம் ஆண்டு மீண்டும் எதிர்ப்பிய, எரிற்றிய எல்லைப் பிரச்சினை துவங்கியது. அந்தக் கிளர்ச்சியில்தான் என் தந்தை படுகொலை செய்யப்பட்டார். எரிற்றிய எல்லையில், எதிர்ப்பியாவுக்குள், எரிற்றியர்கள் கணிசமான அளவில் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் இரவோடு இரவாக உடுத்த உடுப்புடன் எரிற்றியாவுக்குத் துரத்தப்பட்டார்கள். அவர்களுள் என் காதலியும் ஒருத்தி. அவளை இன்னும் நான் மண்பூர்வமாகக் காதலிக்கிறேன். அவளை இனிப்பார்ப்பது சாத்தியமாகுமென நான் நினைக்கவில்லை” என்றான் பரிதாபமாக.

“உன் தாயார் எங்கிருக்கிறார்? உனக்கு சகோதரர்கள் இல்லையா?”

ஏனைய உறவுகளை நினைவுபடுத்தல், காதலியை மறப்பதற்கான வடிவாலாய் அமைதல் கூடுமென்கிற எண்ணத்தினாலும் அதைக் கேட்டான்.

“தொழில் நிமிர்த்தம் என் தாய், எரிற்றியாவில் இருந்து எதிர்ப்பியாவின் எல்லையோரம் உள்ள Axum நகரத்துக்குக் குடிபெயர்ந்ததாக அடிக்கடி சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அவர் ஒரு மருத்துவத் தாதி. என் தந்தை இத்தாலியில் பயிற்சி பெற்ற பிரபல மருத்துவர். என் தந்தையின் தாதியாகப் பணிபுரிந்த போது இருவரும் காதலித்து மணம் முடித்துக் கொண்டார்களாம்.

இந்தக் தகவல்களை கூறியபின், எட்வேட் தன் இரு கைகளாலும் முகத்தை பொத்தியவாறு மௌனமாக இருந்தான். பின்னர் மீண்டும் ஒரு சிகரெட்டைப் பற்றவைத்து, தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டான்.

அவன் கதை தொடர்ந்தது.

“கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு மருத்துவ உதவி புரிந்ததாக குற்றம் சாட்டி, சோவியத் சார்பு எதிர்ப்பிய இராணுவம், என் தந்தையை சிறையில் அடைத்தது. பல மாதங்களின் பின்னர் அவர் அங்கேயே கொல்லப்பட்டதாகத் தகவல் வந்தது. தந்தையை கொலை செய்த ஆத்திரத்தில் எனது தாய் எரிற்றிய மக்கள் விடுதலை இயக்கத்துக்குத் தாதியாக பணிபுரிந்திருக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் ஓர் இரவு இராணுவம் என் தாயையும், அவருடன் வசித்த அனைவரையும் அவர்களுடைய வீட்டிலேயே சுட்டுக் கொன்றது. நான் மிஷனரி பாடசாலையின் விடுதியில் தங்கியிருந்ததால் தப்பிப் பிழைத்தேன். அதன்பின் எங்கெல்லாமோ சுற்றித் திரிந்து இப்போது அடிசபாபாவில் வாழ்கிறேன். நான் படிக்க வேண்டும், அதற்கு பணம் வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளேன்” என்றவன் சிகரெட்டை வெறுப்புடன் நூர்த்து எறிந்தான்.

அந்த நேரத்தில் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் நாமிருந்த கோப்பிக் கடைக்குள் நுழைந்து, எயிட்ஸ் நோய் பற்றிய விழிப்புணர்வு பிரசுரத்தை விநியோகித்தார்கள். உணவு விடுதிகள், கேளிக்கை நிலையங்கள் எனப் பொது இடங்களில் அடிக்கடி இவர்கள் இத்தகைய பிரசாரங்களில் ஈடுபடுவார்கள். இதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபை உலக வங்கியூடாக பெருந்தொகை பணத்தைச் செலவு செய்கிறது. இருப்பினும் எயிட்ஸ் நோய், எதிர்ப்பிய சௌக்கியத்துக்கு பெரும் சவாலாகவே இருக்கிறது. எட்வேட் துண்டு பிரசுரத்தை வாங்கவில்லை. வேண்டாம் என சைகை மூலம் தெரிவித்தான். அதிதீவிர பிரசாரத்தினால் ஏற்படச் சலிப்பாகக்கூட இருக்கலாம்.

“நீ ஒரு வைத்திய பரம்பரையில் பிறந்து வளர்ந்தவன். எயிட்ஸ் இங்கு பாரிய பிரச்சனை என்பது உனக்குத் தெரியும். இருப்பினும் கேளிக்கை விடுதிக்கு ஆட்களைக் கூட்டிச் செல்வது தவறாக தெரியவில்லையா?”

“தவறுதான். எனக்கு வேறு வழி தெரிய வில்லை. என் கனவு, சரித்திர பாடத்தில் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்று ஒரு பேராசிரி

இன்னும் பல்லாண்டு பல இதழ்கண்டு வாழ்க!

ஞானமென்ற சிற்றிதழாய்
ஞாலத்தில் தொடரும் பணி
ஞானசேகரனாய் அமுதவிழா
கண்டு நகரும் பணி.
இன்று இருநூற்று ஐம்பதாம் இதழ்கண்டு
இணையத்திலும் தொடரும் பணி
அன்றைய குருதிமலை முதல்
இன்றைய எரிமலை வரை
நன்றெனத் தொடரும் நாவல்பணி
இளையோர் எமக்கும் களம் தந்து
இலக்கியத்தில் ஏற்றிவிடும் பணி.
இன்னும் பல்லாண்டு தொடரட்டும்
இந்த இணையில்லா இலக்கியப்பணி

எத்தனை சிறப்பிதழ்கள் கண்டாய்
எத்தனை சிந்தனைகள் கொண்டாய்
கதையொடு கவிதைகள் கட்டுரைகள் என
கலங்கரை விளக்கமாய் காலம் தப்பாமல்
புலம்பெயர் உலகெங்கும் வலம்வரும் - எங்கள்
பலம்மிகு இலக்கிய வழியே - வாழி
பகிர்தலில் விரிவும் ஆழமும் கொண்டு
பலரையும் ஒன்றிணைத்துத் தரும்
படையலே இன்னும் பல இதழ்கள் கண்டு
தடைகளைத் தாண்டி உம் பணி சிறக்க
தகைமிகு தமிழால் வாழ்த்துகிறேன் - எனக்கும்
இலக்கிய அறிமுகம் தந்த நன்றியுடனே

— புலால்யூர் வேல்நந்தன்

யராக வேண்டுமென்பதே. அதற்குப் பணம் வேண்டும். முன்பின் தெரியாத, எனக்கென யாரும் இந்த அடிசுப்பாபா நகரத்திலே, அன்றாடம் உயிர் வாழ்வதே ஒரு போராட்டமாக உள்ளது. போரின் தாக்கத்தினால் நல்லொழுக்க விதிகள் செத்துவிடுகின்றன...”

“உனக்குத்தான் பல மொழிகள் தெரிகிறதே. இந்தத் தகைமையை வைத்து நல்ல வேலை என்று தேடிக்கொள்ள முடியாதா?”

‘Sir, நீங்கள் வாழும் உலகம் வேறு. ஆபிரிக்கா வேறு. இங்கு வேலை எடுப்பதானால் ‘சிபார்சு’ வேண்டும். யாராவது பிணை நிற்க வேண்டும். முன்பின் தெரியாத இந்த நகரத்தில் எனக்கு பிணை கொடுக்க யார் வருவார்கள், நான் பார்ப்பது நியாயமான தொழிலல்ல என்பது எனக்கு நன்றாகவே தெரியும். இருப்பினும் எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை” என்றான் எட்வேட்.

மதியம் தாண்டிவிட்டது என்பதை சடுதியாக உணர்ந்தான் முகுந்தன். பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் ஒருவர் அவனை மதிய உணவுக்கு அழைத்திருந்தார். பல்கலைக்கழகத்தினர் தனியோர் உலகில் வாழப் பழகிக் கொண்டவர்கள். அது புத்திஜீவித உலகம் என அவர்கள் கற்பனை செய்து வைத்திருக்கும் உலகம். அவர்கள் எதிர்ப்பாப்பியாவின் மறுபக்க வாழ்க்கை ஒன்று இல்லாததுபோல நடத்தார்கள். எட்வேட் பேசிய பல விஷயங்கள் உண்மை யானவை என்பதை அவன் உடல் மொழியும்

கண்களும் சொல்லின. மேலும் ஒரு கணிசமான தொகையை அவனுக்குக் கொடுத்து நன்றி சொல்லி, பேராசிரியரின் விருந்துக்குச் செல்லமுகுந்தன் விடைபெற்றான்.

முகுந்தன், தனது எதிர்ப்பாப்பிய அருபவங்கள் பற்றி உங்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டபோது, எரிற்றியா குறித்து அழுத்தம் கொடுத்தமைக்கு காரணம் உண்டு. 1993ஆம் ஆண்டு மே மாதம் எதிர்ப்பாப்பியாவில் இருந்து பிரிந்து எரிற்றியா சுதந்திரம் பெற்றது. இதன் மூலம் பிரித்தானியர் செய்த பிழைகள் நேர்செய்யப்பட்டு, எரிற்றியா இனப்பிரச்சனைக்குத்தீர்வு காணப்பட்டது.

சமீபத்தில் (March 2021), இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின்போது நடந்த மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக, ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் கவுன்சிலில், இலங்கை அரசுக்கு எதிராக, ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது. அத்தீர்மானத்துக்கு எதிராக, (இலங்கைக்கு ஆதரவாக) எரிற்றியா வாக்களித்ததைப்பலரும் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார்கள். இதுபலமட்டங்களிலும் விவாதத்துக்குரிய பொருளாயிற்று. எரிற்றிய மக்களுக்கு இருந்த இனப்பிரச்சனைக்கும், இலங்கையில் தமிழ் சிங்கள இனங்களுக்கிடையே, இன்னமும் தீர்க்கப்படாது இருக்கும் இனப் பிரச்சனைக்கும், காரணிகள் ஒன்றே. இரண்டுக்கும் நிறைய ஒருமைப்பாடு உண்டு.

சிறுகதை

கசந்து
செல்லும்
நாட்கள்

நீ. பி. அருளானந்தம்

கண் நிறைய துக்கத்தோடு பனை ஓலைப் பாயில் படுத்துக்கிடந்தபடி முகட்டு ஓலையை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் செல்லம்மா. தன் வாழ்க்கையின் வறுமையோடு மிகக் குறுகிய காலமளவிற்குள் எனக்குச் சாவும் வந்து விடுமோ என்று நினைவில் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையும் அவளுக்கு இப்போது இருந்தது.

கடைசி யுத்தத்தில் ஷெல் அடியிலும், குண்டு வீச்சிலும் மனிதர்களோடு சேர்ந்து நிலமும் எரிந்து கொண்டிருப்பதைப்போல, அவளுக்கு இவ்வேளை மனமும் கவலையில் எரிந்து கொண்டிருந்தது.

இப்படியான தருணங்களில் உணர்ச்சி வேகம் கூடும்போதும் சத்தம் போட்டு அழுவதை அடக்குவதற்கு அவள் எவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டிருக்கிறாள். தன் பேரப் பிள்ளையை இறுதியுத்தத்தில் வட்டுவாகல் பகுதியில் காணாமல் ஆக்கப்பட்டதாய் பறி கொடுத்த பின்பு எத்தனை நாட்கள் வருடங்கள் என்று காலையில் நித்திரை விட்டு எழும்பிய உடனேயே அவள் ஒப்பாரி வைத்து அழுதிருக்கிறாள். ஆனாலும் பழையை அழுகரல் அவளிடம் இப்போது இல்லை. அதிகமாக கத்தி அழுது பாதித்ததில் தொண்டைக் குரலும் கழித்து ஒதுக்கப்பட்ட அடைப்பாக அவளுக்கு இப்போது போய் விட்டது.

இரவிலே படுத்தால் எங்கே நித்திரை முழுமையாக அவளுக்கு வருகிறது. அரைத்தூக்கத்திலும் பேரனைப் பற்றிய கனவுகளே அவளுக்கு வருகின்றன. அந்தக் கனவிலே அவத்தையான நிலையிலும் தன் பேரன் ஒரு புத்தகத்தை வைத்துப் படித்துக் கொண்டிருப்பதுபோல அவளுக்கு ஒரு காட்சி தெரியும்.

இன்னொரு தடவை கனவிலே, அவன் வாழ்நாளெல்லாம் எழுதிக் கொண்டிருப்பது போலவும் காட்சி காண்பாள். சில நாள் கனவுகளில் அவளுக்கு தான் கண்டு பழக்கமில்லாத இளம் பிள்ளைகள் அவளது கனவிலே தெரியப்படுவார்கள். அவர்களில் ஒரு சிலர் இரவின் நடுச்சாமத்தில் விரல் நகங்கள்தொட்டு உரிக்கும் காட்சிகள் அவளுக்கு தென்படும். அந்த விரல்களிலே பிசுப்பிசுப்பான சதைகள் அவளுக்கு தென்படும். வெள்ளைப்பூண்டின் மணம் போல இரத்தம் தனக்கு மணப்பதாகவும் அந்தக் கனவில் அவன் உணர்வான்.

அதனோடு குளறிக்கொண்டு திடுக்கிட்டு கண் விழித்ததோடு, அவள் எழுந்து பிறகு பாயினிலே நித்திரையில்லாமல் இருந்தபடி விடியும்படும் அவள் விழித்திருப்பாள். அப்படி கண்ட கனவிற்குப் பிற்பாடு அவளுக்கு மூச்சுத் திணறல் இருக்கும். ஆனாலும் அப்படி இரவு கண்ட கனவு எதையும் விடியவும் யாருக்கும் சரியாகச் சொல்ல முடியாமல் மறந்து விடுவாள். அப்படியாக காணுகிற கனவுகளை கூட சரியாக ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள இப்போதெல்லாம் முடியாத தொன்றாகவே அவளுக்கு இருக்கிறது.

ஓஓ ஓஓ ஓஓ

செல்லம்மானின் மகள் திலகத்துக்கும் அவள் கணவன் சபாபதிக்கும் பிறந்தவள்தான் இவன் துமிலன். இவன் அவர்களுக்கென்று உள்ள ஒரேயொரு பிள்ளை. தன் அம்மாவைப்போல இவனுக்கும் கறுப்புத் தீட்டலான நிறம். அவன் வளரவளரவும் மகிழ்ச்சியான முகம் சிறுவயதுக் காலத்திலிருந்தது போல அப்படியே பிற்பாடும் இருந்தது. சருமத்தின் மேற்பரப்பிலும் அவன் வளர்ந்தாற் பிறகு இப்போதும் கூட குழந்தையைப் போன்ற அந்த ஜொலிப்புத்தான்! இந்தப் பதினாறு வயதிலும் அவன் நிலைமை இப்படி.

துமிலனுக்கு பள்ளிப் படிப்பு ஒன்றுதான் உலகமாயிருந்தது. வேறு ஒன்றையுமே ஞாபகம் கொள்ள விரும்பாத படிப்பு. பாடசாலையிலும் வெறுப்பை வெளியிடுகிற மொழி எதையும் அவன் எவருடனும் பேசுவதேயில்லை. அதனால் அவனை நல்ல பிள்ளை என்றதாக ஊரிலுள்ள

எல்லாரினதும் கதை.

“உனக்கென்றதாய் வந்துவிட்ட பிறவி உரிமை யுத்தமாக வந்து இப்போது வாய்த்து விட்டதே... நீ பிறந்ததிலிருந்து உனக்கு ஆனந்தமில்லாத வாழ்க்கையாகியும் விட்டதே” என்று துமிலனின் தாய் தன் மகன் துமிலனுக்கு சில வேளைகளில் சொல்லி ஆதங்கப்படுவார். ஆனால் அவனுக்கு சிறு வயதிலிருந்தே ஓரிடத்தில் தங்காமல் ஓடி ஓடித் திரிந்தாய் வாழ்வதற்கு பழகிக் கொண்டதில் அதுவே உடலுக்குச் சுவாசம் போன்றதான அனுபவத்தில் மிகச் சாதாரணமாக எல்லாம் போய்விட்டது. போர்க்கால வருடங்களெல்லாம் வீணாக வருடங்கள் என்றதாய் அவன் நினைத்துப் பார்ப்பதற்கும் அதனால் முடியாததொன்றாக இருந்தது.

மிக வயதான உறவினர் ஒருவர் சபாபதியின் வீட்டிற்கு சில பொழுதுகளில் வந்து போவார். அவர் மகான்களை தரிசித்தது போன்ற ஒரு பார்வையை தன்னிடத்தில் வைத்துக் கொண்டு தன் சிறு வயது கால சாந்தி வாழ்வினைப்பற்றி சபாபதியின் பிள்ளை துமிலனுக்கு கதை சொல்வார்.

“துயரமும் துன்பமும் இல்லாத வாழ்க்கை எங்கள் சிறு வயதுக்கால வாழ்க்கை. மகனே! பனம் பூ பூத்தமாதிரி சந்தோஷமான வாழ்க்கை எங்கட அப்போதைய வாழ்க்கை... பனம் பழம் பிள்ளை உச்சி மரத்தில் இருந்து கீழ் விழுந்தாலும் அது குலுங்கிச் சிதையாமல் இருக்க அதிர்நாற்பொருள் உதவும்..பனம் பழத்துக்கு எண்டு உள்ளது அவ்வளவு பலம். அதுகளை சாப்பிட்டுச் சாப்பிட்டுத்தானே நாங்கள் அந்த நாளில் வளர்ந்தம். இப்ப இந்த இடத்தில் நெட்டு வசமாய் நிண்ட பனையெல்லாம் மனிசரோடயும்தான் சேர்ந்து அழியுது. அந்த ஆகாயத்தையே திருகிக் கொண்டு வாற மாதிரி வருகிற செல் அடிபட்டு எல்லாமேதான் தொலையுது”

நெஞ்சில் பதித்த கவலையை, இப்படி யாகத்தான் துமிலனிடம் சேர அவர் தன் கதைகளில் கொட்டி விட்டு போவார். அவரினது இந்தக் கதைகளெல்லாம் மனம் பிளந்த வெடிப்பா லிருந்துதுயரமாக வெளி வந்ததுதான்! இதையெல்லாம் கேட்கவும் துமிலனுக்கு முகம் வேறு ரூபமடைந்து விடும்.

“ஆனாலும் போகாதே போகாதே, எங்களை விட்டு நீ எங்கும் போகாதே!” என்று சொல்லி அழுதே விடுவது போல இருக்கும் தாய் தகப்பனின் முகத்தை மனதில் நினைத்து அவன்

இந்த நினைவை உடனே வெளி இறக்கியதாக வைத்து விடுவான்.

போர் நடக்கும் இடத்திலே சாவின் தொடு கோடுகள் யாரைத்தான் அணுகாது விட்டது. இலைகள் காற்றில் ஆடும் போது ஒளி கடந்து வருகிறது போன்று தானே திடுமென இந்த செல்களும் வந்து சனக்குடியிருப்புக்குள் விழுகிறது. அன்று காலை செல்மூச்சு ஸ்ஸ்... என்று கேட்டதாக அவர்கள் வாழும் பகுதியிலும் சீறிக்கொண்டு பறந்து வந்து விழுந்து வெடித்தது. அந்நேரம் பூமியின் பொந்துக்குள்ளே மறைந்து கொள்ள ஓடுவது போல அங்குள்ள பலர் பங்கர்களுக்குள்ளே ஓடிப்போய் இருந்தபடி தங்கள் பாதுகாப்பை தேடிக்கொண்டார்கள். இந்நேரத்தில் துமிலனும் இவன் பாட்டி செல்லம்மாளும் வீட்டில் இருக்கவில்லை. அவர்கள் இருவரும் அப்போது வெளியே சென்றிருந்தார்கள். அவ்வேளை தொடர்ந்து செல் வந்து விழுந்து கொண்டிருந்தன. செல் வெடிக்கவும் நிலம் புரண்டது மாதிரியும் நடுக்கம்.

இந்த நிலைமையில் தொலை தூரமாக இருந்து யார் யாரோ அழுகையிட்டு அழைக்கும் குரல்கள் சபாபதிக்கு சத்தம் குறைவாக கேட்டது. திலகம் வைத்த அரிசி, உலைப் பாளை அவ்வேளை அடுப்பில் இருந்தது. சபாபதி இந்த செல்லடி வீச்சுக்குள்ளே குசினி வாசலில் வந்து உள்ளே எட்டிப் பார்த்தார். திலகம் மரக்கறி போட்டுவைத்த ஓலை பெட்டி கடகத்திலிருந்து வெங்காயம் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

“ஊரெல்லாம் இப்ப பங்கருக்குள்ளதான் போய் குடியேறினமாதிரி இருந்து கொண்டிருக்கும் ஆனா நீ என்ன கண்டறியாத சமைய லெண்டு குசினிக்கிள்ள இருந்து செய்து கொண்டிருக்கிறாய் கெதி கெதியா வாவாவா”

சபாபதி குழப்பமான மன நிலையோடு செல்லம்மாவின் கையைப் பிடித்து இழுத்தப்படி நேரே பங்கர் இருந்த பக்கம் போக ஓடினார்.

பக்கத்து வளவில் அப்போது செல் விழுந்த இடியோசை கேட்டது. சிதறிய எரி தழல் சுடரோடு அந்த வீட்டு வளவு மதில் சுவரே உடைந்து சக்கு நூறானது. செல் வெடிப்பில் திறவுகொள்ளும் வெட்டிரும்பு துண்டுகளெல்லாம் எங்குமே இப்போது சிதறிப் பறந்தன.

வெடிவிரிப்பில் வீசி அடித்த வெட்டுத் துண்டுகள் சபாபதியினதும் செல்லம்மாவினதும் உடலைச் சிதிலமாக்கி சிதறடித்தன. தகதகவென

அடுத்த வளவுக்குள் உள்ள குசினியும் நெருப்பில் எரிந்து கொண்டிருந்தது.

சபாபதியும் திலகமும் இந்தக் கொடுமான நிகழ்விலே சாவிலே நித்திரைப் பட்டு விட்டார்கள். அந்த குசினியிலிருந்து மெல்ல ஊர்ந்து மேலேறி நடு வீட்டின் கூரையிலும் இப்போது வீசி எரிகிறது பெருந்தீ. செல் வீச்சு ஓயவும் அயலட்டையில் உள்ளவர்களெல்லாம் தெரு வழியே ஓடி வந்து இந்த இரண்டு வளவுகளின் வீடுகளுக்கு முன்னாலும் குவிந்து விட்டார்கள். வந்திருந்த பாதிப்பேர் மின்னலாய்ப் பரவி எரிந்து கொண்டிருக்கும் வீட்டின் தீயை தண்ணீர் எடுத்து ஊற்றி அணைக்கின்ற வேலையில் படுபாடு பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தப்பக்கமாக பெருங்குரலாக பல பேர்கள் கூடிக் கத்தி அழுவது அங்கு நின்ற இன்னும் பல பேர்களது உதடுகளை கவலையில் துடிக்க வைத்ததாக இருந்து கொண்டிருந்தது. இந்நேரம் இந்தச் சம்பவத்தை கேள்விப்பட்டு சந்தைக்கு கறிவாங்கப் போயிருந்த செல்லம்மாளும் அவள் பேரன் துமிலனும் தங்கள் வீட்டுக்கு உடனே வந்து சேர கிட்டடி பாதை வழி பிடித்து வேலிப் பூவரசு, கிளிசிறியா மர இடையாலெல்லாம் புகுந்து தலை தெறிக்க ஓடியதாய் வீட்டு வளவுக்கு வந்தார்கள்.

அங்கே வந்ததும் இந்தக் கொடுங்காட்சியை கண்ணால் பார்த்த செல்லம்மாள் மார்பில் பறை ஓசை கேட்கும் அளவுக்காய் கைகளால் சத்தமாய் அடித்து பெருங்குரலெழுப்பி அழுதாள். துமிலனும் தாய் தகப்பனின் சீதிலமான உடல்களைக் கண்டு விசம்பிச் சீறியதாய் பெரிதாக அழுதாள்.

இந்த தீங்கெல்லாம் முடிந்து போரில் அங்குள்ள மனித உயிர்கள் எல்லாம் உதிரந்து கொண்டிருக்கும் காலத்திலே செல்லம்மாள் தன் பேரன் துமிலனை மிகவும் பாடு பட்ட அளவிலேதான் காப்பாற்றியதாக அவனை வைத்து பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

இக் காலத்தில் தான் இறுதியுத்தம் கேடுகாலமாய் வந்து அங்குள்ளவர்களிலே ஊடுருவியது. உயிர்களை தொலைத்துத் தொலைத்து இல்லாமலாக்கிற அந்த கொடிய யுத்தம் அங்கிருந்தவர்களையெல்லாம் தன் பசிக்கு விழுங்கி ஏப்பம் விட்டுக் கொண்டிருந்தது.

தங்களின் உயிர்களை காப்பாற்ற ஒரு இடத்தில் கூடி சேர்ந்த மனிதர்களிலே தாறுமாறாய் விழுந்த குண்டுகளினாலே இறப்பின் அவல ஒலி அங்கே கேட்கத்

தொடங்கியது. விழுந்த குண்டுகளிலே வயிற்றுப் பசியுடன் கிடந்து பல நாள் வாடிய சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளும் சிவப்பு நிற பூக்கள் சிதைந்தது போல உடல் சிதைவற்று செத்தார்கள்.

இந்தப் போரை யார்தான் நிறுத்தக் கூடும் என்று தங்கள் உயிர்ப்பாதுகாப்பையிட்டு பயத்திலும் கவலையிலும் கண்கலங்கி அழுகுரலுடனிருந்த அதிக தொகையினர் இவ்வேளை படு பரிதாபமான முறையிலே செத்தார்கள். தலைமாறி உடல்மாறி சேர்ந்த பிணங்களாய் செத்தப்படி இந்த அப்பாவி மக்களின் உடல்கள் அங்கே அந்த மண் முழுக்க மனித இரத்தமும் பிசுபிசுத்ததாக மறையாததாய் இருந்தது.

இந்த சூழ் நிலையில்,

“நங்கள் எல்லோரும் எங்களிடத்தில் பாதுகாப்பாக இருக்க ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்” என்ற அறிவிப்பு உயிர்தப்பி அந்த இடம் வந்திருந்த மக்களிடமாய் கேட்க சேர்க்கப்பட்டது.

கழுத்தில் கயிறு சுருக்கிட்டு தொண்டைக் குழியை இறுக்குவது போன்ற அவதியுடன்தான் செல்லம்மாள் தன் பேரன் துமிலனை கண்களில் கண்ணீருடன் அவர்களிடம் கையளித்தார்.

பேரனை அவர்கள் வசம் கையளிக்கும் போது, அவள் அடிவயிறு, நெருப்புக் குடித்த கணக்கில் வெப்பம் திரண்டது. அவளின் கைகால்களிலே பயத்தில் நடுங்கும் துடிப்பானது ஆட்டமிட வைத்தது. அவர்கள் மிருதுவான வார்த்தைகளிலேதான் செல்லம்மாள் போன்ற பலருடன் கதைத்தார்கள். சுருட்டிச் செல்லும் தங்கள் கள்ளப்பார்வையை மறைத்து அவற்றிலே அன்பு ஓளியை அவர்கள் வெளிக் காட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“நாங்கள் இவர்களை சிறையெடுக்க வில்லை... இவர்கள் எங்களிடம் பாதுகாப்பாய் இருப்பார்கள். சுதந்திரமாகவும் இருப்பார்கள். அப்படியே இவர்களை பின்பு உங்களின் கைகளில் பாதுகாப்பாக நாங்கள் ஒப்படைப்போம்” என்று தங்கள் விரல்களில் கூட அன்பை அபிநயிக்கும் அளவுக்கு அவர்களுக்கு காட்டியதாய் அவர்களை தங்கள் வாகனங்களில் ஏறச் செய்து மறைத்துக் கொண்டார்கள். இதன் பின்பு முன்பு உள்ள சர்ப மூச்சு அவர்களுக்கு சாதாரணமாக நடக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

இது நடந்து செல்லம்மாளுக்கு எத்தனை பகல் பொழுதுகள் கடந்து விட்டன. எத்தனை நாள் சாமங்கள் கடந்து விட்டன. வருடங்களும் அவள் கணக்கில் பூவாய் உதிரந்து போய் கொண்டிருந்தது. தன் பேரன் தன்னிடத்தில் வந்து சேருவான் சேருவான் என நினைத்து

தனிமையில் அந்த குடலுக்குள் கிடந்து மனம் வேதனையில் கரைவதை விட அவளாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையிலேயே காலம் அவளுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

வேம்பின் உதிர்ந்த பூக்களின் கசந்த காற்றுத்தான் இன்றைய வாழ்வின் சுவாசம் என்றதாய் அவளது நிலைமை இப்போது ஆகிவிட்டது. கவலை மிக மனத்தில் எரிந்தால் பிடி மண்ணை அள்ளி திட்டி வீசுகிறதும் விரக்தியின் நிலைமையிலேயே சிலவேளை அவளுக்கு செய்து கொள்ளவும் வந்து விடும்.

மெலிவான உடலும் பலமில்லாமல் நடக்கும் போது அவளுக்கு ஆட்டம் காணவும் இப்போது தொடங்கி விட்டது. ஆனாலும் வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்பட்ட தங்கள் உறவுகளுக்கு நீதி கோரி இடம் பெற்று வரும் தொடர் போராட்டங்களிலே இவரும் போய் அதிலே பங்கெடுத்துக்கொள்ளாமல் எப்பொழுதுமே அதை பின்தள்ளியதாக இருக்கவே இல்லை.

சுருளச் சுருளும் வெய்யிலிலும், அங்குள்ள தன்னைப் போன்ற மற்றையவர்களோடு அந்தத் தகரக் கொட்டிலிலே, உடலின் நரம்பு நாளங்கள் இழுத்த வலியோடு கிடந்து இவள் போராட்டத்திலே கலந்திருக்கிறாள். இவளுக்கோ வாழ்வின் உதிர்காலம் ஆன வயதின் நிலை. ஆனாலும் மூதோர் கூட்டம் என்று மட்டும் அங்கில்லாது தங்கள் கணவன் மாரை இவ்விதம் பறிகொடுத்த தங்களுக்கு, சாபம் விழுந்தது போல துடித்த கணக்கிலாய் விசும்பி இளம் பெண்களும் அங்கு இருந்தப்படி அழுகிறார்கள்.

முகம் சூனிய பிரதேசம் போன்று ஆகி கூந்தலும் அவர்களுக்கு குடியழிந்து போனதாக ஆகி அரைக் கண் முடிய சோகத்துடன் இருக்கும் இவர்களின் நிலை எவ்வளவு கொடிய பரிதாபம் என்று செல்லம்மாளும் நினைத்து மனம் கவலைப்பட்டாள்.

இங்கே வந்திருப்பவர்கள் அனைவருக்கும், வயிற்றுக்கு பசியாற சாப்பிடவாய் வசதியில்லாததொரு வாழ்வதான் இப்போது. ஆனாலும் போனவர் திரும்பி வருவார் என்ற நம்பிக்கையில், அவர்களின் சத்தமற்ற காலடிகளே இவர்களது நினைவுகளில் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றன.

அங்கிருந்த எல்லோரும், தங்களிலிருந்து பிரிந்தவராக தங்களோடு அங்கிருந்த எவரொருவரையும் அவ்வாறாக நினைக்கவில்லை. தங்களின் உடன் பிறந்த உறவுகளாகவே ஒருவர் மற்றவர்மேல் மிகவும் அன்பு செலுத்தினார்கள்.

வெளியே உள்ளவர்கள் எத்தனையோ பேர்களது நம்பிக்கையற்ற கதைகள் இவர்களது காதுகளில் கேட்க விழுந்தாலும் அந்த விஷ விதைகள் அனைத்தையும் மனத்தில் வளரவிடாது பொசுக்கி விட்டு, தங்களுக்குண்டான மன நம்பிக்கையிலேயே இந்தப் போராட்டத்தை தொடர்ந்து இவர்கள் முன்னெடுத்ததாய் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இன்றைய போராட்டத்திற்காக, அந்த தகரக்கொட்டையிலேபோய் இருந்து திரும்பி வீட்டுக்கு வந்ததன் பிறகு, தன் உடலில் என்றுமே இல்லாததான ஒரு சோர்வு, தன்னாலும் கண்டு பிடித்துக் கொள்ள முடியாத தொன்றாக இருப்பதாக செல்லம்மாள் உணர்ந்தாள்.

ஆனாலும் அதை மீறியதாக அவளின் மனத்தூண்டல்கள், இதையெல்லாம் கவனத்தில் நான் எடுக்காமல் நாளைக்கும் நான் அந்த போராட்டத்தில் போய் சேரவேண்டும், சேரவேண்டும் என சொல்லியவாறே இருந்தது.

அந்த மனத்தோடு அவள் இணக்கமாக இருந்தபடி இரவு சாப்பிடவும் மனம் இல்லாமல் ஒரு தேநீர் மட்டும் தயாரித்துக் குடித்து விட்டு, பாயை விரித்துப்படுத்தாள். ஆனாலும் அவளுக்கு நித்திரை வரவில்லை. நிறையத் தடவை வரும் அதே நினைவுகள் இப்போதும் அவளுக்கு வந்து கொண்டிருந்தன. அவள் யோசித்தாள்: “நாளையும் அந்த போராட்டத்திலே நானும் போய் பங்கு கொடுக்க வேண்டும்” என்ற அந்த நினைவிலேயே அவளுக்கு நெடுகவும் கண் திறந்தபடியே இருந்தது. அவளை உறுத்திக் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் அந்த துயரம் நெஞ்சுக்குள்ளே முழுமையாக அவ்வேளை உட்புகுத்திருந்தது.

“எந்தத் திக்கில் தப்பித்து என்னைக் காப்பது” என்பதாய் இந்நேரம் அவள் இருதயத்தோடும் மரணப் போராட்டம் ஆரம்பித்து விட்டது. ஆனாலும் இனி எதையுமே நினைக்கவேண்டிய தேவையே இல்லை! என்ற நிலமையில் அவளுக்கு இப்போது தன் அந்திமம் கடைசியாக நன்றாகவே விளங்கி விட்டது. முன்பு அவளது எண்ணங்கள் வேறு, தொல்லைகள் வேறு என்றுள்ள எல்லாவற்றையும் உதறித்தள்ளி விட்டு இப்போது அந்தப் போராட்டத் தகரக்கொட்டிலேயே தான் போய் நிலையாக நிற்பதுபோல அதற்குள்ளே அவள் ஒன்றி விட்டாள். ஆனாலும் பின்பு அவள் திறந்த வெளிக்கு இட்டுச் செல்லும் பாதை வழியேதான் மூச்சுக்காற்று நின்றும் நினைவில் அந்த இடம் நோக்கியதாக சூனியத்துக்குள் அப்படியே போய்க் கொண்டே இருந்தாள்.

தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும்

முன்னுரை

கணியன் பூங்குன்றனாரின் 'யாதும் ஊரே! யாவரும் கேளிர்!' எனும் வரிகளுக்கேற்ப இன்று தமிழினமும் தமிழ் மொழியும் உலகமெல்லாம் பரந்து, விரிந்து, ஆலமரமாக உயர்ந்து, உயர்தனிச் செம்மொழியாக நிற்கின்றது. உலகமெல்லாம் தமிழ்த் தாய்க்குப் புகழாரம் சூட்டப்படுகின்றது. உலகத் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்வதற்கும் தமிழர்களை ஒன்றிணைக்கும் பணிகளைச் செய்வதற்கும் இன்று ஒரு சில தமிழாய்வு நிறுவனங்களும், தமிழ்ச் சங்கங்களும், தமிழாய்வு மன்றங்களும், பல்கலைக் கழகங்களும் சீரும் சிறப்புமாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவற்றில் ஒன்று சென்னை தரமணியில் அமைந்துள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் (International Institute of Tamil Studies). இவ்வாய்வுக் கட்டுரையானது உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தோற்றம், நிறுவன உருவாக்கத்தில் தனிநாயகம் அடிகளாரின் பங்களிப்பு, நிறுவனத்தின் கட்டமைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிப் பணிகள், நிறுவனத்தில் தனிநாயகம் அடிகளார் பெயரில் அமைந்த அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள்/ஆய்வுகள் மற்றும் நிறுவனப் பதிப்புப் பணிகள் ஆகியன குறித்து விரிவாக ஆய்கின்றது.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத் தோற்றம்

தமிழ் மொழியியல், இலக்கியம், தொன்மையியல், பண்பாட்டியல், சமூக மாணுடவியல் எனப் பல துறைகளைப் பற்றி ஆய்வு மேற்கொள்ளவும், ஆய்வுக் கல்வியை

வழங்கவும், பட்டங்கள் வழங்கவும் தகுதி மிக்க உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் அமைப்பதைப் பற்றிச் சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது (1968) விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கான முன் வரைவை பூனே தக்கானக் கல்லூரியின் இயக்குநர் முனைவர் எஸ்.எம். கத்ரே அவர்களால், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் அமைப்பியல் கூறுகள் எனும் தலைப்பில் எழுத்துரை ஒன்று அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வெழுத்துரையின் முக்கியத்துவம் கருதி இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் இடையே உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தேவை யாவை என்பது குறித்து மாநாட்டு குழுவினரால் அலசப்பட்டுள்ளது. அக்குழுவில் தமிழ் நாட்டின் அன்றைய முதலமைச்சர் சி.என். அண்ணாதுரை, அன்றைய கல்வி அமைச்சர் நாவலர் இரா.நெடுஞ்செழியன், செட்டிநாட்டரசர் முத்தையா செட்டியார், தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார், யுனெஸ்கோ இந்திய தேசிய ஆணையத்தின் அலுவலர் கே.சுப்பிரமணியம் போன்றோர் குழுமியோரில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இந்நிறுவனம் எவ்வாறு அமையவேண்டும் அதன் நோக்கங்கள் என்னவாக இருக்கவேண்டும் என்பது குறித்தும் அக்குழுவினரால் தமது கருத்துகள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. பட்டங்கள் வழங்கும் கல்வி நிலையமாக நிறுவனம் ஆகிவிடலாகாது. தமிழக அரசு, இந்த நல்ல திட்டத்திற்கு நிதிநல்கும் நற்றுணைப்புரியும் என்று அண்ணாவால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் பிறகு தமிழகத்தின் தலைநகர் சென்னை, தரமணியில் 1970 அக்டோபர் திங்கள் 21ஆம் நாள் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் உதயமாகியுள்ளது. இது ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனமாகத் தமிழக அரசின் நிதி நல்கை யுடன் இன்று வெகு சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது.

முனைவர் கு. சீதம்பரம்

உதவிப் பேராசிரியர்
அயல்நாட்டுத் தமிழர் புலம்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
தரமணி, சென்னை 600 113

தனிநாயகம் அடிகளார்

உலகத் தமிழ்த் தூதுவர் தனிநாயகம் அடிகளார் 1913ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் பிறந்தவர். 1980ஆம் ஆண்டு வரை வாழ்ந்து தமிழுக்கு அருந்தொண்டாற்றியவர். 1945ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் முதுகலைப் பட்டமும், 'பழந் தமிழ் இலக்கியத்தில் கல்விச் சிந்தனைகள்' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு 1957ஆம் ஆண்டு இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், மலேசியாவிலுள்ள மலாய்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறை ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். இவர் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தை நிறுவி அதன் மூலம் உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் நடத்தவும் வழிவகை செய்தவர். முதல் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை 1966ஆம் ஆண்டு மலேசியாவிலும், 1968ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டைச் சென்னையிலும் நடத்தியவர். 1970ஆம் ஆண்டு மூன்றாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் பிரான்சிலும் நடத்தியவர். பல்வேறு நாடுகளுக்குத் தமிழாய்வுப் பயணங்களையும் மேற்கொண்டவர். உலகளவில் தமிழறிஞர்களை ஒன்றிணைக்கவும் தமிழியல் ஆய்வுகளை அறிவுத் துறையாக உலகத் தரத்திற்கு உயர்த்தவும் அரும்பாடுபட்டவர்.

தவத்தூ தனிநாயகம் அடிகளாரின் பங்களிப்பு

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தோற்றத்திற்கு எவ்வாறெல்லாம் அடிகளார் தமது பங்களிப்பினைச் செலுத்தினார் என்பது உலகம் அறியும். ஒரு மரம் வேண்டுமென்றால் அதற்கு விதை இடவேண்டும் அதுபோல இந்நிறுவனத்திற்கு வித்திட்ட பெருமகனாரும் அடிகளாரே ஆவர் என்பது அறிஞர்களின் முடிவு.

தமிழ் இலக்கியத்தின் பெருமையினையும் தொன்மையினையும் தன்னிகரற்ற தன்மையினையும் வெளிப்படுத்தியதோடு அதை உலகளாவிய நிலையில் பரப்ப முற்பட்டவர் தனிநாயகம் அடிகளார். தமிழிற்குச் செய்த தொண்டு அளவிடற்கரியது அவர் முயற்சியில் உருவானவையை உலகத் தமிழ் ஆய்வு மன்றமும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும். (இரபிசிங் 1999: VI)

உலகத் தமிழ் அறிஞரையெல்லாம் ஒன்று திரட்டும், ஒருங்கிணைக்கும் பாலமாக, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தையும் (1964) உருவாக்கினார். இம்மன்றத்தின் திட்டப்படி, உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் நடத்திடவும், சென்னையில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் தோன்றவும் மூலக்காரணமாகத் திகழ்ந்தார் (விமலானந்தம் 2003: 2)

தவத்தூ தனிநாயகம் அடிகளார் உலகத் தமிழாராய்ச்சிக் கழகத்தையும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தையும் உருவாக்கியவர்களில் ஒருவர். (இராமர் இளங்கோ 1997: IV)

உலகத் தமிழ் ஆய்வுத் துறையில் அடிகளார் தம் உலகப் பயணங்கள், தொடர்புகள், கட்டுரைகள், விரிவுரைகள், நூல்கள், முத்திங்கள் இதழ், அரையாண்டு இதழ் என்று பலவகையிலும் தொடர்ந்து ஆற்றிவந்த பணிகளே உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமாக வடிவம் பெற்றன என்பார் பேரா. வேலுப்பிள்ளை. (அமுதன் அடிகள் 1993 : 122)

அதேபோல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் எவ்வாறு செயல்படவேண்டும். அதன் எதிர்காலம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பது குறித்தும் நித்தம் சிந்தித்தவர் அடிகளார். உலகத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் கடிதம் எழுதியும் சந்தித்தும் ஆதரவைத் திரட்டியவர். பாரீஸ் - தமிழ் மாநாட்டில் நிறுவனம் குறித்த தமது வேண்டுகோளை அறிவித்தவர் விதையையும் ஊன்றி நீரையும் ஊற்றியவர் அடிகளார் அவர்களே என்பது இதன் மூலம் அறியமுடிகிறது.

பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றப் பொதுச் செயலர் என்ற முறையில் தனிநாயகம் அடிகள் அவர்கள் சென்னையில் அமையவிருக்கும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு ஆதரவு நல்குமாறு மலேசியாவின் அன்றைய கல்வி அமைச்சருக்கும், சிங்கப்பூரின் அன்றைய கல்வி அமைச்சருக்கும், ஆணையருக்கும் மடல் வரைந்து, பின்னணியில் பாடுபட்டு வரும் சென்னை ஆ. சுப்பையாவுக்கு 11 அக்.1968இல் அனுப்பி, உரிய அம்முவர்க்கும் அஞ்சல் செய்ய ஆற்றுப்படுத்தினார்.

வேண்டுகோள்: பாரீஸ் மாநாட்டின் நிறைவு அமர்வுக்குத் தலைமை தாங்கிய தனிநாயகர் நிகழ்ச்சி நிரலில் முதல் குறிப்பு: 1971இல் கூட இருக்கும் யுனெஸ்கோ

பொதுப் பேரவைக் கூட்டத்தில், சென்னையில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் ஏற்படுத்தும் தீர்மானத்தை இந்தியா முன் மொழியும்போது, அதனை பிரான்சு ஆதரித்து வழிமொழிய வேண்டும் என பிரெஞ்சு தேசிய மேம்பாட்டு ஆணையத்திற்குப் பரிந்துரைக்கும் கருத்தை, அவையினர் ஒருமனதாக நிறைவேற்றிட வேண்டும் எனும் வேண்டுகோள், அவையினரால் பேராவாரத்திற்கிடையில் நிறைவேற்றப் பட்டது.

அறிக்கை : தீர்மானம் நிறைவேறியதும், யுனெஸ்கோ நிதியுதவியுடன் ஆ. சுப்பையா, 14 நாடுகள் பயணித்து, அங்குள்ள பல்கலைக்கழகங்கள், பிற நிறுவனங்களைத் தொடர்பு கொண்டு, நிறுவனம் ஆற்றக் கூடிய நற்பணிகள் பற்றியும், அவற்றுக்கான வரவேற்பின் வளமை எத்தகையது என்பது பற்றியும் ஆராய்ந்து யுனெஸ்கோவுக்கு ஆய்வு அறிக்கை அளித்தார். அறிக்கையை ஏற்ற யுனெஸ்கோ, மூன்றாண்டுகளுக்கான திட்டங்களை வரைந்திடப் பன்னாட்டுப் பிரதிநிதிகள் குழுவினை அமைத்தது.

இரண்டுக்கும் இடையே: முன்னம் 1964 இல் தில்லியில் அமைத்த பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்திற்கும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கும் இடையேயான தொடர்பினை வரையறுக்க ஐவர் குழு அமைக்கப்பெற்றது. அனைத்து குழுக்களிலும் அடிகளார் இடம் பெற்றார்.

நன்றி : இத்தருணத்தில் நிறுவனம் உருவாகக் கரு, கனா, காட்சி, உழைப்பு, விடாமுயற்சிக்கெல்லாம் மூல காரணியாக இருந்து, வேராக விளங்கி முழுப் பொறுப்பும் ஏற்று நனவாக்க அரும்பாடுபட்ட ஆ. சுப்பையா அவர்களுக்கு நன்றி பாராட்டினார் நாயகர். அவருடைய ஊக்கம், பார்வை, விடாத் தொடர் முயற்சி போன்றனவே இந்நிறுவனம் நிறுவப்பெறக் காரணிகளாய் இருந்தன என்பது மறத்தற்கில்லை என்றார்.

யாழ் மாநாட்டில்: யாழ்ப்பாணத்தில் நான்காம் உலகத்தமிழ் மாநாடு நடக்கும் போது உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டுச் செயல்படவும் தொடங்கி விட்டது. அம்மாநாட்டில் அடிகளாரின்

தொடக்கவுரை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் அமைய, பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆய்வு மன்றம், தமிழக அரசு, யுனெஸ்கோவின் இந்திய ஆணையம் மூன்றும் உதவி புரிந்தன.

சிறிய அளவில் நிறுவனம், தன் பணியினைத் தொடங்கியுள்ளது. எனினும் நாளடைவில் இது உலக நிறுவனமாக ஓங்கி வளரும் உயர்ந்தோங்கி ஒளிரும் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு. வெளிநாட்டு அறிஞர்களுக்கு உரிய வாய்ப்புகளை, இந்நிறுவனம் மூலமே நாம் வழங்கிட வேண்டும். பல்கலைக்கழகங்கள், பட்டங்கள் வழங்குவதில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு, ஆராய்ச்சியை, பட்டமேற்கல்வி நிறுவனங்களிடம் விட்டுவிடும். எனவேதான், இந்நிறுவனம் உலகளாவிய ஒருபெரும் நிறுவனமாக நிலவ வேண்டும் என்ற பேராவல் பூண்டுள்ளோம்' என்றார். (விமலானந்தம் 2003: 78,79)

நிறுவனத்தின் நோக்கங்கள்

1. தமிழியல் உயராய்வினை வளப் படுத்துதல்,
2. அயல்நாடுகளில் தமிழ்க் கல்வி மேம்பாட்டிற்கு வழிவகை செய்தல்,
3. தமிழாய்வாளர்களுக்குத் தேவையான ஆவணங்களை உருவாக்குதல், தமிழ், தமிழர், இலக்கியம், வரலாறு, மருத்துவம், கல்வி, கலை, சமுதாயம், பண்பாடு மருத்துவம் எனத் துறைதோறும் தமிழாய்வை மேம்படுத்துதல்,
4. உயர் தமிழாய்வினை ஊக்குவிக்கும் கல்விச் சூழலையும் நூலகத்தையும் உருவாக்குதல்,
5. உலகத் தமிழறிஞர்களை ஒருங்கிணைத்து தமிழாய்வினை வளப்படுத்துதல்,
6. உலக அளவில் நடந்துவரும் தமிழாய்வுகளை ஒருங்கிணைத்தல்,
7. தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத பிற இந்திய மொழியினருக்கும் பிற நாட்டினருக்கும் தமிழ் கற்பித்தல்,
8. உலகத் தமிழர்களின் அனைத்துத் தகவல்களையும் உள்ளடக்கிய தரவுத் தளத்தை உருவாக்குதல்,
9. தமிழின் பெருமையை அயலவருக்குச் சிறப்பாக எடுத்துரைத்தல், எனப் பல நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது - உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

நிறுவனப் புலங்களும் பணிகளும்

தமிழ் உயராய்வு என்ற நிலையில் திகழும் இந்நிறுவனத்தில் நான்கு புலங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1. தமிழ் மொழி

மற்றும் மொழியியல் புலம், 2. அயல்நாட்டுத் தமிழர் புலம் 3. சமூகவியல், கலை மற்றும் பண்பாட்டுப் புலம் 4. தமிழ் இலக்கியம் (ம) சுவடியியல் புலம். இந்நான்கு புலங்களின் வழி இலக்கணம், இலக்கியம், தமிழர் சமூகம், தமிழர் பண்பாடு, மொழியியல், நாட்டுப்புறவியல் மொழிபெயர்ப்பியல், இலக்கிய இலக்கணப் பதிப்புகள், சுவடிப் பதிப்புகள், தமிழர் மரபு குறித்த ஆய்வுகள், பயனாக்க மொழியியல் ஆய்வுகள் அயல் நாட்டுத் தமிழர் (ம) தமிழ் இலக்கியங்கள் குறித்த ஆய்வுகள் ஆகியவற்றை அந்தந்தப் புலங்களின் பேராசிரியர்களால் குறுந்திட்ட ஆய்வுகளாகவும் பெருந்திட்ட ஆய்வுகளாகவும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இத்துடன், உலகத் தமிழ் அறிஞர்களை ஒன்றிணைக்கும் வகையில் பன்னாட்டு/தேசிய கருத்தரங்குகள், பயிலரங்குகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், இப்புலங்கள் வழியாக முதல்கலைப் பட்ட வகுப்புகள் மற்றும் பட்டய வகுப்புகள் நடத்துதல், ஆய்வறிஞர் பட்ட மாணவர்களுக்கும், முனைவர் பட்ட மாணவர்களுக்கும் வழிகாட்டுதல் ஆகிய பணிகள் நிறுவனத்தில் செம்மையாக நடைபெற்று வருகின்றன. இத்துடன், தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிராதவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பித்தல் பணியும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

கூடுதலாக, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் காட்சிக்கூடங்களும் ஆய்விருக்கைகளும், உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு வரவேற்பு மற்றும் தகவல் மையமும் அமைக்கப்பட்டு தமிழுக்கு மேலும் வளம் சேர்த்து வருகின்றது தமிழ்நாடு அரசு.

நிறுவன நூலகம்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் மிக இன்றியமையாத அமைப்பாக நூலகம் அமைந்துள்ளது. இந்நூலகத்தில் ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் நூல்களும் 20 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆங்கிலம் மற்றும் பிற மொழி நூல்களும், ஓலைச்சுவடிக்களும், அரிய நூல்களும் உள்ளன. இது தவிர திசாரி, வார, மாத, காலாண்டு, அரையாண்டு, ஆண்டிதழ்களும் உள்ளன. மேலும், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளும் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடுகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இது தவிர கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள்,

இலக்கிய நுட்பங்கள் தொடர்பான ஒளி, ஒலி, நாடாக்கள் சேகரிக்கப்படும் பாதுகாக்கப்படும் வருகின்றன.

அறக்கட்டளைகள்

அறக்கட்டளைகள் நிறுவி அறஞ்செய்தல் தமிழரின் பண்பாட்டு மரபு. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் மேனாள் இயக்குநர் முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன் அவர்களால் தமிழரின் இந்தப் பண்பாட்டு மரபைப் பின்பற்றும் வகையில் அன்பர்களையும் ஆர்வலர்களையும் நாடி அவர்களிடம் நிதிப்பெற்று 1983இல் தொடங்கி நிறுவனத்தில் அறக்கட்டளைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு நிறுவனத்தில் அறக்கட்டளைப் பணிகளும் தொடங்கப் பெற்றன. ச.வே. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் காலத்தில் 14 அறக்கட்டளைகள் நிறுவப் பெற்றுள்ளன. அவர்களைத் தொடர்ந்து, பின்னர் பொறுப்பேற்ற இயக்குநர்களாலும் இப்பணி தொடரப்பெற்றுள்ளது. இதன் பயனாக இன்று 51 அறக்கட்டளைகள் நிறுவனத்தில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. அவற்றில் தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரின் பெயரில் அமைந்த அறக்கட்டளையும் ஒன்று என்பது சிறப்பாகும்.

தனிநாயகம் அடிகளார் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள்

தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரைப் போற்றிச் சிறப்பிக்கும் வகையில் 1992இல் நிறுவனத்தில் 'தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் அறக்கட்டளை' நிறுவப்பட்டது. பல நல்ல உள்ளங்கள் வழங்கிய நிதியுதவியைக் கொண்டும், கும்பகோணம் ஆயர் மேதகு பீட்டர் ரெமிஜியல் ஆண்டகையும் தவ பெருந்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரும் வழங்கிய பொருளுதவியைக் கொண்டும், அமுதன் அடிகளார் அவர்களின் முயற்சியால், கிறித்துவத் தமிழ் இலக்கிய கழகத்தால், ரூபாய் பத்தாயிரம் வைப்பு நிதியில், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் தனிநாயகம் அடிகளார் பெயரில் அறக்கட்டளை நிறுவி ஆண்டுதோறும் 'தனிநாயக அடிகள்/கிறித்துவத் தமிழ் இலக்கியங்கள்' எனும் பொருண்மையில் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்த வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. முனைவர் கு. சிதம்பரம் அவர்கள் 2015ஆம் ஆண்டு முதல் இவ்வறக்கட்டளையின் பொறுப்பாளராகவும்

இருந்து சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகின்றார். அடிகளாரின் பெயரில் அமைந்த இவ்வறக் கட்டளையின் சார்பில் இதுவரை 13 பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பெற்றுள்ளன.

சொற்பொழிவு 1: அடிகளார் அறக் கட்டளையின் முதல் சொற்பொழிவினை 1992 ஆண்டு 'தனிநாயகம் அடிகளாரின் வாழ்வும் பணியும்' எனும் தலைப்பில் அமுதன் அடிகள் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. இப்பொழிவு தனிநாயகம் அடிகளாரின் வாழ்க்கையையும், அவர் ஆற்றிய தமிழ்த் தொண்டினையும், இதழியல் பணிகளையும் ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தோடு அணுகி இப்பொழிவு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது.

சொற்பொழிவு 2 : 'தனிநாயக அடிகளாரின் ஆய்வுகள்' எனும் தலைப்பில் ம.செ. இரபிசிங் அவர்களால் 1995ஆம் ஆண்டில் பொழிவு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கிய ஆய்வை விரிவுபடுத்துவதிலும், வளப்படுத்துவதிலும் எந்தெந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டார் என்பதை வெளிப்படுத்தும் விதமாகவும் தமிழ் இலக்கியத்தின் தொன்மையினை, பெருமையினை வெளிக் கொணர்வதில் எத்தகைய விடா முயற்சியும், ஆர்வமும் கொண்டிருந்தார் என்பதை மெய்பிக்கும் வகையில் இச்சொற்பொழிவு அமைந்துள்ளது.

சொற்பொழிவு 3: 'தனிநாயகம் அடிகளாரின் இதழியல் வழித் தமிழ்ப்பணி' எனும் தலைப்பில் முனைவர் ப.இறையரசன் அவர்களால் 1995ஆம் ஆண்டு இவ்வறக்கட்டளையின் முன்றாவது சொற்பொழிவு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. இப்பொழிவு தவத்திரு தனிநாயக அடிகளார் தாமே முன்னின்று நடத்திய ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் இதழ்களைப் பற்றியும் அவருடன் தொடர்புடைய பிற இதழ்களைப் பற்றியும் விரிவாக அலசப்பட்டுள்ளது.

சொற்பொழிவு 4 : இவ்வறக்கட்டளையின் நான்காவது பொழிவு 2003ஆம் ஆண்டு 'உலக அரங்கில் தமிழ்' எனும் தலைப்பில் மது.ச. விமலானந்தம் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. உலக நாடுகளில் எல்லாம் தமிழ் ஒலிக்கும்படி செய்த அடிகளாரின் பணிகள் குறித்து விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சொற்பொழிவு 5 : 'விவிலியத் தமிழ்' எனும் தலைப்பில் முனைவர் ஆ. ஆலீஸ் அவர்களால் ஐந்தாவது பொழிவினை 2004ஆம் ஆண்டு

நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. விவிலியத் தமிழின் நிறை குறைகளை ஆராயும் இவ்வாய்வு சமய உள்ளடக்கம், தெரிவிக்கப்படும் நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றை இனங்காண உதவுவதுடன் அச்சமயக் கருத்துத் தெரிவிப்பில் 'கருத்து கேட்போர்' - 'கூற்று நிகழ்த்துவோர்' ஆகியோர்க்குரிய பங்கினையும் தெளிவாகப் புலப்படுத்தும் விதத்தில் இப்பொழிவு அமைந்துள்ளது.

சொற்பொழிவு 6 : 'தலித் அறம்' எனும் தலைப்பில் அரங்க மல்லிகா அவர்களால் இவ்வறக்கட்டளையின் ஆறாவது பொழிவு 2011ஆம் ஆண்டு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. தலித் அறம், விளிம்பு நிலை மக்கள் குறித்து இப்பொழிவு அமைந்துள்ளது.

சொற்பொழிவு 7 : 'மலேசியத் தமிழ்க் கல்வி வரலாறு' எனும் பொருண்மையில் முனைவர் ஜெ. சாமிகண்ணு மற்றும் முனைவர் பா. த. கிங்ஸ்டன் ஆகியோரால் 2015ஆம் ஆண்டு இவ்வறக்கட்டளையின் ஏழாவது பொழிவு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலேயர்கள் காலம் தொடங்கி தற்காலம் வரை மலேசியாவில் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சி மற்றும் தமிழ்ப் பள்ளிகளின் தோற்றம் குறித்து இப்பொழிவில் விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

சொற்பொழிவு 8: 'பாலக்காடு வட்டாரத் தமிழ்க் கிறித்துவ கூத்துகள்' எனும் பொருண்மையில் முனைவர் மொ. இரவிக்குமார் அவர்களால் 2016ஆம் ஆண்டு இவ்வறக்கட்டளையின் எட்டாவது பொழிவினை நிகழ்த்தியுள்ளார். இப்பொழிவில் கேரள மாநிலம், பாலக்காடு வட்டாரப்பகுதியில் வாழ்ந்துவரும் கிருத்துவ கூத்துகளில் வெளிப்படும் தமிழர்களின் வாழ்வியல் குறித்துப் பேசப்பட்டுள்ளது.

சொற்பொழிவு 9: 'பளியர் இனப் பெண்களின் வாழ்வியல்' எனும் பொருண்மையில் முனைவர் சி.பி. டெனிசியா அவர்கள் 2017ஆம் ஆண்டு இவ்வறக்கட்டளையின் ஒன்பதாவது பொழிவினை நிகழ்த்தியுள்ளார். இப்பொழிவில் பளியர் இனப் பெண்கள் தமது வாழ்வியலில் எதிர்கொள்ளும் துன்பங்கள் துயரங்கள் குறித்து விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

சொற்பொழிவு 10: 'மொரிசியசில் தமிழ்க் கல்வியும் பல்லாடகப் பயன்பாடும்' எனும் தலைப்பில் முனைவர் நடராசப் பிள்ளை அவர்களால் 2018ஆம் ஆண்டு இவ்வறக்

கட்டளையின் பத்தாவது பொழிவு நிகழ்த்தப் பட்டுள்ளது. இப்பொழிவில் மொரிசியசில் காலந்தோறும் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சி குறித்தும் இன்றைய சூழலில் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பல்லாடகப் பயன்பாடு குறித்தும் பேசப்பட்டுள்ளது.

சொற்பொழிவு 11: 'தமிழ் நாடக மரபில் பெண்கள்' எனும் பொருண்மையில் முனைவர் கி. பார்த்திபராஜா அவர்களால் 2019ஆம் ஆண்டு இவ்வறக்கட்டளையின் பதினோராவதுப் பொழிவு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. இப்பொழிவில் தமிழ் நாடக வளர்ச்சியில் காலந்தோறும் பெண்களின் பங்களிப்புக் குறித்து எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

சொற்பொழிவு 12: 'தில்லிவாழ் தமிழர்களின் மொழியும் கலாச்சாரமும்' எனும் தலைப்பில் முனைவர் சு. சசா அவர்கள் 2020ஆம் ஆண்டு இவ்வறக்கட்டளையின் பன்னிரண்டாவது பொழிவினை நிகழ்த்தியுள்ளார். தில்லித் தமிழர்கள் பிறமொழிச் சூழலில் தமது மொழியினையும் தமது பண்பாட்டையும் எவ்வாறு பேணி வருகின்றனர் என்பது குறித்து விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

சொற்பொழிவு 13: 'சங்க இலக்கிய வரையறை வரலாறு' எனும் பொருண்மையில் முனைவர் ம. பிரபாகரன் அவர்களால் 2021ஆம் ஆண்டு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. இதில் சங்க இலக்கியத்தின் காலத்தை வரையறை செய்வதில் அறிஞர்களிடையே நிலவி வரும் முரண்பாடுகள் குறித்துப் பேசப்பட்டுள்ளது.

மேற்கண்ட பொழிவுகளில் சில பொழிவுகள் நூலாக்கம் செய்யப்பெற்று, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனப் பதிப்புத் துறையால் வெளியிடப்பட்டுள்ளதும் இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது.

தனிநாயகம் அடிகளார் நூற்றாண்டுச் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள்

தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டை முன்னிட்டு நிறுவனத்தில் அடிகளார் நூற்றாண்டுச் சிறப்புச் சொற்பொழிவு நிறுவன இயக்குநர் முனைவர் கோ. விசயராகவன் அவர்களின் வழிகாட்டுதலின் பேரில் அயல்நாட்டுத் தமிழர் புலம், உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு வரவேற்பு மற்றும் தகவல் மையம் சார்பில் முனைவர் கு.சிதம்பரம் அவர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. பொழிவு 14.06.2013 அன்று நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. பொழிவினை ஆக்ஸ்போர்டு, ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசித்து வரும் ஊடகவியலாளரும் கல்வியியல் ஆய்வாளருமான திருமதி நீற்றா பற்றிமாகரன் அவர்களால் 'மானிடம் போற்றும் தனிநாயகம் அடிகள்' எனும் தலைப்பில் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. இப்பொழிவில் மானிடம் போற்றும் தனிநாயக அடிகளின் பண்புகள் வெளிப்பட்ட விதங்கள் மற்றும் மானிடம் தனிநாயக அடிகளைப் போற்றுகின்ற விதங்கள் குறித்து மிக விரிவாகவும் சிறப்பாகவும் பேசப்பட்டுள்ளது.

மேலும் 05.12.2013 அன்று 'தனிநாயகம் அடிகளின் அடிகவட்டில்' எனும் பொருண்மையில் பிராணக நாட்டைச் சார்ந்த சாம் விஜய் அவர்களும் சிறப்புச் சொற்பொழிவினை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் மாணவர்கள் மத்தியில் நிகழ்த்தியுள்ளார். இப்பொழிவில் தனிநாயகம் அடிகளார் உலக நாடுகளுக்கு மேற்கொண்ட பயணங்கள் குறித்தும் அயல்நாடுகளில் அவர் கண்டறிந்த தமிழ்த் தடயங்கள் குறித்தும் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

நிறுவனப் பதிப்புப் பணிகள்

தமிழாய்வையும் வெளியீட்டையும் தலையாயப் பணியாகக் கொண்ட உலகத் தமிழா

ராய்ச்சி நிறுவனம் 1975இல் தனது நூல் வெளியீட்டைத் தொடக்கியது. ச.வே. சுப்பிரமணியன் எழுதிய 'தமிழில் விடு கதைகள்' எனும் நூல் நிறுவனத்தின் முதல் வெளியீடாகும். அதன் தொடர்ச்சியாக இதுவரை ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஓலைச் சுவடிகள் பதிப்பிலும் அரிய நூல்களின் மறு பதிப்பிலும் நிறுவனம் தனிக் கவனம் செலுத்தியுள்ளதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூல்கள் மறுபதிப்பு

இந்நிறுவனத்தைத் தோற்றுவிக்கக் காரணமாக இருந்த அப்பெருமகனாரின் நூல்கள் இன்று கிடைப்பதற்கரியதாக உள்ளன. எனவே இந்நிறுவனம் அவருடைய நூல்களை மறுபதிப்பு செய்வதையும் கடமையாகக் கொண்டு கீழ்வரும் ஐந்து நூல்களை இதுவரை மறுபதிப்புச் செய்துள்ளது. ஒரு வகையில் அடிகளாருக்கு நிறுவனம் செய்யும் நன்றிக் கடனாகக் கூட இதைக் கருதலாம் என்பார் நிறுவனத்தின் மேனாள் இயக்குநர் இராமர் இளங்கோ. நிறுவனத்தால் மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ள அடிகளாரின் நூல்கள் :

1. Landscape and poetry: A Study of Nature and Classical Tamil Poetry (1997)
2. Tamil Culture and Civilization (1997)
3. தமிழ்த் தூது (1998)
4. Collected Papers of Thani Nayagam Adigal(1995)
5. தனிநாயகம் அடிகளாரின் சொற்பொழிவுகள் (2002)

நிறுவன 'தமிழியல்' ஆய்வு இதழ்

இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது கூடிய அறிஞர் பெருமக்களால், புதியதோர் தமிழாய்வு இதழினைத் தொடங்க முடிவெடுக்கப்பட்டு, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் ஏடாக - அரையாண்டு இதழாக

'தமிழ் ஆராய்ச்சி இதழ் (Journal of Tamil Studies) 1969இல் வெளிவந்துள்ளது. இதற்கு மூலக்காரணம் அடிகளாரே. முதலாமாண்டு இரு இதழ்களிலும், தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் பணிகள் குறித்தும், இரண்டாமாண்டு இரு இதழ்களில்,

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் நெறிமுறைகள், வரைவுகள், குழுக்கள் குறித்தும் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன. அடிகளார் பொறுப்பில் ஈராண்டு நான்கு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. மூன்றாம் ஆண்டுமுதல் (1972.செப்.) உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவன இதழாகத் 'தமிழியல்' எனும் பெயரில் வெளிவரத் தொடங்கி தொடர்ந்து வந்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இதுவரை 105 ஆய்வு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாய்வு இதழ் தற்பொழுது நிறுவன வலைத்தளத்திலும் (<http://www.ulakaththamizh.org>) வலையேற்றம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்த் தூதுவர் பெயரில் மாணவர் விடுதி

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் உள்ள ஆடவர் விடுதிக்குத் 'தமிழ்த் தூதுவர் தனிநாயகம் அடிகளார் மாணவர் விடுதி' எனப் பெயரிட்டு சிறப்பித்துள்ளது தமிழ்நாடு அரசு. இவ்விடுதியில், முதுகலை, ஆய்வியல் நிறைஞர் மற்றும் முனைவர்ப்பட்ட மாணவர்கள் எவ்வித கட்டணமும் இன்றி தங்கி பயன்பெற்று வருகின்றனர். மேலும் அயல்நாடுகளில் இருந்து வரும் மாணவர்களுக்கும், தமிழ் ஆய்வறிஞர்களுக்கும் தற்காலிகமாகத் தங்குவதற்கும் இவ்விடுதியில் இடமளித்து வருகின்றனர். தற்பொழுது இவ்விடுதியின் காப்பாளராக முனைவர் கு. சிதம்பரம் அவர்கள் கூடுதல் பொறுப்பு வகித்து வருகின்றார்.

ஆய்வுநூல்களையும் அயலகத் தமிழறிஞர்கள் வருகையும்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் தொடங்கிய நாள் முதல் தனது இலக்கை நோக்கி பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

தனிநாயகம் அடிகளார் கண்ட கனவுகளுக்கு ஏற்ப இந்நிறுவனத்தின் முயற்சியால் இதுவரை பதினான்கு நாடுகளில் தமிழ் இருக்கைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தின் ஒரு சில பல்கலைக்கழகங்களில் திருக்குறள் துறைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திலும் ஆய்விருக்கைகளும் காட்சிக் கூடங்களும் அமைக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. மேலும், உலகம் முழுவதிலும் இருந்து அயல்நாட்டுத் தமிழறிஞர்கள் நிறுவனத்திற்கு வருகை தந்து தமிழாய்வுகளையும், அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகளையும், சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளையும் வழங்கி வருகின்றனர். நிறுவனத்திற்கு கமிஸ் வி. ஸ்வல்பில், அலெக்சாண்டர் டுபியன்ஸ்கி, ஆ.வேலுபிள்ளை, ஓனோ தோரோ, க.சிவத்தம்பி, ஜோன்னா குசியோ, முரசு நெடுமாறன், அய்யாதுரை தாமோதரன் ஆகிய அயல்நாட்டு ஆய்வறிஞர்கள் நிறுவனத்திற்கு வருகைத்தரு அறிஞர்களாக (visiting research fellow) வந்து ஓரிரு ஆண்டுகள் தங்கித் தமிழ்ப் பணியாற்றிச் சென்றுள்ளனர். நிறுவனப் பேராசிரியர்களும் அயல்நாடுகளுக்கு வருகை ஆய்வறிஞர்களாகச் சென்றுள்ளனர் என்பதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. நிறுவனத்தில் இதுவரை மொழியியல் ஆய்வுகள், தமிழியல் ஆய்வுகள், ஒப்பீட்டாய்வுகள், மானிடவியல் ஆய்வுகள் எனப் பல்துறை சார்ந்த ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டு நூல்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

யொன்டீழா ஆண்டு - 2020

நிறுவனத்தின் பணிகளைப் பறை சாற்றும் வகையில் 2020ஆம் ஆண்டு பொன்விழா ஆண்டாக அமைந்துள்ளது. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டு, ஐம்பது ஆண்டுகள் ஆன நிலையில் பொன்விழா ஆண்டு நிறுவன இயக்குநர் முனைவர் கோ. விசயராகவன் அவர்களின் ஒருங்கிணைப்பில் 2020 அக்.21ஆம் நாளன்று சிறப்பாக முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விழாவில் மாண்புமிகு தமிழ் ஆட்சி மொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு மற்றும் தொல்லியல் துறை அமைச்சர் திரு க. பாண்டியராஜன் அவர்கள் தலைமை வகித்துச் சிறப்புச் செய்துள்ளார். மாண்புமிகு தமிழ்நாடு துணை முதலமைச்சர் ஓ. பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் பிப்.1,2021 அன்று உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தமிழாய்வுப் பெருவிழாவின்

தொடக்கவிழாவிற்குத் தலைமை வகித்து பொன்விழா மலரை வெளியிட்டு பெருமை சேர்த்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பொன்விழா கருத்தரங்கம் இணையம் வழியாகவும் முன்னெடுக்கப்பட்டு உலகம் முழுவதுமுள்ள தமிழறிஞர் பெருமக்கள் கலந்துகொண்டு தமது கட்டுரைகளை வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர்.

தொகுப்புரை

தனிநாயகம் அடிகளார் அவர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாடுகளை நடத்தி அதன் மூலம் தமிழை உலக அரங்கில் அரங்கேற்றம் செய்தவர் தமிழை ஒரு அறிவுத் துறையாக விரிவடையச் செய்தவர். தமிழ் ஆய்வுகளை உலகத் தரத்திற்கு உயர்த்தியவர். பல நாடுகளுக்குத் தமிழாய்வுப் பயணம் மேற்கொண்டு தமிழின் தடையங்களை வெளி உலகிற்கு அறிமுகம் செய்தவர்.

மேலும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாகத் திகழ்ந்தவர் - தனிநாயகம் அடிகளாரே! அதன் நன்றிக் கடனாக உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் தனிநாயக அடிகளாரை நினைவுக் கூடும் வகையில் அவர் பெயரில் அறக் கட்டளை அமைத்தும், அவரைப் போற்றி ஆய்வு நூல்களை வெளியிடும் வருகின்றது!! மேலும், தனிநாயகம் அடிகளார் எண்ணிய தொலை நோக்கையும் இலக்கையும் நோக்கி தொடர்ந்து உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் பயணித்துக்கொண்டிருக்கின்றது!!!

துணை நூல்கள்

1. அமுதன் அடிகள் (1993) தனிநாயகம் அடிகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை -113
2. இரபிசிங் ம.பி.(1999) தனிநாயகம் அடிகளாரின் ஆய்வுகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை -113.
3. இராமர் இளங்கோ. ச.சு. (1993) அணிந்துரை, தனிநாயகம் அடிகளின் இதழியல் வழித் தமிழ்ப் பணி - பா.இறையரசன், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை-113.
4. விமலானந்தம், மது.ச.(2003) உலக அரங்கில் தமிழ், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை -113

டில்ல கலை இலக்கியப் பேரவையும் அமெரிக்கா தொலைக்காட்சியும் உலகத் தழும்பு அமைப்புகளோடு இணைந்து சீத்திரப் பெருவழிவைக் கொண்டாடியது. அதல் சிறப்பு நகழ்வாகக் கவியரங்கு இடம்பெற்றது. இதற்குக் கவஞ்சன் சீனேகன் தலைமை வகிக்க நடிகர் நெப்போல்யன் சிறப்பு வருந்தினராக வருகை தந்தார். வாழ்க்கை எனும் வளையாட்டு என்ற தலைப்பில் ஒவ்வொரு வளையாட்டுக்களையும் தெர்வு செய்து ஒன்பது கவஞ்சர்கள் கவதை வாசீத்தாரர்கள். ஈழத்தலருந்து வாழ்க்கை ஒரு கண்ணாமூச்சி வளையாட்டு என்ற தலைப்பில் ராண சீதிரன் கவதை இடம்பெற்றது. ஒன்பது கவதைகளுக்குள்ளும் சிறப்புக்கவதையாக வாழ்க்கை எனும் கண்ணாமூச்சி வளையாட்டு என்ற ஈழத்துக் கவதையைக் கவஞ்சன் சீனேகன் தெர்வு செய்தார். சிறப்புக் கவஞ்சன் என்ற பாராட்டை நடிகர் நெப்போல்யன் ராண சீதிரனுக்கு வழங்கிக் கௌரவப்படுத்தினார். அந்தக் கவதை இது.

வாழ்க்கை ஒரு கண்ணாமூச்சி விளையாட்டு

அமுதுக்கு நிகரான தமிழுக்குத் தலைசாய்த்துப் பொழுதெல்லாம் புகல்வேன் புகழ்.
கால மைதானம் கணக்குப் பிழையாது
ஆட விடும் மனித ப்பொம்மைகள்
அடித்துப்பிடித்து ஆரவாரப்படும்
வாழ்க்கை ஒரு விளையாட்டு .
கண்ணாமூச்சி ஆட்டமே வாழ்க்கை என்று
நான் எண்ணாமல் சொல்லவில்லை .
என் வாக்கில் எள்ளளவு பொய்யும் இல்லை
கண்மூடிக் கிடந்தவனைக் கண்டுபிடி என்று
ஒளித்து நிற்கிறது வாழ்க்கை
கண்ணாரே கடையாரே காக்கணவாபூச்சியரே
கோச்சி என்ன காச்சினவ கூள்
பாடியும் ஓடியும் தேடுவான்
உண்மையை விற்றுப் பொய்மையைப் பற்றுவான்.
வெற்றியும் தோல்வியும் பக்கச்சார்பானவைதான்
கடந்த வாரம் வடஸூப்பில் வந்த செய்தி பார்த்து
மூட் அவுட் ஆயிடுச்சு
கண்ணாமூச்சி காட்டும் வாழ்க்கையால்
என்னாளும் ஏக்கமுற்று அலைகிறேன்
தூக்கம் இழந்து சுகம் அழிந்து
போக்க நினைக்கிறேன்
பொல்லா உயிரை
ஆக்கமுற ஏதும்
அறியத் தாவென்றாள்
நீக்க மில்லா உறவுடைய

ராண சீதிரன்

தோழி நிலா

உள்மனதில் சிறு கோபப் பொறி
ஊதியது போல உள்ளே பற்றிப் படர்கிறது .
பள்ளித்தோழி நிலா
பருவம் பதினெட்டில்
உள்ளம் உலுப்புகின்ற
அழகுக் கட்டு
ஒருதலைக் காதலில்
வசப்பட்டவனை விட்டு
ஆசைக்கு விலைப் பட்ட சிட்டு
கனவுச் சுமைகளைக் கொண்டு
கண்டம் தாண்டிய பின்பு
வள்ளியாய் இருந்திடச் சொன்ன
வாழ்க்கையைத் தள்ளிக்
கன்னத்தில் கை வைத்து நின்றாள் நிலா
கண்ணீரில் குளித்திட்டு நொந்தாள்
கழுத்தில் சுருக்கிட்டுத் தோற்றாள்
தலையெழுத்தாம் சபிக்கிறாள்
கையிலே வெண்ணெய் வைத்து
கனடாவில் நெய்தேடிப் போனதால்
கண்ணாமூச்சி காட்டியது வாழ்க்கை
விளையாட்டுப் பிழைத்தபின்பு
வழியேதும் சொல்லென்றால்
என்னத்தை எடுத்துரைக்க?
கவனக்குறைவால்
கண்டுபிடித்த தவறென்றேன்.
திருதராட்டிரர்கள் இல்லாத தெருக்களிலே
பறநாகக்குட்டிகள் படையெடுப்பு
கண்களைக் கட்டிய படியே
காந்தரிகள் இன்னமும் தேடுகிறார்
தங்கள் கணவர்களை
திசையெட்டும் காணாமல் திகைக்கிறார்.
அந்த வரிசையில் நீ அடங்கவில்லை
சொந்தக்காலில் நிலை
துணி என்றேன்
பிரபஞ்சப் பெருவெளியில்
குறைவற்றுக் கிடக்கிறது குற்றங்கள்
நீதி நீண்ட மலைப்பாம்பாய்
நிரபராதிகளை வாரிச் சுருட்ட
வழி பார்க்கிறது .
துச்சாதனருக்குச் சாயபிட முடியாத
திரோபதைகள் ஆபத்தாந்தவரை அழைக்காமல்
அவரவர்க்குரிய துகில்களைத் தாங்கள் தான்

தேடுகிறார்.

தேடல் என்பது இல்லையெனில்
வாழ்வில் திருப்பம் இல்லை
ஓடும் நதியாய் மாறவென்றால்
ஓய்வில்லாது தேடிச் செல்
கண்டுபிடிப்பது யார் என்று
கணக்கு போட்டுத் தேடி விட்டால்
தப்புக் கணக்காய்ப் போகாது
தவறுகள் ஏதும் நடக்காது .
முந்தா நாள் மதியம்
சொந்தக்காரர் விடு சென்றேன்
மரக்கட்டில் மேலே உரச்சாக்கு
வயித்தாலும் வாயாலும்
அடிச்சுப் போகுதாம்
பரந்தாமன் மாமா படுத்துக் கிடக்கிறார் .
நிலையான வைப்பிருக்கு
நிரந்தரமாய் வருமானம்
நிறைய வரும்
இருந்தும் என்ன?
இளைய மகளோடு இவர் இருப்பு
இலையான் மொய்க்க
இடுப்புவரை அம்மணமாய்
படுத்த படுக்கை
செத்துக் கொண்டிருக்கிறார் பாவம்
சீவன் போகவில்லை
ஒதுக்குப் புறமாய் உள்ள அறையில்
பேச்சுத் துணை இல்லை
பேத்திமார் பேசும் குரல் கேட்கும்
தொலைக்காட்சி நாடகத்தில்
ஏச்சம் அழகையும்
இருந்திருந்து காதில் விழும்
முக்காலப் பூசைக்கு
முகங்காட்டும் பூசகராய்த்
தப்பாமல் மகள் வருவாள்
தண்ணீரைத் தான் தருவாள்
பசிகிள்ளும் தனிமை தள்ளும்
இனி என்ன ? ஏனிருக்க?
கடைக்கண்ணால்
கண்ணீர் உடைப்பெடுத்துப் பெருக
மூச்சோடு கிடந்து முனகி
கணக்கை முடியென்று
காலனைத் தேடுகின்றார்.

எளிமை வாதமும் திறனாய்வும்

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா

தமிழ்ச் சூழலில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட “மலினமான எளிமை வாதம்” கலை இலக்கியத் திறனாய்வை மட்டுமன்றி, கல்வியியலிலும் எதிர்நிலைத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அண்மைக் காலத்தைய பொதுத் தேர்வுகளின் முடிவுகள், எமது மாணவர் கணித பாடத்தில் பெரும் பின்னடைவைச் சந்தித்து வருதலைப் புலப்படுத்தியுள்ளன. கணிதம் விளங்கவில்லை என்று ஒதுக்குகின்றனர்.

கடினமான விடயங்கள் சிக்கலான விடயங்கள், கனதியான உரையாடல்கள் முதலிய வற்றோடு உறவாட முடியாத “மலினமான வாதப்பண்பாடு” கலை இலக்கியச் சூழலிலும், கல்விச் சூழலிலும் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளமை தெளிவாகத் துலங்குகின்றது.

கலை இலக்கியங்களை நுகர்வோரும். கல்வியை நுகரும் மாணவரும் மலினமான எளிமைவாத எல்லைகளுக்குள் நிற்குமாறு கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ள அவலநிலை நீடிக்கின்றது.

கேத்திர கணிதத்தையும் இரசாயன வியலையும் கடினமானது என்று மாணவர் புறந்தள்ளிவிடும் நிலை தமிழ்ச் சூழலிலே பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞான பீடத்தில் தமிழ் மாணவர் எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியடைதலும், சகோதர சிங்களமாணவர் எண்ணிக்கை அதிகரித்தலும் நிகழத் தொடங்கியுள்ளன.

ஒரு காலத்தில் கணிதத்திலும் விஞ்ஞானத்திலும் மேலோங்கி நின்ற ஒரு சமூகம். இன்று பின்னடைவை அனுபவித்து வருதல், தமிழ்ச் சூழலில் விதைக்கப்பட்ட மலினமான எளிமை வாதத்தின் உச்ச நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

அதற்குரிய பொறுப்பை அறிவுச் சோம்பல் உடையோரும். எளிமைவாதத்தை வளர்த்து வரும் திறனாய்வாளரும் மலினமான கலை இலக்கியப் படைப்பாளரும், நைந்துபோன பட்டிமன்ற உரைப்போரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

அறிவு என்பது அறியாதவற்றை நோக்கிய நகர்தல், தெரியாதவற்றை நோக்கிய பயணிப்பு, கடினமானவற்றைக் கண்டறியும் முயற்சி. அந்நிலையில் தெரிந்து பழக்கப்பட்ட விடயங்களை மீள மீள அரைத்துச் சுவைக்கும் பண்பாட்டின் உடைப்பு காலத்தின் தேவை யாகின்றது.

சமூகம் என்பது சிக்கலை நோக்கிய வளர்ச்சியைக் கொண்டது. தொன்மையான சமூக வாழ்க்கையானது வளர்ச்சியின்போது சிக்கலான வாழ்க்கையாகவும். வருமானப் பரம்பலில் ஏற்றத்தாழ்வு கொண்ட இடரான வாழ்க்கையாகவும் மாற்றம் பெறத் தொடங்கியது.

அந்த வளர்ச்சி கல்வியிலும் கலைகளிலும். இலக்கியங்களிலும் சிக்கல்படும் தன்மையை (Complexity) ஏற்படுத்தி வருகின்றது. சிக்கலோடு உறவாடுதல் வாழ்க்கைத் தேர்வின் தேவையாயிற்று.

எளிமையான கிராமிய இசை. சிக்கலான செவ்வியல் இசையாக வளர்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கியது. இனிய ஒலி அலகுகள் என்ற சுரநிலைகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஒலி அலகுகளைச் சிக்கலாகக் கோவைப்படுத்தி வேறு வேறுபட்ட பண்கள் என்ற இராகங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

குரல். துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என இன்னொலி அலகுகள் அல்லது ஒலிக்கோவைகள் தமிழில் உருவாக்கம் பெற்றன. வடமொழி மரபில் ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என அவை அழைக்கப்பட்டன. பதினாறு சுரவேறுபாடுகள் உருவாக்கப்பட்டமையோடு மேலும் சிக்கல்படும் தன்மையை இசையில் உருவாக்கியது.

அவற்றின் பின்புலத்தில் வேங்கடமகி எழுபத்து இரண்டு மேள கர்த்தா இராகங்களை உருவாக்கினார். எத்தகைய ஓர் அறிவும் உயர் நிலையை நோக்கிய நகர சிக்கல்படும் தன்மையைக் கொண்டிருக்கும். அறிவை ஆழ நுகர விரும்புவோர், மலினமான எளிமைவாதத்தை

விட்டு, கடினமானதும் சிக்கலானதுமான அறிவுப் பரப்போடு உறவாட வேண்டியுள்ளது. சமூக வளர்ச்சியில் கிராமிய ஆடல்கள் சிக்கலான செவ்வியல் ஆடல்களாக நிலை பெயரத் தொடங்கின. தமிழர் செவ்வியல் ஆடலில் இடம்பெறும் நூற்று இருபது அடைவு (அடவு)களும், நூற்று எட்டுத் தாண்டவங்களும் ஆடலின் சிக்கல் நிலைவரங்களைப் புலப் படுத்தும். சிக்கல் நிலை, அழகேற்றத்தை உருவாக்குதல் கலை வரலாற்றில் கண்டறியப் பட்ட பிறிதொரு வெளிப்பாடு.

சிக்கலான உடலசைவுகளைக் கல்வி நிலையங்களிலே கற்பிக்கும் உடலெழுமைக் கலை (Gymnastics) தொன்மையான கிரேக்கத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. கடினமானவற்றோடும், சிக்கலானவற்றோடும் உறவாடும் திறனை வளர்ப்பதற்கு கேத்திர கணிதம், அளவையியல் முதலாம் பாடங்களைக் கிரேக்கர் தமது கல்வி நிலையங்களிலே அறிமுகப்படுத்தியிருந்தனர்.

தொன்மையான கிரேக்கத்தில் உருவாக்கம் பெற்றிருந்த உயர்கல்வி நிறுவனமாகிய அக்கடமியாவின் நுழைவாயிலில் “கேத்திர கணிதம் அறியாதார் உள்ளே நுழையாதி ருப்பாராக” என்ற வசனம் எழுதப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த நிகழ்ச்சியொடு தொடர்புடைய சமகாலப் பதிவு ஒன்றையும் இங்கே குறிப்பிடலாம். யாழ்ப்பாணக் கல்வியியற் கல்லூரியின் முதலாவது பீடாதிபதி, எனது மாணவர் கலாநிதி தி.கமலநாதன் என்னிடம் வந்து, அதன் நுழைவாயிலில் என்ன வாசகத்தை எழுதி வைக்கலாம் என்று கேட்டார். “ஆசிரியத்துவத்தின் மாண்பு அறியாதவர் உள்ளே நுழையாதிருப்பாராக” என்று எழுதி வைக்கும்படி அவரிடம் கூறினேன்.

கலையாக்கம் கடினமானவற்றையும் சிக்கல்படும் தன்மையையும் நோக்கி நகர்வதை ஓவிய வரலாற்றிலும் காணலாம். தொன்மையான குகை ஓவியங்கள் எளிமையான வரைபுகளைக் கொண்டவையாய் அமைந்திருந்தன.

சமூக வரலாற்றில் ஏற்பட்ட சிக்கல் நிலைவரங்கள், ஓவிய இயம்பலிலும் சிக்கலைத் தோற்றுவித்தன. சிக்கலானதும், சமூகத்தின் கனதியான இயல்பை விளம்புவதுமான, “அருவ ஓவியங்கள்” உருவாக்கப்பட்டன. மரபுவழியான வண்ண இயம்பலில் தலை கீழான மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆழத்தை முன்னெழுமைப்படுத்தலும், முன்னெழும்

புலக்காட்சியைப் பின்னே தள்ளுதலும், செம்பரவலில் (Texture) மாறுநிலைகளைத் தோற்றுவித்தலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சமூக அவலங்கள், உருக்குலைவினால் வெளிப் படுத்தப்பட்டன. மாறுபாடான வடிவங்கள் ஒட்டுமை நுட்பங்களால் எழுகோலமாக்கப்பட்டன. ஓவியக்கலை சிக்கலை விளங்கிக் கொள்ளும் கலையாயிற்று.

கலைத்துறையில் பெருமளவிலான நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தும் துறையாக ஓவியப் புலம் விளங்குகின்றது.

தாந்திரிக ஓவியக் கலை மரபு என்பது மேலும் சிக்கலான இயல்புகளைக் கொண்டது. மனித வலுவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் விடுதலையளித்தல், உள்ளார்ந்த உணர்வுத்தேட்டத்தை வெளிக்கொண்டு வருதல் முதலாம் பரிமாணங்களைக் கொண்டதாக தாந்திரிகக் கலைமரபு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

கலைகளின் உள்ளடக்கப் பெறுமானம் எளிதிலிருந்து கடினத்தை நோக்கிய பெயர்ச்சியாகவே அமைதலை உலகக் கலை வரலாறு புலப்படுத்தும்.

கலை உருவம் சிறிதாக இருத்தலும் அதுகையளிக்கும் பொருள் ஆழம், கனதியும் செறிவும் நெடும் கொண்டதாக இருத்தல் பிறிதொரு நிலையான வளர்ச்சிக் கோலமாயிற்று.

அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக தமிழில் திருக் குறளையும், ஐப்பானிய கைசு கவிதையையும் குறிப்பிடலாம். ஐப்பானிய பௌத்தத்தின் ஒரு பிரிவாகிய சென் பௌத்த தத்துவத்தின் ஆழ்ந்த உள்ளடக்கத்தை அந்தக் கவிதைகள் தாங்கியுள்ளன. ஏழு பெருங்கடல் அளவிலான பொருள் திருக்குறளில் உள்ளடங்கியிருக்கும் நிலையானது குறளின் பொருள் சார்ந்த கனதியைக் குறிப்பிடும்.

சமூகத்தின் சிக்கலான இயல்புகளின் தொடர்வளர்ச்சியும், அதனோடு இணைந்த பிரளயமாக நிகழ்ந்து வரும் அறிவுப் பெருக்கமும், அறிவைக் கனதிக்கும் சிக்கலுக்கும் உள்ளாக்கி வருகின்றன. அவற்றின் நீட்சி, கலையாக்கங்களிலும் செல்வாக்கை ஏற்படுத்திவரும் நிலை நீடித்தது. செய்யுள் மரபும் சிக்கலான தாயிற்று.

யமகம், திரிபு, மடக்கு, சித்திரக்கவி முதலாம் செய்யுள் வடிவங்களும் தோற்றம் பெற்றன. அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதற்கு சிறப்புப் பயிற்சியும் மொழியாழமும் வேண்டுவதாயிற்று.

அந்த வளர்ச்சி வர்க்க வளர்ச்சியோடு தொடர்பு பட்டிருந்தமை பொதுவாக எடுத்துக் கூறப்படுதல் இல்லை. நிலமானிய சமூகத்திலும் அதன் பின்னரான நீட்சியிலும் மேட்டுக்குடியினரே எழுத்தறிவுடையோராய் இருந்தனர்.

எழுத்தறிவு சார்ந்த உயர் நிலையான அறிவு உயர் குடியினருக்கே உரியதாயிற்று. செவ்வியற்கலைகளும் அவர்களுக்குரிய தனியுரிமையாயிற்று.

தொழிற்புரட்சி, சோசலிசபுரட்சி, ஆகிய வற்றைத் தொடர்ந்து பொது மக்களிடத்து எழுத்தறிவு வளர்ச்சி விரிவு கொள்ளத் தொடங்கியது. ஆரம்பநிலை எழுத்தறிவு கொண்டவர்கள் அறிவுப் புலத்தோடும் கலைப்புலத்தோடும் உறவாடுவதற்குரிய ஏற்பாடாக “எளிமைவாதம்”, “எளிமை இயக்கம்”, ஆகியவை வளர்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கின.

கோட்பாட்டு நிலையில் மகிழ் புனைவியமும் (Romanticism) சோசலிச நடப்பியலும் எளிமை இயக்கத்தை வலியுறுத்தின. ஆரம்ப நிலை எழுத்தறிவு கொண்டோருக்கு அறிகை வளமுட்டும் வகையில் அக்கோட்பாடுகள் அமைந்திருந்தன.

ஆரம்பநிலை எழுத்தறிவில், இன்று “கடப்பு நிலை” ஏற்படத் தொடங்கிவிட்டது. ஆரம்பநிலை எழுத்தறிவுடையோர் அறிவு மட்டத்தின் உயர்நிலைக்கு நகரத் தொடங்கி விட்டனர். உயர்நிலை அறிவின் வளத்தொடு அவர்களை ஒன்றிணைப்பதற்கு கடினத்தன்மையோடும் சிக்கில் தன்மையோடும் உறவாடும் திறனை வளர்த்தெடுக்க வேண்டியுள்ளது.

“மலினமான எளிமை வாதத்துக்குள்” அவர்களை வைத்திருத்தல், உயர்நிலையான அறிவையும் கலையுணர்வையும் கிடைக்கச் செய்யாமல் தடுக்கும் நடவடிக்கையாகின்றது.

அத்தகைய நிலையில் அவர்கள் கலைத்துவம் குன்றிய ஒரேவாய்பாடான வர்த்தக திரைப்படங்களோடும். தொலைக்காட்சித் தொடரிகளோடும், மசாலா உரை அரங்கு களோடும் பொழுதைக் கழித்தல் மட்டுமன்றி அவையே கலை நிறைவு கொண்டவை என்றும் எண்ணுகின்றனர். அவற்றால் கையளிக்கப்படும் செய்திகள் ஆபத்தானவை என்பதையும் அவர்கள் அறிந்து கொள்வதில்லை. கலையழகும் கலைத்துவமும் சமூகப் பயனுள்ள செய்தியால் நிரப்பப்படுதலை அறிய முடியாதவாறு மூடி மறைக்கப்படுகின்றனர்.

ஆழ்ந்த சிந்தனையும் சிக்கலோடு உறவாடுதலும், விளங்காதவற்றுக்குள் நுழைதலும் அறிவு மட்டத்தில் உயர்நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமன்றி, அனைத்து அறிவு மட்டங்களிலும் நிற்பவர்களுக்கும் பொதுவான நிகழ்ச்சித்திட்டமாகும்.

“விளங்கவில்லை” என்ற நிலையிலிருந்து “விளங்க முயலுவோம்” என்ற நிலைக்குப் பெயர்ந்து செல்வதை நவீன கல்வியுலகுங் கலையுலகும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றன. விளங்க முயலுதலுக்கு கல்வி உளவியல் கை கொடுக்கின்றது. கனதியான உட்பொதிவையும் கனதியான இயம்பலையும் கேலிக்கு உட்படுத்திய நிகழ்ச்சிப் பதிவுகளும் தமிழ்ச் சூழலில் நிகழ்ந்துள்ளன. அறிவு வளர்ச்சியிலும் கலை வளர்ச்சியிலும் புதிய புதிய கலைச்சொற்கள் உலகில் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுக் குரிய தமிழ்ச் சொற்களை உருவாக்கித் தருபவர்களுக்கு பாராட்டுக்குப் பதிலாகக் கிண்டல்களே இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் கிடைத்திருப்பதைப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி ஒரு சமயம் மனச் சமையுடன் பதிவு செய்துள்ளார்.

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2021

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /= இரண்டாம் பரிசு : ரூபா 3000/=

மூன்றாம் பரிசு : ரூபா 2000/= ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள் : சிறுகதைகள் மூன்றா் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுவவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக கிணைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் கீழ் பக்க மூலையில் “அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்பு வேண்டிய முகவரி : ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்ககை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திகதி : 30.06.2021

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. - ஆசிரியர்

காலைத் தேநீருடன் தென்றலுக்காய் ஜன்னலைத் திறந்தேன்.

‘சீ...போ...சனியன். இதுக்கு வேற வேல இல்ல. போ... ஓடு...தொலை... சனியன்’ எனக்கூறிக் கொண்டே கல்லெறிந்து, பூனையைத் தூரத்தினாள், பக்கத்து வீட்டு மீனாட்சிப் பாட்டி. காலையிலே நல்ல சகுனம் என உள்ளுக்குள் நினைத்துக் கொண்டேன்.

மீனாட்சி பாட்டியினதும் தாத்தவினதும் இப்படியான வார்த்தை,வசவுகளுடன்தான் என் ஒவ்வொரு நாளும் விடியும்.வயதானாலும் அவ்விருவருக்கிடையிலும் காதலுக்கு குறைவே இல்லை. அவர்களின் காதலாலும் கரிசனையாலும் முற்றம் பூந்தோட்டமாக காட்சியளித்தது. ஆனாலும் அவர்கள் இருவரையும் மட்டும் காணும்போது ஏதோவொரு தனிமை உணர்வே ஏற்படும். கலகலப்பையோ குதூகலத்தையோ அவர்களிடம் காணாத நான், வயோதிபத்தில் அவை எல்லாம் அடங்கிவிடுமோ என எண்ணிக்கொள்வேன்

மீனாட்சிப் பாட்டிக்கு சீதா என்றொரு மகள் இருக்கிறாள். அவளைத் திருமணம் செய்து கொடுத்த பின்பு தாத்தாவும் பாட்டியும் தனித்து விட்டனர். தனிமையைப் போக்கவே அவர்கள் தோட்டம் செய்திருக்க வேண்டும்

சீதாவுக்கு குழந்தை பிறந்துள்ளதாகக் கூறி மகளைப் பார்க்க தாத்தாவும் பாட்டியும் நகரத்திலிருக்கும் அவளது வீட்டுக்கு சென்றிருந்தனர். இன்று வருவார்கள், நாளை வருவார்கள் என்று நான் ஏமாறிப் போனேன். வருடங்கள் இரண்டாகியும் இருவரும் வரவே இல்லை. காதல் தோல்வியால் நித்தம் வருந்தி,தற்கொலை செய்துகொள்பவர்கள் போல அவ்விருவரையும் காணாத முற்றத்து செடிகள் ஒவ்வொன்றாய் செத்து மடிந்தன. மாடியிலிருந்து ஜன்னலைத் திறந்தாலே ஆளரவமற்ற பாட்டி வீட்டை தரிசிக்க நேரிடும் என்பதால் ‘டீவி’ முன் தேநீர் குடிப்பதையே வழக்கப்படுத்திக் கொண்டேன்.

திடீரென ஒரு நாள்... ‘பார்த்துடா செல்லம்... உடுப்பு நனையும். பாட்டிகிட்ட கொடு... அங்க

பார் அணில்...நீ இங்க, இப்படி படிமேல உக்காந்து தாத்தாவப் பாரு.. தாத்தா செடிக்கு வடிவா தண்ணீர் ஊத்துராத பாரு... அச்சா பிள்ளை இருடா..’ என்று பேசும் சத்தம் கேட்டது. பாதித் தூக்கத்தில் கட்டிலிலேயே புரண்டு படுத்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு கனவோ என்ற சந்தேகம் எழுந்தது.

வழக்கம் போல தேநீர் கோப்பையுடன் ‘டீவி’ முன் அமர நினைத்த எனக்கு வெளியில் பேச்சு சத்தம் மெல்லக் கேட்டது. தேநீர் கோப்பையுடனே சென்று ஜன்னலைத் திறந்தேன். முன்பு இருந்ததை விட அதிக வெள்ளிமுடியுடன் மீனாட்சி பாட்டியும் முழு நிலா தேய்ந்து பிறையானது போல் மெலிந்து, கூன் விழுந்த தோற்றத்தில் பாண்டியன் தாத்தாவும் வந்திருந்தார்கள். எனக்குள் சந்தோசம் பொங்கியது.

‘தாத்தா... எப்ப வந்தீங்க?’ எனக் காற்றில் கையசைத்தபடி கேட்டேன். தாத்தா என்னைக் கவனிக்காத பாவனையில் தனது வேலையைத் தெடர, பாட்டி என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தாள்.

‘அட்டே லக்கமி கண்ணு.. எப்பமொ இருக்க.’ என்றாள்.

‘தாத்தாக்கு என் மேல என்ன கோவமாம். நான் பேசியும் பேசாமலிருக்காரே..’ என்றேன்.

‘இல்லடி கண்ணு... சத்தமா பேச.. அங்கபோய்ட்டு இங்கவந்து சேரும் போது தாத்தாக்கு காதும் கொஞ்சம் கேட்காமல் போயிடுச்சி, சத்தமா பேசினாதான் கேட்கும் கண்ணு.. ஏய் இங்க பாருங்க லக்கமி உங்கள கூப்பிட்டு..’ எனச்சத்தம் போட்டு, கையசைத்து பாட்டி சொல்ல, தாத்தா மெல்லத் திரும்பினார்.

தாத்தா திரும்பிப்பார்த்தது பாட்டியின் கையசைப்பிற்கா? அல்லது சத்தத்திற்கா? என்று சிந்திக்கத்தொடங்கும் போதே,

ஞானா நவாஸ் (மாவனல்லை)

கொரோனா

உலகமே ஸ்தம்பித்து விட்டது.
நகரவும் முடியாமல்
நகராதிருக்கவும் முடியாமல்
Lock down

பொருளாதார ஸ்தம்பிதம்
சமூக செயற்பாடுகளில் ஸ்தம்பிதம்
வாழ்க்கை ஸ்தம்பிதம்

உலக வல்லரசுகளின்
அரசியல் மட்டுமே
தீவிர இயங்கு நிலையில்
கழுத்தறுப்பு சதுராங்க நகர்த்தல்களுடன்
எனினும்
அவற்றிலும்
Stalemate

மனித மனத்தின்
ஆழ் உண்மைகளைப் புறந்தள்ளிய
மேல்மன பகுத்தறிவும், இதயமும்
ஆணவத்தினதும், சுயநலத்தினதும்
கருவிகளாக,
ஒரு ஸ்தம்பிதம்
Cul-de-Sac.

இ. ஜீவகாருண்யன்

‘யாரு லட்சுமியா? கண்ணு எப்படி இருக்கே? என்றார்.

‘நான் நல்லாத்தான் இருக்கேன் தாத்தா.. சீதா எப்படி இருக்கா? குழந்தை எப்படி இருக்கு? என்றேன்.

‘கண்ணு.. இங்க... இங்க பார்... கார்த்தி கேயன்... சீதாவின் குட்டி மகன்’ என்று பூரிப்புடன் தாத்தா குட்டிப் பேரனை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

அலையலையாக முகத்தில் விழும் சுருண்ட முடிகளும், கொழுத்த கன்னங்களும், வட்டக் கருவிழிகளும் கொண்ட குட்டிப்பையனவன். முன்வாசல் படியில் அமர்ந்தவாறே என்னை எட்டிப்பார்த்தான்.

‘அக்காவுக்கு ஹாய் சொல்லு ...’ எனத் தாத்தா கையசைத்து சொல்லித் தருவதை

உற்றுநோக்கிய அவன், கைகளைத் தூக்கி னான்.

நானும் ‘ஹாய் குட்டி...’ எனக் கூறி கைய சைத்தேன். அவனோ தூக்கிய கைகளை விரித்து ஹாய் சொல்லத் தயங்கி நின்றான். ‘கார்த்தி சே ஹாய்’ என்றேன்

‘ஹும் மாட்டேன்...’ என்றான்.

‘ஏன்டா செல்லம்... அக்காவோட கோவமா?’ என்றேன்.

இல்லை எனும் தோரணையில் தலைய சைத்தான். பின் மொட்டுப்போல குவித்து வைத்திருந்த கைகளை என் பக்கம் நீட்டி, விடியலில் இதழ்கள் ஒவ்வொன்றாய் விரிக்கும் மலரென விரல்கள், ஒவ்வொன்றாய்த் திறந்தான்.

மேக மூட்டத் திலிருந்து விடுபடும் வெண்ணிலவு மின்னுவது போல் அவன் கைவிரல்கள் விரிய போளைகள் ஒளி பட்டு மின்னியது.

‘வா... விளையாடுவோம்’ என்றான் கடும் யோசனையுடன்.

‘பிறகு வாரேன் அக்காவுக்கு வேலைக்கு போக நேரமாவுது. வாரேன்டா கார்த்தி கண்ணா...’ என்று கையசைத்து விடைபெற்றேன்.

காலையிலும் மாலையிலும் தாத்தா பாட்டிக்கு தோட்டத்தில் வேலை. வேலை முடியும் வரை கார்த்தி மேல் படிகளில் இருந்து போளைகளை கீழுக்கு உருட்டிவிடுவான். போளைகள் உருண்டுவரும் போது அவன் ‘டிக்... டிக்... டிக்...’ எனக் கூறிக்கொண்டே ஒவ்வொரு படியாய் இறங்கி வருவான். கீழே வந்தவன் போளைகளைப் எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் மேற் படிகளுக்குச் சென்று விளையாட்டைத் தொடர்வான். ஒரு கோப்பை தேநீருடன் இவர்களை வேடிக்கை பார்ப்பதே எனது பொழுதுபோக்காக ஆகிவிட்டது. இடைக்கிடையே இவர்களுடனான சம்பாசனைகள் தேநீரை விட எனக்கு சுவை தந்ததுண்டு.

நாட்கள் வெகுவாக கடந்தன. கார்த்தி வந்த பிறகு இந்த தாத்தாவுக்கும் பாட்டிக்கும் புதுத்தெம்பு வந்துவிட்டது போல் இருந்தது. கார்த்தி தன் மழலை மொழியால் ஏதேதோ சொல்லிச் சிரித்துக் கொண்டிருப்பான். பதிலுக்கு அவ்விருவரும் அவனிடம் வம்புப் பேசிட அக்குறும்பில் தோட்டமே குதுகலித்ததுப் போகும். இந்தக் கூத்துகளைப் பார்ப்பதிலேயே என் பொழுது கழிந்து போகும்.

ஒரு முறை காரியாலத்திலிருந்து வீடுவரும் போது பஸ்ஸில் ஒருவர் ஜில் போளைகளை

விற்றுவந்தார். போளைகளைப் பார்த்ததும் கார்த்தியின் சிரிக்கும் மழலை முகம் போளைகளில் மின்னுவது போன்ற காட்சி எனக்குள் வந்துபோனது. உடனே அவனுக்காக ஏழெட்டு போளைகளை வாங்கிக் கொண்டேன்.

வீட்டுக்குச் செல்லும்போது இவர்கள் மூவரதும் பேச்சு சத்தம் கேட்டு 'ஹலோ கார்த்தி... அக்கா உனக்கு இன்னக்கி ஒரு பரிசு கொண்டு வந்திருக்கேன். ஒரு முத்தம் தந்தா பரிசு தருவேன். வேணுமா?' என்றேன்.

வெட்கித்து புன்னகைத்தான். பாட்டி 'அக்காவுக்கு முத்தமென்று கொடுமா செல்லம்.' என்றாள். பின்னர் தயங்கித் தயங்கி ஒரு முத்தம் தந்தான். பைக்குள் மறைத்து வைத்திருந்த போளைகளை அவனின் கையில் கொடுத்தேன். பூரித்துப் போய் என்னைக் கட்டியணைத்து மீண்டும் முத்தமிட்டான். போளைகளின் மீதான அவனது கொள்ளை பிரியத்தை அன்றுதான் நான் கண்டுகொண்டேன்.

விளையாட்டின் போது 'டிக்... டிக்... டிக்...' எனும் ஓசை அவனுக்கு தேசியகீதமாகவே மாறியிருந்தது. அவன் போளைகளை படிக்கட்டுகளிலிருந்து உருட்டிவிடும் போது நானும் டிக்.. டிக்... எனத் தலையசைத்துக் கொள்வேன். படிக்களில் போளைகள் மோதித் தெறிக்கும் சத்தம் டிக்.. டிக்.. டிக்... என்றா வருகிறது? சீ நானும் என்ன சிறுபிள்ளைத்தனமாக யோசிக்கிறேன் என்று தனியாகச் சிரித்துக் கொள்வேன்.

ஜன்னல்வழி அம்மூவரையும் பார்க்கும் போது, மூன்று குழந்தைகள் குதூகலமாய் விளையாடுவதாகவே எனக்கு தோன்றும். கடவுள் அவர்களை என்றும் ஆசிரவதிப்பானாக என மனமார நான் பிரார்த்தித்துக்கொள்வேன்.

இப்படி இருக்கும் போதுதான் ஒருநாள் கார்த்திக்கு விட்டுவிட்டு காய்ச்சல் அடிப்பதாக பாட்டி என்னிடம் சொன்னாள். 'வைத்தியரிடம் கூட்டிகிட்டு போவோம் பாட்டி, நான் வேலை முடிந்ததும் உங்களோட வாரேன். போய் மருந்து எடுத்திட்டு வருவோம்.' என்றேன்.

மாலையில் வேலை முடிந்து வரும்போது பாட்டியும் தாத்தாவும் வாசலில் நின்று கதைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். 'எங்க பாட்டி கார்த்தி? மருந்துக்கு போவோமா?' என்றேன்.

'இல்லம்மா.. கார்த்திக்கு இப்ப பரவாயில்லை. சீதாவுக்கு கோல் பன்னி கார்த்திக்கு காய்ச்சலனு சொன்னோம். காய்ச்சல் குறைய மருந்து இருக்கு. அதக் கொடுக்க சொல்லி சொன்னா.

நாங்க கொடுத்தோம். இப்ப அவனுக்கு காய்ச்சல் இல்லை. நல்லா தூங்குறான். பாவம்' என்றார்.

'சரி பாட்டி, ஏதாவது தேவன்னா என்ன கூப்பிடுங்க' என்று கூறி விடைபெற்றேன்.

அன்று முதல் தொடர்ச்சியாக அலுவலகத்தில் வேலைப்பளு, களைப்பு, அலுவலகத்திலிருந்து வீடு சென்றதுமே வீட்டுவேலை செய்வதும் ஓய்வெடுத்து உறங்குவதுமாகவே இரண்டு, மூன்று நாட்கள் கடந்தன.

அலுவலகத்திலிருக்கும் போது, பாட்டி 'கண்ணு.. கார்த்தி..... திடீரென்று மயங்கிட்டான்.....' என தொலைபேசியில் விம்மிக்கொண்டு நிற்கயிலேயே 'பாட்டி கார்த்திக்கு என்னாச்சு? இப்ப எங்க அவன்?' என்றேன். பாட்டி அழுதுகொண்டே வைத்தியசாலைக்கு கொண்டுவந்து சேர்த்திருப்பதாக சொன்னார்.

நானும் வேலையை அப்படியே வைத்து விட்டு வைத்தியசாலைக்கு புறப்பட்டேன். கார்த்தியின் நிலைமை ரொம்ப மோசமாக இருந்தது. காய்ச்சல்.... ஆம் டெங்கு காய்ச்சலாம்... தீவிர நிலையாம். தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவுக்குள் கார்த்தியும், வெளியே கார்த்தியையே உயிராய் நினைத்து வாழும் அந்த இரு ஜீவன்களும் நிலை குலைந்து போயிருந்தனர்.

சீதா கொடுக்கச் சொன்ன மருந்து கார்த்தியின் காய்ச்சலை தற்காலிகமாக மட்டுமே தணித்திருந்தது. மருந்தின் வீரியத்தல் மருந்து கொடுக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து களைப்பிலும் ஒருவித மயக்க நிலையிலும் கார்த்தி தூங்கிய வண்ணமே இருந்துள்ளான் என்பது பின்னர்தான் எனக்கு தெரிந்தது. இது தெரியும் போது கார்த்தி... கார்த்தி எங்களை விட்டு... இந்த உலகத்தை விட்டே... போயிட்டான்...

கார்த்தி... அவன் ஒரு பட்டாம் பூச்சி... சிறு சிட்டு... பறந்தான்... வயதில் முதிர்ந்து மனதால் குழந்தையாக மாறிப் போயிருந்த அந்த இருவரினதும் ஒட்டுமொத்த சந்தோசத்தையும் ஒருசேர பறித்துக்கொண்டு பறந்தேபோனான்...

நகரவாழ்வில் வேலைப்பளுவோடிருந்த சீதா, பிள்ளையின் சாவுக்குதான் வந்து சேர்ந்தாள். மனதால் நொந்து போயிருந்த தந்தாய், தந்தையை 'என் பிள்ளையை கொண்டூட்டி மங்களே... உங்களால்தான் எனக்கு என் பிள்ள இல்லாம போயிட்டான்..' எனக்கூவிக்கூவி அழுது அவர்களை மனதளவில் அவள் கொன்றே போட்டாள். பிள்ளையை அடக்கம் செய்து

முழுதாய் இரண்டு நாள் ஆகாத நிலையில் அவன் யாரோ போல் ஊர்போய் சேர்ந்தான்.

மனதளவில் நொந்து உடைந்து போன தாத்தா, பாட்டி வெளியில் வரவே இல்லை. ஆசையாக அவர்கள் நட்புச் செடிகளும் வெயிலில் கருகி செத்து சோகமயமாய் காட்சி தந்தன.

அவ்வப்போது அங்குசென்று அவர்களுக்கு ஆறுதல் கொடுத்தாலும் அவர்கள் அதிலிருந்து வெளியே வரவே இல்லை.

ஒருநாள் அலுவலகத்திலிருந்து வீடு வரும் போது, 'கண்ணு... கண்ணு... கார்த்தி...' எனத் தாத்தா எதோ பதட்டமாய் சொல்லவந்து தயங்கி நின்றார். 'என்ன தாத்தா... பதறாதீங்க.. இருங்க.. வீட்டுக்கு போய் நிதானமாக பேசுவோம்' என்றேன். தாத்தாவுக்கு நான் சொல்வது விளங்கவில்லை எனப் புரிந்தது. நிதானமாக தாத்தா கையைப் பிடித்து அவர்கள் வீட்டுக்குள்ளேயே அழைத்து சென்று அமர வைத்து சத்தமாக கேட்டேன். 'என்ன தாத்தா? என்ன விசயம்?

'இல்லடியம்மா... பாட்டி இப்ப எல்லாம் தினமும் காலையில் நம்ம கார்த்தி இங்க வந்து விளையாடுறான்னு சொல்றா... அவ பேச்சு கேட்டு நானும் போய் வெளிய பார்த்தா யாருமே இல்ல... வெளிய யாருமே இல்லயடினனு இவக்கிட்ட சொன்னா.. இவ சொல்றா நான் வெளியே போனதால அவன் போயிட்டான்.. விளையாடாம மறைஞ்சிட்டான் என்கிறா...'

அழுதுகொண்டே 'என்தங்கம் எங்களவிட்டு போனபின்ன இவளுக்கு புத்தி மழுங்கிடுச்சி போல...' என்றார்.

உள்ளிருந்து வந்த பாட்டி 'எனக்கொன்றும் புத்தி மழுங்கல.. உங்களுக்குதான்... கண்ணு... நான் உண்மையத்தான் சொல்றேன். நான் வீட்டுக்குள்ள இருக்கும் போது, நம்ம கார்த்தி... எப்போமே விளையாடுவானே போனை.. அந்த போனை விளையாட தினமும் வந்திடுறான் கண்ணு.. அவனுக்காகவே போனைகளை வாசலில் நான் எடுத்து வைப்பேன்.. அவன் அதை எடுத்து விளையாடிட்டு போவான். எனக்குத் தெரியும். அது அவன்தான். நாங்க பார்க்கும் போது தான் ஏனோ அவன் மறைஞ் சிடுறான். அவனுக்கு தாத்தா பாட்டி மேல கோபம் போல... அதான் அவன் எங்க கண்ணுக்கு தெரியாம இருக்கான். ஆனா கண்ணு அவனுக்கு எங்க மேல பாசம் இல்லாம இல்ல. அதனாலதான் அவன் இங்க வாரான்...' எனப் பாட்டி ஒருவித

பதட்டத்தோடும் மகிழ்ச்சியா, கவலையா எனச்சொல்லத் தெரியாத முகபாவனையுடனும் சொல்லி முடித்தார்.

எனக்கு குழப்பமாக இருந்தது. பாட்டியையே கவனித்தேன். பாட்டியின் கண்ணில் முன்பிருந்த நம்பிக்கை ஒளி மீண்டும் மின்னுவதாக எனக்கு தோன்றியது.

தாத்தாவை நோக்கினேன். 'வீட்டு கதவ மூடிட்டு, இவ சொல்றா.. கார்த்தி போனை உருட்டி விளையாடுறான்... கேளுங்க... கேளுங்க... என்கிறா... பாவி நான்... என்க காதுதான் செவிடாச்சே... எனக்கு எதுவுமே கேட்குதில்லை. இவ சொல்றது பொய்னா இவள நல்ல டாக்டர்கிட்ட காட்டனும் கண்ணு... எனக்கு உதவும்மா...' என்றார். பரிதவிப்பின் மௌனம் தாத்தாவின் முகத்தில் குடி கொண்டது.

இரண்டுநாள் பொறுத்து உண்மை என்ன என்று தேடிப்பார்ப்போம் தாத்தா.. பயப்படாதீங்க பாட்டிக்கு ஒன்னுமில்லை.. எனக்கூறி விடை பெற்றேன்.

எனக்குள் புதிரும் குழப்பமும் சிலந்தி வலையாய் பின்னிக்கொண்டே போனது. அந்த இரண்டு நாளும் பாட்டி மிகவும் உற்சாகமாய் நடமாடுவதையும் பழையபடி தோட்ட வேலையைச் செய்வதையும் கண்டேன். ஒரு மனநோயாளிக்குரிய எந்த அறிகுறியையும் நான் அவளிடம் காணவில்லை.

பாட்டியின் உற்சாகத்தில் தாத்தாவும் தேறிவருவதாகவே தோன்றியது.

உச்ச தொனியில் 'என்ன தாத்தா பாட்டிக்கு இப்ப பரவாயில்லையா?' என்றேன்

'கண்ணு... கார்த்தி வாரானோ இல்லையோனு எனக்கு தெரியல.. விடிஞ்சாலே வாசலைத் திறக்காம வாசற்கதவருகே காத வெச்சி கார்த்தி விளையாடுறான். சத்தம் போடாதீங்க. பேசாம உள்ள இருங்க.. உங்கள கண்டா அவன் போயிடுவான்.. எனச் சொல்லி சொல்லி வாசலருகே காத்திருப்பாள். அவன் விளையாடுறான், விளையாடுறான். என்கிறான். திடீரென்று சத்தம் நிண்டாச்சி.. கார்த்தி போயிட்டான். வாங்க.. என்று கதவத்திறந்து போளைகளை அடுக்கி வைப்பாள். தோட்ட வேலகளை செய்வாள். தொடர்ந்து வீட்டு வேலையும் செய்வாள்... என்னன்னு புரியல மகனே..' என்றாள்.

'சரி தாத்தா நாளைக்கு சனிக்கிழமை, வேலையில்லை. நாளைக்கு என்னன்னு பார்த்து டாக்டர்கிட்ட போவோம்' என்றேன். சரி எனும் பாவனையில் தலையாட்டி விடைபெற்றார்.

சனிக்கிழமை விடிகாலையிலே எழுந்து ஜன்னல் வழி வைத்தகண் வாங்காமலே பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேன்.

‘டிக்...டிக்,...டிக்...’ போனைகள் படிகளில் உருண்டுவரும் சத்தம்....

திடுக்கிட்டு உற்றுநோக்கினேன். எனக்குள் ஒருவித நடுக்கம்.

‘கார்த்தி.....? அவனா...? யாரது?’

இல்லை அவனில்லை... அது அவனில்லை... பாட்டியிடம் திட்டும் அடியும் வாங்கி அவ் வீட்டையே சுற்றிவந்த பூனை.

பாட்டி வாசலில் சேர்த்து வைக்கும் போனைகளை உருட்டி விளையாடுகிறது. படிகளில் போனை உருண்டு வரும் போது ‘டிக்.. டிக்... டிக்..’ என ஒலி எழுப்புகிறது. சத்தம் கேட்கும் போது ஓடி மறைந்து கொள்கிறது.

கார்த்திக்கு போலவே அந்த பூனைக்கும் போனைகள் மிகப்பிடித்திருக்கிறது.

பூனை விளையாடி ஓய்ந்ததும் கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டேன். கதவு திறக்கப்படும் போது பூனை ஓடி மதிலுக்கு வெளியிலேயே போய்விட்டது.

தாத்தாவும் பாட்டியும் வெளியே வந்தனர்.

தாத்தா என்னைக் கண்டார். ‘என்ன கண்ணு டாக்டர்கிட்ட பாட்டிய கூட்டிட்டு போய்ட்டு வருவோமா?’ என்றார்.

‘இல்ல தாத்தா... தேவயே இல்ல... பாட்டிக்கு ஒன்னுமே இல்ல.. நானும் சத்தம் கேட்டேன். போனைகள் உருண்டு வரும் சத்தத்தையும் போனைகளை உருட்டி விளையாடும் சத்தத்தையும் நானும் கேட்டேன் தாத்தா. பாட்டி சொன்னது உண்மைதான். என்றேன்.

பாட்டிக்கு ஒன்னுமில்ல, கார்த்தியும் வாரான். என்ற நினைப்பில் தாத்தாவும் ஆனந்தத்தில் புன்னகைத்தார்.

ஒரு குருட்டு நம்பிக்கையில் இனி எல்லாம் மெல்ல சரியாகிடும்.

எனக்கு அது வெறும் பூனைதான்.

அவர்களுக்கு அது கார்த்தி... தாம் உயிராய் நேசித்த உயிர்... நேசமான ஓர் ஆத்மா...

அவர்களின் நம்பிக்கை ஒளியை இன்றுவரை நான் அணைக்கவே இல்லை. அந்த ஒளி அவர்கள் வாழும் வரை ஒளிரட்டும்.

(குறிப்பு: போனை அல்லது கோலி-கோலிக்குண்டு எனப்படுவது, கண்ணாடியால் ஆக்கப்பட்ட ஒருவகை வர்ணமயமான சிறிய பந்து ஆகும். ஒரு சில பிரதேசத்தில் இதை ஜில் போனை என்றும் அழைப்பர்).

“நன்றுளத்தாய் நலியாமல் நலத்தோடு வாழியவே”

அன்னை தமிழ்ச் செல்விக் கே
அருந்தொண்டு தொடர்ந்தாற்றி
விண்ணுலகு கிட்டும்ட்டும்
வீறுடனே வாழ்க என்றே
எண்பத்தை எய்தி மகிழ்
எழில் ஞானசேகரனை
எண்குணத்தான் தாள்பணிந்தே
இறைஞ்சுகிறேன் இன்றினிதே!

நின்றுசுடர் ஒளிபரப்பி
நம்பினத்தார் இருளகற்றக்
கன்றாத கதிர்விளக்காய்க்
கற்றவர்கள் கைகுவிக் கக்
குன்றாமல் துலங்கிவரும்
குமையாத “ஞான”த்தைப்
பொன்றாமல் இயக்கிவரும்
புண்ணியற்குப் பல்லாண்டு!

ஆண்டிணுக்குப் பன்னிரண்டே
என்று கணக் கிட்டாலும்
ஈண்டிருநூற் றைம்பத்தோர்
இதழ்மலர்ந்து விரிந்ததென்றால்
ஆண்டிருபத் தொன்றின்மேல்
நீண்டிருக்குதும்முயற்சி
ஊன்றியிதை உன்னிடுங்கால்
உளம்வியப்பில் ஊறுதையா!

இருந்தவிடம் தெரியாமல்
இலைமறைத்த காய்களைப்போல்
இருந்தபல இளவல்களை
உருத்தெரிய வைத்தவர்க்குப்
பொருத்தமுற இடமளித்தப்
படைப்பாளர் ஆக்குகின்ற
மருத்துவன்நீ மறப்போமா?
மாநிலத்தில் யார்மறப்பார்?

இன்னார் யார்?இனியார் யார்?
என்றுள்ளம் சாயாமல்
நன்றான ஆக்கமெனில்
நமர்தமரென் றெண்ணாமல்
உன்றனது “ஞான”மதில்
உலாவருதற் கிடமளிக்கும்
நன்றுளத்தாய் நலியாமல்
நலத்தோடு வாழியவே!

வழுக்கறிஞர்
செல்லத்தம்பிசிறிக்கந்தராசா
இலண்டன்
07.04.2021

புத்தரின் மனைவியின் பற்றிய நாவல் யசோதரை

சித்தார்த்தர் ஞானோதயம் அடைந்த கதையை நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அதில் யசோதரை ஒரு சிறு பாத்திரமாகவே எமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார். மெய்ஞானத்தை அவாவும் சித்தார்த்தர், ராகுலன் பிறந்த ஒரு சில நாட்களுக்குள் வீட்டைத் துறந்து வெளியேறுகிறார். அவர் துறந்து செல்லும் நேரத்தில் யசோதரை தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள் என்று வழிவழியாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அவர் பிரிந்து செல்வதை அறியாது அவள் ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் இருந்தாளா அல்லது, அவர் துறந்து செல்வதை அறிந்தும் அதை எண்ணிக் அக்கறைப்படுத்தாமல் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாளா, பிரிந்து செல்பவனை ஏன் பார்க்க வேண்டும் என்ற கோபத்தில் இருந்தாளா என்று நாம் சில வேளைகளில் சிந்தித்திருப்போம்.

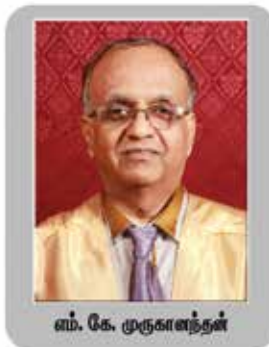
இதற்கான காரணத்தை ஒரு புதிய கோணத்தில் சொல்ல முயல்வதுதான் இந்த படைப்பின் சிறப்பு. ஏனெனில் இதுவரை நாம் வாசித்த படைப்புகள் அனைத்தும் கௌதமியின் மைந்தனான சித்தார்த்தனை முன்னிலைப்படுத்தியே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அதைத் தவறு என்றும் சொல்ல முடியாது. மகத்தான ஆன்மிகச் சிந்தனையாளரான சித்தார்த்தனே வரலாற்று ரீதியாகவும் மத ரீதியாகவும் முக்கியமானவராக இருக்கிறார். இரண்டாயிரத்து ஐந்து ஆண்டுகள் கடந்தும் அவரது சிந்தனைகள் இன்றும் எம்மை வழிநடத்துபவையாக, மனித குலத்தில் அன்பையும் சகிப்புத் தன்மையையும் போசித்து, பண்புள்ள சமுதாயமாக வாழத் தூண்டுவவையாகவும் இருக்கின்றன.

இருந்தபோதும், இலங்கையிலும் மியன்மாரிலும் உள்ள பௌத்த மேலாண்மை அரசுகள், தாம்

பின் பற்றுவதாகப் பிதற்றும் கௌதம புத்தரின் போதனைகளை மறந்து, சகிப்புத்தன்மை சற்றேனும் இல்லாத மதத் தீவிரவாதிகளாவும் மதவன்முறையாளர்களாகவும் இருப்பதும் வேறுகதை.

தெலுங்கின் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளரான வோல்கா, யசோதரையை இங்கு முற்றும் முழுவதும் வித்தியாசமான பெண்ணாக உருவகப்படுத்தியிருக்கிறார். புத்தரின் பார்வையில் யசோதரா எப்படி இருந்தாள் என்று அவர் சொல்லும் கதை அல்ல இது. மாறாக அவளது தாய் தந்தையரது பார்வையில் எப்படி இருந்தாள் என்பதைச் சொல்கிறார். அவளது மாமியாரான கௌதமி எப்படி அவளது நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தாள் அதில் அவள் மகிழ்வுதும் சில தருணங்களில் ஆச்சரியப்பட்டதும் சொல்லப்படுகிறது. ஆயினும் அவை எதுவும் இந்த நாவலின் முக்கிய விடயங்கள் அல்ல. மாறாக அவள் எவ்வாறு சித்தார்த்தனைப் பார்த்தாள், எவ்வாறு அவனுக்கு உறுதுணையாக இருந்தாள் என்பதையே வோல்கா முக்கியமாகப் பேசுகிறார்.

அவள் தனது 16வது வயதில், இளமையான, பிரகாசமான, கர்வத்தின் சாயல் துளிகூட அற்ற சித்தார்த்தனை கோயில் வளாகத்தில் கண்டபோது அவனால் கவரப்பட்டாள். காதல் கனவுகளுடன் பெற்றோர் சம்மதத்துடன் திருமணம் நடைபெற்றது. சித்தார்த்தனும் அவள் மேல் காதல் வசப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இருந்தபோதும் உண்மையைத் தேடும் தனது தேடலைக் கைவிட முடியாது

என்பது அவனுக்குத் தெரியும். இதனால் அவளை மணம் முடித்தால் அவளது எதிர்காலம் சிக்கலாகிவிடும் என்பதை அவர் உணரும் மனோநிலையையும் ஆசிரியர் சித்தரிக்கத் தவறவில்லை.

எனவே தனது இலட்சியம் பற்றி அவளுடன் திருமணத்திற்கு முன்னரே பேசுகிறான். அவளுக்கு ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புகளுக்காக திருமணத்தை நிறுத்துவோம் என்கிறான். அவள் அவனைப் புரிந்து கொள்கிறாள். ஆயினும் திருமணம் நடக்கட்டும். தான் அவளது தேடலுக்கு தடையாக இருக்கமாட்டேன் என்பது மட்டுமின்றி அதற்கு ஆதரவாகவும் இருப்பேன் என்றும் இந் நாவலில் சொல்கிறாள்.

அவளது தேடலுக்கு அவள் எப்படி உறுதுணையாகவும் ஊக்க சக்தியாகவும் இருந்தாள் என்பதையே இந்த நூல் பேசுகிறது. இது வேறு நாவல்களில் பேசப்படாத கருத்து. இதனால் வாசிப்புக்கு ஆர்வம் ஊட்டுவதாக இருந்தது.

அவள் அவ்வாறு உறுதுணையாக இருப்பதற்கு ஏற்றவாறே அவளது பாத்திரப் படைப்பு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

யசோதரா பண்புள்ளவளாகவும் கர்வம் அற்றவளாகவும் பூக்கள் உட்பட அனைத்து உயிர்களிடத்தும் அன்பு கொண்டவளாக இருந்தாள். அத்தோடு வேள்வி, யாகம் போன்ற மதச் சடங்குகளை சிறுவயது முதலே வெறுப்ப வளாகவும் இருந்தாள். இறைவனுக்காக மரங்களிலிருந்து பூக்களைப் பறிக்கும் போதுகூட ஒவ்வொரு மரத்திலிருந்தும் ஒருசில பூக்களை மட்டுமே பறித்தாள். தான் பறித்த பூக்களுக்காக அந்த மரங்களிடம் மன்னிப்பு கேட்கும் அளவிற்கு மென்மையான உணர்வுகளைக் கொண்டவளாக இருந்தாள். திருமணமாகு முன்னர் அவளது தந்தை செய்த ஒரு வேள்வியின் முடிவில் மிருக பலி கொடுக்கப்பட்டதைப் பார்த்து திகிலடைந்து மயங்கி விழுந்துவிட்டாள். அதிலிருந்து இறைச்சி சாப்பிடுவதைக் கைவிட்டுவிடுவதாக இங்கு சித்தரிக்கப்படுகிறது.

வழமையான உலக விவகாரங்களிலிருந்து விலகியிருந்து மெய்மையைத் தேடும் சித்தார்த்தனின் இலட்சியத்தை புரிந்து, அதன் காரணமாகத்தான் அவனைப் பிரிய நேரிடும் என்பதை உணர்ந்தபோதும் அதனால் கிலேசமடையாது, அவளது மெய்மை பற்றிய

தேடல் பற்றி அவனுடன் உரையாடி, அவனுக்கு ஆதரவும் அளிக்கும் அளவிற்கு அசாதாரண உறுதி கொண்ட பெண்ணான அவளது பாத்திர சித்தரிப்பு சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது.

‘ஒரு தருணத்தில் நீதான் என்னை இந்த வீட்டுடன் பிணைத்து வைத்திருக்கிறாய். குழந்தை பிறந்ததும் அக்குழந்தையும் என்னை அதிக வலிமையுடன் கட்டிப் போடக் கூடும்’ என சித்தார்த்தன் அஞ்சுகிறான். அதற்கு யசோதரா ‘என்னையும், நம் மகனையும் மனித குலத்தின் ஓர் அங்கமாகக் கருதுங்கள். அப்போது இந்தப் பிணைப்புகள் தாமாகவே மறைந்துவிடும்’ என ஆலோசனை கூறி அவளது சஞ்சலத்தை நீக்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சித்தார்த்தன் சஞ்சலப்பட்டபோதும் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறி, உற்சாகப்படுத்தும் அளவிற்கு அசாதாரண உறுதியும் தெளிவும் கொண்ட பெண்ணாகவே உருவகப்படுத்தப் படுகிறாள்.

சித்தார்த்தன் மனித குலத்தின் விடிவிற்கான தேடல் இலட்சியத்தில் இருந்தபோதும் பெண்களின் சுயமரியாதை குறித்தும், அதற்கான தேவை பெண்களுக்கு இருப்பது பற்றியும் ஆரம்பத்தில் சிந்தித்திருக்கவில்லை. அக்கறை காட்டவும் இல்லை. அதன் மீதும் அவனின் கவனத்தை குவிய வைத்ததும் அவள்தான். இச்சம்பவமானது அவள் அவனுக்கு உறுதுணை என்பதற்கு மேலாக வழிகாட்டியாகவும் இருந்திருக்கிறாள் என்ற உன்னத பாத்திரத்தை அவளுக்கு வழங்குகிறது.

ஒரு தருணத்தில் ஏழைகள் படும் துன்ப நிலையைக் கண்ட பின்னர், மெய்ஞானத்திற்கான தனது தேடலை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு ஏழை மக்களுக்கான சேவையில் ஈடுபடப் போவதாக சித்தார்த்தன் சொன்னபோது யசோதரை அதை ஏற்கவில்லை. மனித குலத்திற்கான சேவை உன்னதமான பணி என்ற போதும், அதை முழுமையாகத் தீர்க்க முடியாது. அதற்கான மூலகாரணத்தை கண்டறிவதே முக்கியமானது. எனவே மெய்ஞானத் தேடலை தொடருங்கள். அதனை நீங்கள் கண்டறிந்தால் மனித குலம் முழுவதுமே நன்மை பெறும் என்று ஆலோசனை கூற அவனும் அதனை ஏற்றுக் கொள்கிறான்

சித்தார்த்தன் யசோதரை ஆகியோரிடையே யான உரையாடல்கள் ஊடாக பல அரிய தத்துவங்களை இலகுவாக விளக்கிச் செல்கிறார்.

‘கடவுள் என்ற யோசனையை - பிரபஞ்சத்திலுள்ள உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற பொருட்களின் படைப்பிற்கு ஒரு கடவுள்தான் காரணம் என்பதை எனது மனச்சாட்சி ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.’ என ஓரிடத்தில் சித்தார்த்தன் சொல்கிறான். ‘மனச்சாட்சி ஒரு மோசமான சாட்சி. நமக்கு திடமான ஆதாரம் தேவை. அதைக் காட்டுங்கள்’ என்றாள் யசோதரை. ‘இருக்கின்ற ஒன்றை நிரூபிக்க முடியும். இல்லாத ஒன்று தானாக முன்வந்துதான் இல்லையென்று முழங்குவது சாத்தியமில்லை’ என்கிறார்.

இந்த உரையாடல் எனக்குள் பல சிந்தனைகளை ஏற்படுத்தியது.

படைப்பிற்கு காரணம் கடவுள் இல்லை என்ற சித்தார்த்தரின் கருத்து முக்கியமானது. உயிரினங்களின் தோற்றம் கூர்ப்பு, வளர்ச்சி, அவற்றின் இன்றைய நிலை போன்றவை விஞ்ஞான பூர்வமாக விளக்கப்பட்டுள்ள நவீன காலகட்டத்தில் இதைச் சொல்வது எந்த பகுத்தறிவாதியாலும் முடியக் கூடியதே. ஆயினும் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் புத்தர் இத்தகைய ஒரு அதி தீவிர முடிவுக்கு வந்தது ஆச்சரியமளிக்கக் கூடிய விடயமே. ஏனெனில் இன்றைய பகுத்தறிவு யுகத்திலும் பெரும்பாலானவர்கள் படைப்பிற்கு மாத்திரமின்றி அனைத்து விடயங்களும் கடவுளின் சித்தப்படியே நடக்கிறது எனச் சொல்லி சுயமுயற்சியை பின்னுக்கு தள்ளுவது கவலையளிப்பதாகவே இருக்கிறது.

ஆன்மிகம் என்றால் என்ன என்பதை நாம் இன்றும் புரியாமல் இருக்கிறோம். மந்திரங்கள் சொல்வதும், கற்பூர ஆரத்தி காட்டுவதும் அர்ச்சனை செய்வதுமே இன்றும் எமது ஆன்மிகப் பாதை என்றே பலரும் நம்புகிறார்கள். இது எவ்வளவு தவறானது.

சித்தார்த்தர் என்ன சொல்கிறார். ‘தனிப்பட்ட வழிபாடும் தனக்கு கிடைக்கும் என நம்பும் முத்தியும் அல்ல ஆன்மிகம்’ என மறுதலிக்கிறார். உண்மையில் அது ஒரு வாழ்க்கை முறை என்கிறார்

‘ஆன்மிக எண்ணம் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கடவுள் வழிபாட்டுடனும் தனிப்பட்ட முத்தியுடனும் அது குழப்பிக் கொள்ளப்படுகிறது.ஆன்மிகச் சிந்தனை என்றால் அன்பு, பரிவு, மனிதாபிமானம் ஆகிய பண்பு நலன்களை மக்களின் இதயத்தில் ஆழமாகப் பதிய வைப்பதாகும். மற்ற

வர்கள் குறித்து சகிப்புத்தன்மையோடு நடந்து கொள்வதும் மற்றவர்களுடன் ஒத்துழைப்பதும் தான் உண்மையான ஆன்மிக விழுமியங்கள்.’

மதம் என்ற பெயரில் கடவுளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பலிகளும் படையல்களும் சகமனிதர்களின் துன்பத்தை உணர்ந்து கொள்ளும் திறன் அற்றவர்களாக மக்களை மாற்றுகின்றன.

கௌதம புத்தர் இது போன்ற பகுத்தறிவுடன் கூடிய கருத்துக்களை போதித்து இருந்தாலும் மதம், கடவுள், வழிபாடு போன்றவை பற்றி பல தவறான மூடநம்பிக்கைகளுக்குள்ளேயே மனித குலம் இன்றும் மூழ்கிக்கிடப்பது கவலை அளிப்பதாகவே இருக்கிறது. இவற்றைப் போதனைகளாக அன்றி நாவலில் வரும் சம்பவங்கள் ஊடாக நூலாசிரியர் எடுத்துக் கூறுவதால், நாமும் இலகு வாசிப்பின் ஊடாக எம் பார்வையை விசாலித்துக் கொள்ள முடிகிறது.

குறித்த நாளில் சித்தார்த்தன் குடும்ப வாழ்வை விட்டு பிரிகிறான். அதற்கான நாளைக் குறித்து உத்தரவிட்டதும் அவள்தான் என இந்த நாவல் சொல்கிறது. அதே போல சித்தார்த்தன் ஞானம் பெற்று கௌதம புத்தனான பின்னர் ஒரு முறை கபிலவஸ்துவுக்கும் வருகிறான். ஆனால் அவள் அவனைச் சென்று சந்திக்கவில்லை. மகன் ராகுலன் புத்தரைத் தொடர்ந்து சென்றுவிட்டான்.

சித்தார்த்தன் ஞானம் பெற்ற பின்னரும் யதோராவை வோல்கா கை விட்டுவிட வில்லை. அவள் மகாசங்கத்தில் சேருகிறாள். பிக்குணியாக மாறுகிறாள். நோயுற்றவர்களுக்கும், வறியவர்களுக்கும் பணிசெய்கிறாள். எழுபத்து எட்டாவாது வயதில் மரணம் அவளைத் தழுவிக்கொள்கிறது

கௌதம புத்தரின் வரலாற்றில் யசோதரையின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. ஆனால் வரலாற்றின் இடைவெளிகளுக்குள் தனது பெண்ணியச் சிந்தனையோடு கூடிய கற்பனைக் குதிரையைத் தட்டிவிட்டு இந்த நாவலைப் படைத்திருக்கிறார் வோல்கா. தெரிந்த கதையை வித்தியாசமான பார்வையில் தரும் நாவல் எனலாம்.

சிறுகதை

ஒரு பொய்யாவது சொல்லு ...

“என்னப்பா.. இண்டைக்கு மூத்தவளும் மருமகனும் கிளிநொச்சியிலையிருந்து வாறதை மறந்து போனீங்களே” என்றாள் சிவராசனின் மனைவி மனோகரி.

“ஏன் எனக்கென்ன வயசே போட்டுது. வயசு ஐம்பத்தைஞ்சுக் கிடையிலை எனக்கு மறதி வந்திட்டு எண்டு நினைச்சிட்டீரே”

என மறுதலித்த சிவராசன், “சமையலுக்கு என்ன வேணுமெண்டு பாத்துச் சொல்லும். அவள் பிள்ளைக்கு பாரை மீனெண்டா உயிர். கிளிநொச்சியிலை அது இல்லையெண்டு சொன்னவள்.”

“ஓமப்பா உங்கடை பேத்திக்கு இறால் பொரியல் வேணுமே.”

“அப்ப சந்தி மாக்கற்றிலை உதெல்லாம் வாங்கேலாது. திருகோணமலை பெரிய மாக்கற்றுக்குத்தான் போய் வாங்க வேணும்.”

ஒரு ஓட்டோவை பிடிச்சுக் கொண்டு போய் கெதியிலை வாங்கோ. மணி பத்தரையாச்சு.”

“என்ன ஓட்டோவிலோ.. அவங்களுக்கு போகவர நானூறு கொடுக்க வேணும். நான் சையிக்கிள்ளை போனால் அந்தக் காசுக்கு பேரப்பிள்ளைக்கு ஏதாவது சாப்பாட்டுச் சாமானுகள் வாங்கலாம்.”

மனோகரிக்குத் தெரியும் மனுசனுக்கு புத்தி சொல்லி ஏலாதெண்டு. தான் நினைச்சதுதான் சரி எண்டு உடும்புப்பிடி பிடிக்கிற சிவராசனைப் பாத்து, “ஏதோ யோசிச்ச செய்யுங்கோ ஓட்டோக்காசை மிச்சம்பிடிக்கப் போய் இந்த வேகாத வெய்யிலுக்கை நாலு ஐஞ்சு கிலோமீற்றர் சையிக்கினோடி வருத்தத்தை வாங்கிக் கட்டாதீங்கோ” என்றாள் மனோகரி.

“நித்தமும் சையிக்கிளிலைதானே திருகோணமலைக்கு வேலைக்குப் போறனான் உதெல்லாம் எனக்குப் பழகிப்போச்சு. கெதியிலை சாமான் வாங்கிற கூடையையும் காசையும் எடுத்து வையும் வெளிக்கிட்டுட்டு நான் உடனே வாறன்” எனச் சொன்ன சிவராசனே உடனடியாக உடையை மாற்றிவிட்டு சையிக்கிளுடன் ஆயத்தமாக நின்றான்.

மனோகரி கணவன் கையில் கூடையையும் காசையும் ஒப்படைச்சுவிட்டு “நல்ல தேங்காயா பாத்து இரண்டு மூண்டு வாங்கி வாங்கோ...அதோடை பழப்புளி மறந்து போகாதைங்கோ இங்கை தேங்கா பழப்புளியை காசு வைச்சுக் கொண்டு தேடினாலும் கிடையாதப்பா. மறந்து நல்ல பாரமான நண்டாப்பாத்து வாங்குங்கோ. பாரை மீனெண்டு வேறை மீனை கட்டி அடிச்சுப் போடுவாங்கள் கவனம்.”

“ஏதோ இப்பத்தான் நான் கடை சந்தைக்குப் போறவன் மாதிரி கதைக்காதையும். சும்மா வாயை வச்சுக் கொண்டு இரும்.”

“கெதியிலை வாங்கோப்பா.... அவங்கள் வறந்துக்கிடையிலை சமைக்க வேணும். சந்தி தெருவிலை தெரிஞ்ச ஆக்களைக் கண்டா கதைச்சுக் கொண்டு நிக்காமல் போறதும் வாறதுமாய் வாங்கோப்பா.”

மனைவியின் கதையைக் கேட்ட சிவராசனுக்கு மூக்கிலை கோவம் வந்தாலும் போட்டு வந்து உன்னோடை கதைக்கிறன் என மனசுக்குள்ள நினைத்தவனாய் சையிக்கிளில் தனது பிரயாணத்தைத் தொடங்கினான்.

வெய்யில் அகோரமாய் எரிந்தது. அன்புவழிபுரத்திலிருந்து திருகோணமலை ரவணுக்குள் நுழையவதற்கு முன் இரண்டு மூண்டு ஏத்தங்களைக் கடந்தே சயிக்கிள் சவாரி செய்ய வேண்டும். சில இடத்தில

ஷெல்லிதாசன்

இறங்கி நடந்து சற்றுச் சென்று பின்பு ஏறிச் செல்ல வேண்டும்.

மிக வேகமாக சையிக்கிளை உழக்கி கொண்டுபோன சிவராசன் அன்புவழிபுரம் கடந்து அநுராதபுரச் சந்தியாலை திரும்பி திருகோணமலை நகரத்தை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தான் சந்தி தாண்டி சில யார் தூரந்தான் அவன் சென்றிருப்பான். அவனது நண்பன் அன்ரன் கையில் ஒரு கூடையுடன் காணப்பட்டான்.

அன்ரன் அவனது நீண்டகால நண்பன். இருவரும் பரஸ்பரம் உதவிசெய்து தமது நட்பை காப்பாற்றி வந்தவர்கள்.

தன் நண்பன் அன்ரனைக் கண்ட சிவா “அட அன்ரனே.... எங்கை நடையிலை போறாய் இந்த வெயிலுக்கை?”

“ஆர் சிவாவே... அதையேன் கேக்கிறாய். காலையில் ஒம்பது மணியிலையிருந்து பஸ்குக்கு காத்திருந்ததுதான் மிச்சம். இண்டைக்கு ஏதோ மினிபஸ்காரர் ஸ்ரைக்காம். அதாவை போற சீரிபி பஸ்செல்லாம் சனம் நிறைஞ்சு தொங்குதுகள். அதாவை இனியும் பஸ்குக்கு மினக்கெடேலாதெண்டு ரவணுக்கு நடையிலை போறன்.” என்றான் அன்ரன் அழாக்குறையாக.

அன்ரனின் நிலையைப் பார்க்க சிவாவுக்கு பாவமாயிருந்தது. “என்னடாப்பா நாலைஞ்சு கிலோமீற்றர் நடந்தே போகப்போறாய். தலையிலை ஒரு தொப்பியுமில்லை.”

“என்ன செய்யிறது நடக்கத்தானே வேணும். தூரத்தைப் பாத்தா முடியுமே சிவா.”

“உண்மைதான் நீ நடந்து போறதைப் பாக்க எனக்குப் பாவமாக் கிடக்குது. ஒரு சிநேகிதனை நடுத்தெருவிலை நடக்க விட்டுட்டு எனக்குப் போக விருப்பமில்லை அன்ரன்.”

“இனியென்ன செய்யிறது சிவா யோசிக்காதை நீ கெதியிலை சையிக்கிள்ளை போ. நான் விறுவிறெண்டு நடந்து வாறன். உன்ரை மகளும் மருமகனும் லீவுக்கு வாறாங்கெண்டு நேத்து சொன்னையல்லே. அதுகள் கினிநொச்சியிலையிருந்து பசியோடு வரப்போகுதுகள். மினக்கெடாமல் போய் கறி புளியை கெதியிலை வாங்கிக் கொண்டு வா சிவா.”

சிவாவுக்கு கதை சொல்லியபடியே நடையைத் தொடர்ந்த அன்ரனிடம், “அன்ரன் அப்ப ஒண்டு செய்வமே?”

“என்ன செய்யப் போறாய் சிவா?”

“என்ரை சையிக்கிளிலை டபிள் போவமே என்ரை சையிக்கிள் பழைய றலிசைக்கிள்

கண்டியோ, டபிளல்ல றிபிளும் போட்டாலும் விண்கூவிக் கொண்டு செல்லும்.”

“அது ஒரே சீரான றோட்டுக்கு சரி வரும் சிவா, நாங்கள் போற றோட்டுலை எத்தினை எத்த இறக்கம் இருக்குதெண்டு தெரியாமல் கதையாதை சிவா. தயவு செய்து டபிள் போற கதையை விட்டிட்டு நீ தனியைப் போய்வா. நான் நடந்து வாறன்.” சிவாவின் வேண்டுகலுக்கு மறுப்புத் தெரிவித்துவிட்டு அன்ரன் நடையைத் தொடர்ந்தான்.

“என்ன அன்ரன் அன்புவழிபுரச் சந்தைக்கு முன்னாலை ஒரு ஏத்தம், பிறகு அபயபுர ஏத்தம், பிறகு அங்காலை மட்டிக்களி கழிய ஒரு ஏத்தம் அவ்வளவுதானே. பிறகு சையிக்கிள் உழக்காமலேயே விண்கூவிக் கொண்டு போகும். அன்ரன் நான் சொல்லுறதைக் கேளடா... உன்னை நடக்க விட்டிட்டு ஒரு அடிகூட என்னாலை சையிக்கிளிலை போக ஏலாது.”

“பாரன்... நீ சையிக்கிள்ளை போ.. நான் நடந்து வாறெண்டா கேள் சிவா தெண்டியாதை. சிநேகிதமெண்டா முடிஞ்சு காரியத்தைத்தானே செய்யேலும். போ சிவா... எனக்கு நடக்குறது பெரிய வேலையில்லை சிவா.”

அன்ரன் என்னதான் சொல்லியும் சிவா விடிபாடில்லை. “அப்ப ஒண்டு செய்வோமே அன்ரன் நாங்கள் ரண்டு பேரும் கதச்சுப் பேசி நடந்து போவம். உன்னை நடக்கவிட்டிட்டு என்னாலை போகவே முடியாது அன்ரன்.” எனச் சொன்ன சிவா, தனது சையிக்கிளிலை இருந்து தொப்பென குதித்து அன்ரனுடன் சேர்ந்து நடக்கத் தொடங்கினான்.

“இதென்னடா சங்கடம். இவன்ரை கண்ணிலை தென்பட்டது பிழையாப்போச்சு” சின்ன வயசிலிருந்தே சிவராசனை அன்ரன் அறிவான். எதையும் செய்ய வேண்டுமென அவன் நினைச்சா உடும்புப்பிடிதான். பிறகு அசையாது. இனி இல்லையெண்டு கட்டாயப்படுத்தினால் அவனும் என்ன செய்வான். முடிவில் டபிள் போக அன்ரனும் சம்மதம் கொடுத்தான்.

“இப்பத்தான் நீ என்ரை நண்பன். சரி நீ முன்னாலை பாறிலை ஏறு. நான் இருந்து உழக்குறன். பெரிய ஏத்தங்கள் வரேக்கை இறங்கி நடப்பம். சின்ன ஏத்தங்களிலை நீ என்னோடை சேந்து டபிள்பெடல் போட்டால் சையிக்கிள் கூவிக் கொண்டு பறக்கும் அன்ரன்.”

என அன்ரனை உசார்படுத்தி ஒருமாதிரி அவனை சையிக்கிள முன்பாரிலை இருத்தி சிவராசன் மூசிமூசி உழக்கினான். அன்ரனும்

இடைக்கிடை டபிள்பெடல் போட்டு உழக்க சையிக்கிள் மெல்ல மெல்ல நகர்ந்தது. இடையில் ஒரு பெரிய ஏத்தம். அதிலை இரண்டு பேரும் இறங்கி நடந்து சென்றனர்.

ஏத்தம் கழிய “அன்ரன் எனி ஏறு” என சிவா சொல்ல அன்ரன் சையிக்கிளில் முன்தொற்றி ஏறிக்கொண்டான்.

சையிக்கிள் மெல்ல நகர இரண்டு பேருக்கும் தேகத்தாலை வியர்வை கொட்டியது. பதினொருமணி வெய்யில் சுட்டெறிச்சுக் கொண்டிருந்தது. மட்டிக்களியை அவர்கள் அண்மித்து உவரம்லைச் சந்தியை நோக்கி சென்றது சையிக்கிள். அதிலை ஒரு ஏத்தம்.

“சிவா இதிலை இறங்குவம் ஏத்தமல்லே”

“என்ன அன்ரன் கொஞ்சத்தாரந்தான் ஏத்தம். அது கடந்தால் கடற்கரை இறக்கம். சையிக்கிள் பனிக்கட்டியிலை போறமாதிரி சர்ரெண்டு வீச்சா ஓடுமடா... இறுக்கி டபிள் போடு என்ன ரண்டு பேருக்கும் வயதே போட்டுது. இறுக்கி எழும்பி நிண்டு டபிள்பெடல் போடு” என உசார் கொடுத்த சிவராசின் சொல்லைக் கேட்டு அன்ரனும் முன்கென்றிலை வடிவா பிடிச்சபடி சிவாவுடன் சேர்ந்து பெடல்பண்ணினான்.

அவர்களின் பலமான உதைப்பில் வேகமாக முன்னகர்ந்தது சையிக்கிள். திடீரென ஒரு பலமான சத்தம். இருவரும் என்ன சத்தமென ஊகித்தறியமுதலே சையிக்கிளின் முன்பார் உடைந்து இருவரும் தெருவிலே அங்கையு மிங்கையுமாக விழுந்து புரண்டனர்.

கையிலும் பலமான அடி. சிவராசன் தந்திரமாக டக்கென்று பாய்ந்ததால் தரையில் விழுந்து காலில், கையில் பலமான உரசல். முறிந்த சையிக்கில் கான்ரிலில் முகமடிபட்ட அன்ரன் ஏறக்குறைய மயக்கமடைந்தவனாய் தரையில் கிடக்க, நிலையைப் புரிந்து கொண்ட சிவராசன் சையிக்கிளைப் பார்த்தான். சையிக்கிளின் முன்பார் முறிந்து ஈட்டி போல தெரிந்தது. முன்சில்லு முன்போக்குடன் துண்டாகி எங்கோ ஒரு மூலையில் விழுந்து கிடந்தது.

அதற்கிடையில் தெருவால் போன சனங்கள் ஓடிவந்து அன்ரனைத் தூக்கி அருகில் நின்ற ஓட்டோவைக் கூப்பிட்டு ஏத்தினார்கள். சிவராசாவுக்கு பெரிய காயமில்லை. ஆனாலும் முறிந்த சையிக்கிளை பொறுக்கி எடுத்து தெருவின் கரையில் போட்டுவிட்டு ஓட்டோவில் ஏற்றப்பட்ட அன்ரனை அவசர அவசரமாக கிட்டவாயிருந்த ஒரு தனியார் ஆஸ்பத்திரிக்கு

கொண்டோடினான். அன்ரனின் உடை எல்லாம் பச்சை இரத்தம். சிவராசனுக்கு அன்ரனை பார்த்ததும் தலையைச் சுத்தியது.

ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்ட அன்ரனுக்கு அவசர அவசரமாக சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. முன்வாய்ப் பல் மூன்று உடைஞ்சு போயிருந்தது. உடுகள் ரெத்தமாய் வீங்கி தடித்திருந்தன. நெஞ்சுப் பகுதியிலையும் பலமான அடி.

உதவி செய்யப்போய் உபத்திரவத்தை விலைக்கு வாங்கியாச்சு. இதிலை இருந்து எப்பிடித் தப்புவது. அன்ரனின் குடும்பத்துக்கு எப்பிடி அறிவிப்பது? பல கேள்விகள் சிவராசனைப் போட்டு உலுப்பின.

அதற்கிடையில் வீட்டில் மகளும் மருமகனும் வரப்போறாங்கள். சமையலுக்காக மனிசி தன்னை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கப் போறாள். சிவராசாவுக்கு தலையைச் சுத்தியது. எப்படி இதையெல்லாம் சமாளிப்பது.

அன்ரனை ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதித்து விட்டு வெளியே வந்த சிவராசன் மனைவிக்கு தொலைபேசி அழைப்பை எடுத்து “சையிக்கிள் ரயர் வெடிச்சுப் போச்சு மாக்கற்றுக்காக கொண்டு வந்த காசிலைதான் ரயர் ரியூப் வாங்கிப்போட்டு குடுத்திருக்கிறன். இன்னும் திருத்த வேலை முடியல்லை. எதுக்கும் நேரஞ் செல்லும். வீட்டுக்கு முன்னாலை மீன்காறன் வந்தால் வாங்கிச் சமை” என பொய்யை சொல்லி விட்டு முறிஞ்சு சையிக்கிளை அண்மையிலிருந்த சையிக்கிள் கடையில் ஒப்படைத்து விட்டு அடுத்தது என்ன செய்யலாமென யோசித்தான்.

கையிலை இருந்த காசுக்கு தெருவிலை விற்ற மீன், மரக்கறி, தேங்காயை வாங்கிக் கொண்டு ஒரு ஓட்டோவைப் பிடிச்சு வீட்டை வந்து இறங்கினான். ஓட்டோவில் வந்து இறங்கிய சிவராசன் மனைவியிடம் தனது கையிலிருந்த சாமான்களை கொடுத்து விட்டு இதை வைச்சு சமையப்பா, நாளைக்கு நல்ல மீனா மகள் மருமகனுக்கு வாங்கிக் கொடுப்பமென அவசர அவசரமாக சொல்லியபடி வெளியேறிய சிவராசனை அவதானித்த மனோகரி “இதென்னப்பா சேட்டெல்லாம் இரத்தம், கையெல்லாம் சிராப்பு, ஒரு மாதிரி நொண்டி நடக்கிறியள்.”

“சையிக்கிள் ஓடிக்கொண்டு போகேக்கை ரயர் வெடிச்சு விழுந்து காயம்.”

“அதுதானே நான் படிச்சுப் படிச்சு சொன்ன னெல்லே ஓட்டோவிலை போய் வாங்கோ வெண்டு, கேட்டால்தானே. இப்ப டபிள் சிலவாய்ப் போட்டுது. நல்ல காலத்துக்கு விழேக்கை வாகனங்களிலை அடிபடாமல் முருகன்தான் காப்பாத்தினான்.”

விசயம் விளங்காத மனோகரி ஏதேதோ சொல்லி ஆறுதல்பட்டு சமையலறைக்குள் நுழைந்தாள். சமையலறைக்குள் மனோகரியை அனுப்பிய சிவராசன், அவசர அவசரமாக அன்ரன் வீட்டை ஓடினான். முன்கேற்றைத் திறந்தபடி உள்ளே வந்த சிவராசனைக் கண்ட அன்ரனின் மனைவி “வாங்கோண்ணை என்ன இந்த நேரம். அவரைச் சந்திக்கவே. அவர் திருகோணமலை சந்தைக்கு போறேண்டு போனவர் இன்னும் ஆளைக் காணேல்லை. சமையலுக்கு ஒரு சிறங்கை அரிசி கூட இல்லை. நான் கிட்டடியிலை இருக்கிற சந்தையிலை சாமானுகளை வாங்கி வரச் சொன்னன். கேட்டால்தானே. இங்கை சாமானுகள் ஆனை விலையாம். அங்கை போனா இருநூறு முன்னூறு ரூபா மிச்சமாம். ஏதோ கெதியிலை போட்டு வாங்கோ எண்டு அனுப்பிப்போட்டு காவலிருக்கிறன்.” என்றாள் அன்ரனின் மனைவி. சிவராசாவுக்கு எப்பிடி விசயத்தை வெளியே சொல்லுறதெண்டு தெரியேல்லை.

“என்னண்ணை பலமா யோசிக்கிறீங்கள். அவரை அவசரமாக சந்திக்க வேணுமே. ஏதாவது பிரச்சனையே?”

“இல்லை யில்லை, எதுக்கம் அன்ரன் வந்தப்பிறகு வந்து சந்திக்கிறன்” எனச் சொல்லிவிட்டு வெளியேறிய சிவராசன் தெருவிலை போன ஓட்டோவை மறிச்ச அவசர அவசரமாக ஆஸ்பத்திரியை நோக்கி விரைந்தான்.

ஆஸ்பத்திரிக்குப் போன சிவராசன் ஓட்டோவுக்கு இருநூறு ரூபாவை அவசர அவசரமாக கொடுத்துவிட்டு அன்ரனைப் பார்க்க ஓடினான்.

ஆறாம் வாட்டில் இரண்டாம் கட்டிலில் அன்ரன் படுத்திருந்தான். அவனைக் கண்ட கொண்டு பார்க்க முடியாது இருந்தது. உதடு ரெண்டும் இரத்தச் சிவப்பாய் வீங்கியிருந்தன. மூக்கில் பிளாஸ்டர் போட்டு ஓட்டியிருந்தனர்.

சில நிமிடங்களுக்கு முன்னமேயே சுயநினைவுக்குத் திரும்பியிருந்த அன்ரன் சிவராசனைக் கண்டுவிட்டான். சிவராசனை இனியில்லையெண்டு திட்டவேண்டும் போல

அன்ரனுக்கு கோபம் கோபமாய் வந்தது.

தனது இயலாமையை வெளிப்படுத்த தனது முகத்தை கடுப்பா வைத்தபடி சிவராசனை நோக்கினான். சிவாவுக்கு அன்ரனை கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவே கூச்சமும் பயமுமாய் இருந்தது. ஆனாலும் அன்ரனுக்கு அருகிலை போய் அவனது தலை வருடிக் கொடுத்து அன்ரன் என்னை மன்னிச்சுக்கொள். உன்ரை அவலத்துக்கு நான் தானே காரணம். “கெடுகுடி சொல் கேளாது” எண்டு என்ரை அப்பர் அடிக்கடி கூறுவார். நான் உன்ரை சொல்லைக் கேட்டிருந்தால் உனக்கும் எனக்கும் ஏனிந்த நிலை. பிளீஸ் அன்ரன் என்னை மன்னிச்சுக்கொள். இந்த விசயத்தை உன்ரை வீட்டிலை சொல்லப் போனனான். அங்கை அதை சொல்லாமல் ஓடி இங்கை வந்திட்டன். நீ நடந்தது எதையும் உன்ரை மனிசியிட்டை சொன்னால் எவ்வள பிரச்சனையெண்டு இங்கை ஓடி வந்திட்டன் அன்ரன். தயவு செய்து நடந்தது எதையும் சொல்லிப் போடாதை. வைத்திய சாலைச் செல்வோ, அதுக்குப்பிறகு உன்ரை முறிஞ்சு பல்லுகளை கட்டிற் செல்வோ எல்லாம் நான் பாத்துக் கொள்வன். உன்ரை குடும்பக் கஷ்டம் எனக்குத் தெரியும். ஒரு சையிக்கிள் வாங்கக் காசு இல்லாமல் நீ நடந்தும் பஸ்சிலையும் வேலைக்குப் போறதும் எனக்குத் தெரியும். என்ரை மனிசியிட்டையும் நடந்ததெதையும் சொல்லிப் போடாதை. பிறகு மனிசியிட்டையும் பிள்ளையளிட்டையிருந்தும் நான் தப்பேலாது.

சிவா அழுதழுது அன்ரனுக்கு சொல்லிய ஒவ்வொரு சொல்லும் சிவாவின் இக்கட்டான நிலையை எடுத்துக்காட்டியது.

“பாவம் சிவா எனக்கு உதவப் போய் இப்ப உபத்திரவத்தை விலைக்கு வாங்கிப் போட்டான். நிச்சயம் அவனைக் காட்டிக் கொடுக்கக் கூடாது. ஏதாவது பொய்யை வீட்டிலை சொல்லியாவது சிவாவைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென மனசார நினைத்த அன்ரன் சிவாவின் கையில் கைபேசி இருப்பதைக் கண்டு “சிவா நான் போனை வீட்டிலை வைச்சிட்டு வந்திட்டன். ஒருக்கா என்ரை நம்பருக்கு கோல் எடு” என சிவாவைப் பார்த்துக் கூறிய அன்ரன் தனது கைத்தொலைபேசி இலக்கத்தை சிவாவிடம் சொன்னான்.

சிவாவும் அவனது இலக்கத்துக்கு அழைப்பை எடுத்து அன்ரனிடம் நீட்டினான். அழைப்பு ஒலி கேட்ட அன்ரனின் மனைவி,

என் அம்மா
சுள்ளி விறகும் கஞ்சியும் மணக்க
பாட்டுப்பாடுவது வழக்கம்

மாட்டால் இழைக்காட்ட

பிரம்மரூக்கை

புனிதர் செபஸ்தியானின் பாடுகள்
சந்திரிக்காவின் காதல்
உன்னியர்ச்சாவின் வீரசாகஸக் கதை
எல்லாம் இன்னிசையோடு பாடுவா
அழுக்குப் படிந்த அவள் ரவிக்கை
இசையின் மணத்தில் தோயும்
இரவு வேளையிலும்
விளிம்புடைந்த பீங்கானில்
பாடல்களைப் பரிமாறுவா

கிறிஸ்துமஸ் காலத்தில்
மாமரத்தில் நட்சத்திரத்தைத் தொங்கவிடுவா
அவ பாடும்போது விளக்கு மெலிதாக மின்னும்

தேங்காய்த் துருவலோடு கருப்பட்டி கலந்து
கருக்கா இலையில் சுட்டதே
அற்புத வாசனை கொண்ட
நான் வாசித்த முதல் புத்தகம்!

தேவாலய வளவைக் கூட்டியபின்
வேலை முடிந்து வீடு திரும்பும்போது
பாட்டுக்களால் இழைத்த தன் பிரம்புக் கூடையில்
அம்மா சுள்ளிகள் சுமந்து வருவா!

சுள்ளிகள் எரியும்போது
நெருப்பின் மேலுள்ள வற்றாளங் கிழக்கு
தாளத்துக்குத் துள்ளும்!
அம்மா தலைகுனிந்தபடி
கொச்சு திரேஸியாவின் கதையைப் பாடி
அழுவா!

நினைவுகளை மீட்கமுடியாத
நெடுங்காலத்துக்கு முந்திய கதையை
இரவின் அமைதியில்
ஒரு ஞானப் பெண் போல
அம்மா பாடுவது வழக்கம்!

மலையாள மூலம்: செபஸ்தியான் - ஜங்கல் வடிவம்: முனைவர் B. கௌரவார்மா - தமிழாக்கம்: சோ.ப

அட மனிசன் இங்கேயே போனை விட்டிட்டு
போட்டுது. அதுதான் இவ்வளவு நேரமாயும்
கோலெடுக்காமல் இருந்திட்டாராக்கும்.” என
நினைத்தவளாய் “ஹலோ...” என அழைத்தபடி
தொலைபேசியை காதிலை வைத்தாள்.

“மேரி நான் அன்ரன் கதைக்கிறன்.
பயப்படாதையும் ஒரு சின்ன அக்கிடன்ற்.
இப்ப உவர்மலை கொஸ் பிட்டலிலை
ஆறாம் வாட்டிலை இருக்கிறன். ஆரோ
ஒரு குடிகாரன் மோட்ட பைக்காலை
மோதி கீழை விழுத்திப் போட்டு ஓடிட்டான்.
உதட்டிலும் மூக்கிலும் சரியான காயம். பாவம்
சிவாதான் ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டு வந்து
அனுமதிச்சவன். இங்கை அவன் இப்பவும்
எனக்குப் பக்கத்திலைதான் நிக்கிறான். நீ
பயப்படாதே, ஒரு ஓட்டோ பிடிச்சிட்டு இங்கை
வா. மேலை அதிகம் கதைக்க சொண்டெல்லாம்
நோகுது. சரி வைக்கிறன்.”

அன்ரன், மனைவிக்கு சொன்ன
காரணத்தைக் கேட்ட சிவாவுக்கு அப்பத்தான்
ஆறுதல் பெருமூச்சு வந்தது.

“ஆரோ துலைவான் மோட்டார் சையிக்கி
ளாலை மனிசனை அடிச்சிட்டுப் போட்டானாம்.
குடிச்சா ஏன் வாகனம் ஓட்டுறவங்கள். இப்ப
அவனைக் கண்டனெண்டா முதுகுத் தோலை
உரிச்சு முளகாய்த்துள் தடவாமல் விடமாட்டன்.
பாவம் சிவா, நண்பனெண்டா மனிசனுக்கு
அவர்தான் நண்பன். அடிபட்ட மனிசனை
ஆஸ்பத்திரியிலை கொண்டுபோய் விட்டிட்டு
வீட்டை வந்து பயப்பட்டுப் போடுவன்
எண்டு ஒண்டையும் சொல்லாமல் திரும்பவும்
ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்திட்டுது மனிசன். சிநேகித
மெண்டால் இப்படியெல்லோ இருக்கவேணும்.”

என மனசுக்குள் நினைத்தபடி அவசர
அவசரமாக ஒரு ஓட்டோவைப் பிடித்து
ஆஸ்பத்திரியை நோக்கி விரைந்தாள் அன்ரனின்
மனைவி மேரி.

மக்கள் நலனை இலக்கியத்தின் குரல்கோள்

“இலக்கியம் என்பது, எழுத்தாளனைத் தன் உணர்வு, குறுகிய தனி முயற்சி என்ற தளைகளிலிருந்து உண்மையை, ஒட்டுமொத்த யதார்த்தத்தை உலகினருக்கு என்றும் பயன்படுமாறு வெளிக்கொணர்வதாகும்”-பேராசிரியர் நொவாமிமாக்கிசன்

மக்கள்வளர்ச்சி பெற்று வளமான வாழ்வு வாழ்த்துடிக்கும் மனித உணர்வு, சமுதாய ஈடுபாடு என்ற குணத்தால் இந்த உலகம் முழுவதையுமே தொடுகிறது. இதற்கு இலக்கியத்தின் பங்கு அளப்பரியது.

ஒரு நாட்டுக்கு நீர்வளம், நிலவளம் அவசியம்தான். ஆனால் மக்கள் மனவளத்தால் தான், ஒரு நாடு மகத்தான வலிமை படைத்த நாடாகப் பிரகாசிக்கும் என்பது அனுபவரீதியாகக் கண்ட உண்மையாகும். எனவே மனிதிற்கும் செயலுக்கும் பெரிய தொடர்பிருக்கிறது என்பதே யதார்த்தமாகும்.

மனித வாழ்க்கை ஒரு மனிதனின் அனைத்துத் திறமைகளையும் வெளிக் கொணரும் முயற்சி பலர் தங்கள் திறமைகளை உணர்ந்தும் பயன்படுத்தாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஒரு கலைஞன், தன் கலையில் தன்னைக் காட்டுவது போல், ஒவ்வொரு மனிதனும், அவர் அவர் துறையில் தங்கள் முத்திரைகளைப் பதிக்க முயல வேண்டும். பல நூல்களை எழுதிய ஆராச்சியாளர் நெல்போலன்கில் கூறிய கரத்தைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். “மனித உள்ளத்தில் ஒன்றைப் பற்றித் தணியாத

ஆசை எழுமப் பொழுது அதை நிறைவேற்றும் திறன் அந்த ஜீவனுக்குள் ஐக்கியமாக இருக்கிறது. அதனால், அந்தத் துடிப்பின்

விளைவாகத்தான் அந்த ஜீவனுக்குள் அந்த எண்ணமே எழுகிறது”

இலக்கியம் மக்களை விழிக்கச் செய்து ஆர்வத்தினை ஊட்டுகிறது. நல்லவற்றைச் சிந்திக்க, செயற்பட தூண்டுகிறது. இலக்கியம் மக்களுக்கு துணையாக இருப்பதுடன் வாழ்க்கையை ஒரு சமையாகத் தோன்றாது செய்ய்கிறது. நமது இலக்கியத்திலும் கலையிலும் பெரும்பாலும் அறிவின் புலமை காணப்படும் அளவுக்கு ஆன்மஒளி குறைவாக காணப்படுகிறது என்று விமர்சிப்பவர்கள் உண்டு.

இலக்கியப்படைப்பு என்பது ஒரு உயிரோட்டத்தின் உருவாக்கம் அது இயங்குவது மக்களை இயங்க வைப்பது எழுத்தாளனின் இயல்பு, இலக்கியம், அரசியல் பொருளாதார, சமூக, கலாசாரத் தொடர்புடையதாக இருப்பதால், சமூகத்தில் இலக்கியத்தின் மகிமை, சமூகம் முன்னேறவும் மேம்படவும் செய்கிறது.

இலக்கியம் படைப்பாளிகள், இலக்கிய சுவை பொருந்த கவிதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நூல்களை எழுதுவது இயல்பு. இவை மறையா இலக்கியங்களாக மலர்ந்து மணம் வீசிய வண்ணம் உள்ளன. உதாரணமாக தமிழ் இலக்கியத்தில் தலை சிறந்த நீதி நூலாக திருக்குறள் கணிக்கப்படுகிறது.

கலை உணர்ச்சி, மற்ற எல்லா உணர்வு நிலைகளையும் விட வித்தியாசமானது. அதே சமயம் அது மேலான மனநிலையில் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளது. எனவே மனித வாழ்வின் வளர்முக அம்சங்களுடன் தொடர்பு படுத்தி விபரிப்பது இலக்கியமாகும். படைப்பாளிகள் கருத்து நிறைந்த படைப்புக்களை விழுமியங்களை, பொன்மொழிகளை வழங்குவதில் ஆர்வம் உடையவர்கள். பொன் மொழிகள் என்பவை அனுபவப் பிழிவுகள், வாழ்ந்தவர்களும், வளர்ந்த

வடகோவை பி. க. இராசரத்தினம்

ஓய்வு நிலை அதிபர்

வர் களும் வாழவேண்டிய வர்களுக்கு வழங்கும் சத்தான சாறுகள். பேரறிஞர்கள் வாழ்வில் உணர்த்த, மற்றவர்களுக்கு உணர்த்த நினைத்த கருத்துக்களை தெளிவாக சாதாரண மனிதனும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய எளிய நடையில் கூறி மகிழ்ந்துள்ளார்கள். தட்டிக் கொடுக்க வேண்டியதைத் தட்டிக் கொடுப்பதொடு, குட்ட வேண்டிய இடத்தில் குட்டிவிடுவார்கள். விமர்சனத்துக்கு பயம் கொள்ளாது வாசகர்களின் மனதில் ஒன்றக் கூடிய இயல்பான கருத்துக்களை, சமுதாயம் படித்து இன்புறவும் வளம் பெறவும் படைத்துள்ளார்கள். மக்கள் மனதிலே உள்ள சக்தியைப் பயன்படுத்தி, ஆத்மாவை விழிப்படையச் செய்வதே இலக்கியத்தின் பிரதான கடமையாகும். மனிதனுடைய தெரிந்து வினை செய்யும் ஆற்றலையும், சுதந்திரத்தினையும் பலப்படுத்துவதன் மூலம், அவனுடைய தந்துணியை, நற்குணத்தை கட்டி எழுப்ப முடியும்.

வாழ்க்கை ஒரு பரிசோதனை. அதிக பரிசோதனைகள் அதிக வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும் என்பது யதார்த்தமாகும் என அறிஞர்கள் கூறி மக்களை உற்சாகப்படுத்திய வண்ணம் உள்ளார்கள்.

உலகப் புகழ்பெற்ற நாடக ஆசிரியர் சேக்ஸ்பியர் கூறிய கருத்துக்கள் பலருக்கும் பயனுடையது என விமர்சிக்கப்படுகின்றது. “ஒரு மனிதனின் கெட்ட குணங்களை வெறுத்துவிடு, ஆனால் அம் மனிதனை வெறுக்காதே”

“எவன் ஒருவன் நேரத்தை வீணடிக்கிறானோ, அவனை ஒரு நாள் அதே நேரம் தவறாமல் வீணடித்துவிடும்”

“ஒருவன் சிரித்த முகத்துடனேயே, கெட்ட வனாக இருக்க முடியும்”

ஓர் எழுத்தாளன், நேர்மையான ஒரு மனநிலையோடு தன் படைப்புக்கான, உண்மையான உள்ளுணர்வின் உந்துதலோடு தரும்போது மேன்மையான படைப்புக்கள் உருவாகின்றன. யதார்த்தநிலை பற்றிய ஒரு பார்வையைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்.

அக்கலைஞர் வோன்பெலோ தனது கவிதைகள் ஊடாக அறிவின் முக்கியத்துவம் பற்றியும், தேடல் பற்றியும் நன்கு விளக்கியுள்ளார்.

“காலம் என்னும் மண்ணிலே, காணப் படுகின்ற அடிச்சுவடுகளை நாம் பின்பற்றினால் மேன்மையடையலாம்” பிரபல நாவல் ஆசிரியர்

யோனாதன் சவிவ்ற், மக்கள் நலனிலே அக்கறை கொண்டிருந்தார் “படைப்பில் ஒவ்வொன்றும் தொடர்புடையது. ஒரு மனிதன், சிறிய பிராணிகளுடன் தனனை ஒப்பிடும் பொழுது, தான் பெரியவன் எனப் பெருமைப்படலாம். ஆனால் அந்த மனிதனிலும் பார்க்க பெரிய பிராணிகள் அவனை அவமதிப்புடன் பார்க்க வாய்ப்பு உண்டு என்பதையும் மனிதன் உணர வேண்டும்” எனவே, புலன்களுக்கும், மனதுக்கும் போதுமான இடைவெளி கொடுக்க தெரிந்தவன் கவலை இல்லாத மனிதனாவான்.

ஆங்கில அறிஞர் எட்மன் பேரக், மக்கள் நலனில் அக்கறையோடு கூறிய வார்த்தைகள் நமக்கு பயனுடையதாகும்.

“யார் நம்முடன் போராடுகிறார்களோ, அவர்களே நம்முடைய நம்புகளுக்கு முறுக்கேற்று கிறார்கள். நம்முடைய திறமையைக் கூர்மைப்படுத்துகிறார்கள். ஆதலால், நமது எதிரியே நமக்கு உதவி செய்பவன்” அறிஞர் ரூசோ ஒழுக்கமாக வாழ முடியும் என்றார் “ஒழுக்கம் என்பது போர்க்களம் போன்றது அதில் வாழ வேண்டுமெனில் ஓயாமல் மனதுடன் போராடிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்”

கவிஞன் பைரன் இலக்கியத்தின் மகிமையை சுருக்கமாக விளக்குகிறார். “ஒரு துளிப் பேனா மை, இலட்சக்கணக்கான மக்களைச் சிந்திக்கச் செய்யும்” மனிதன் மகிமையை ஆங்கிலக் கவியோன் மில்ரன் விளக்கியுள்ளார். “மதத்தினால் திணிக்கப்படும் கட்டுப்பாட்டைக் காட்டிலும் மனத்தால் வரும் கட்டுப்பாட்டை விரும்புகிறேன்” இலக்கியம் எமது இதயத்தை அன்புள்ள, பயனுள்ள, எப்பொழுதும் இளமையோடு இருக்க வழிகளை வகுத்த வண்ணம் உள்ளன. எமது அதிஸ்டம் எமது தலைவிதியால் இல்லை, எமது நடத்தையில்தான் இருக்கிறது. நம்மை உயர்த்துவது செயலிலும் பார்க்க ஆர்வமே. பல வகையான நோய்கள் இயற்கை அனர்த்தங்கள், வேற்றுமையில் ஒற்றுமையில்லாமை, போன்றவற்றைக் கண்டு நாம் இரங்க வேண்டும். இது மனித இயல்பு. உத்தம நற்பண்புகளால் வளமாகாத இதயத்தில் அடக்கம் குடியிருக்கிறது. எனவே அன்பின் மகிமையை ஒவ்வொருவரும் உணர வேண்டும். நேசிப்பதும், நேசிக்கப்படுவதும் வாழ்வில் பேரின்பமாகும். நாம் மற்றவர்கள் மீது அன்பாக இருந்தால், அந்த அன்பைக் கொள்ளை கொள்ளையாக அது திருப்பிக் கொட்டும்.

யாரும் யாருக்கும் கற்றுக் கொடுக்க முடியாது எதையும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். திருந்த வேண்டும் அதுதான் வாழ்க்கையின் மிகப் பெரிய பாடம். இலக்கியம் உதாரண வாயிலாக விளக்கிய வண்ணம் உள்ளது. தொழிலாளர் வர்க்கத்தினர் அதிகமாக உள்ளனர். இவர்களுக்கு பொருத்தமான கதைகளும், கவிதைகளும் மேலும் மேலும், படைக்கப்பட வேண்டும். இலட்சியங்களை உருவாக்கி விளிக்கச் செய்ய உதவ வேண்டும். நாட்டு மக்கள் மத்தியில் அதே இலட்சியம் துடிக்கும் பொழுது மொத்த சக்தி கூடுகிறது. அறிவின் மறுமலர்ச்சி காலத்தின் தேவை பற்றி அறிஞர் எட்வேட்பேனோ முன்வைத்துள்ள கருத்தை அறிதல் நன்று. “ படைப்பு அல்லது ஆக்கம் இன்றி முன்னேற்றம் காண முடியாது. பழைய முறைகளைத் தொடர்ந்து உபயோகிக்க வேண்டி நேரிடும். எனவே உணர்வை, விழிப்படையச் செய்ய வேண்டும். புதியவற்றைப் படைக்க வேண்டும்” பாரதியும் இக் கருத்தையே தெரிவித்துள்ளார்.

அறிவாளிகளாக, சுயமாகச் சிந்திக்கக் கூடியவர்களாக, திறமை மிக்கவர்களாக இருப்பவர்களே வருங்காலத்தில் வாழ்ந்து வெற்றிபெற முடியும் என்பதை மக்கள் தமது சிந்தனையில் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மேலும் நாகரீக வாழ்வு, நல்வாழ்வு வாழ்ந்திட மக்களைத் தயார் செய்ய, ஏனைய ஊடகங்களோடு இணைந்து இலக்கியம் உதவுவதே இன்றைய பணி, முதற்பணி, முக்கிய பணி, மக்கட் பணியாகும். உதாரணமாக மகாத்மா காந்தி சத்திய சோதனையில் குறிப்பிட்டுள்ள தகவலை கருத்தில் கொள்வது பொருத்தமாகும். தனது சத்திய வாழ்வுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது அரிச்சந்திர நாடகமும், பேராசிரியர் றஸ்கினின், “கடயனுக்கும் கடைத் தேற்றம்” என்ற நூலும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதுவே இலக்கியத்தின் மாண்பாகும்.

மொட்டைப் பனை

இன்று தன் உயிர்ப்பை இழந்து ஒற்றைப் பனைமரமாய் நிற்கிறது அது.

அதன் நினைவுகள் மீள்கிறது என்னுள்

முப்பாட்டனுக்கும் என் பாட்டனுக்கும் துணையாய் நின்றது

கூழுக்கு ஓடியலும் கூட்டுக்கு கள்ளும் கூடவே பிளாவும் தந்தது.

அம்மா பனங்காய் பணியாரம் கூடவும் அக்கா பனாட்டுப் போடவும் தம்பி பனம்பழம் தின்னவும் தன்னையே தந்தது அது

பெட்டியும் தட்டும் கூடவே பாயும் நீத்துப் பெட்டியும் தந்தது அது

கள்ளை வடிக்கப் பன்னாடையும் கருக்கு மட்டையும் காவோலையும் தந்தது அது

கருப்பட்டியும் பனங்கட்டியும் நல்ல பச்சை ஓடியல் பிட்டும் தந்தது அது

இதை விடவும் எத்தனை எத்தனையோ இன்பங்கள் தந்த அந்தப்பனை இன்று தன் உயிர்ப்பை இழந்து இருப்பை இழந்து எல்லாவற்றையும் இழந்து மொட்டைப் பனைமரமாய்...

ஞானம் பரிசுச் சிறுகதைகள் 60 சிறப்பிதழ்: சில அறிவதானங்கள்

மேலும் சில தகவல்கள்

பேராசிரியர்
செ. யோகராசா

'ஞானம் பரிசுச் சிறுகதைகள் - 60 இதழில் 'ஈழத்து ஆரம்பகாலச் சஞ்சிகைகளும் சிறுகதைப் போட்டிகளும் என்ற தலைப்பில் எனது கட்டுரையொன்று (பக் 418-420) வெளிவந்திருந்தது. அக்கட்டுரை தொடர்பாக மேலும் சில தகவல்களைத் தர விழைகின்றேன்.

(மண்டூர்) பாரதி சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசுக்கதையாக 'நடைப்பிணம்' என்ற சிறுகதை தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. எழுதியவர் 'வெண்ணிலா' என்று அச்சிறுகதையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 'யார் அவர்?' என்று அறிய முடியவில்லை என்றும் மேலதிக தகவல்கள், எவற்றையும் அவர்பற்றி அறிய முடியவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

மேலும் அச்சிறுகதையின் உள்ளடக்கம் பற்றி பின்வருமாறு எழுதியிருந்தேன் : நடைப்பிணம் சிறுகதை நண்பர்கள் இருவரது நட்பின் மேன்மையை முதன்மைப்படுத்தினாலும் இதனூடாக அன்றைய காலகட்டத்தில் நிலவிய சாதிப்பிரச்சினையின் கொடுமையை மன நெகிழ்ச்சி தரும்விதத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது என்ற விதத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அன்றைய காலகட்டத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையில் நிலவி வந்துள்ள சாதிப்பிரச்சினையை அம்பலப்படுத்துவது போன்று அவ்வாறானதொரு கலாசாலைப் பின்புலத்தில் நிகழ்வது கவனத்திற்குரியது. மட்டக்களப்பில் அவ்வேளை ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை ஆரம்பமாகவில்லை என்பதுடன் சாதியம் கோலோச்சுவதற்கான வாய்ப்பும் இங்கில்லை யாதலால் இச்சிறுகதையை எழுதியவர் யாழ்ப்பாண எழுத்தாளராக இருக்கவும் வாய்ப்புள்ளது"

குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர் ஏன் 'வெண்ணிலா' என்ற புனை பெயரில் எழுதியிருந்தார்?'

என்றொரு கேள்வியும் எனக்குள் ஏற்பட்டிருந்தது.! 'யாழ்ப்பாணத்தவர் என்ற படியாலே தான் அவ்வாறு எழுதினாரா என்ற ஐயமும் எனக்கிருந்தது!

'யார் அவர் என்பதை இப்பொழுது அறிய முடிகிறது. அவர் வேறுயாருமல்லர், நாம் நன்கறிந்த - பின்னர்தான் பிரபல்யம் பெற்ற - முற்போக்கு எழுத்தாளர் என். கே. ரகுநாதனே அவர். (செங்கை ஆழியானின் ஈழத்து சிறுகதை வரலாறு நூலில் என். கே. ரகுநாதனின் புனை பெயர்களிலொன்று 'வெண்ணிலா' என்ற தகவலுண்டு. - பக் : 11)

எனினும் என்.கே.ரகுநாதனின் முதற் சிறுகதை சுதந்திரனில் (1950களில்) 'நல்ல தீர்ப்பு' என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளது என்று செங்கை ஆழியான் அந்நூலில் தரும் தகவல், தவறானது.(மண்டூர்) பாரதியில் எழுதிய முற்குறிப்பிட்ட சிறுகதையே என். கே.ரகுநாதனின் முதற் சிறுகதையாக இருக்க வாய்ப்புள்ளது!

'ஈழகேசரி'யில் ஆனந்தன் எழுதிய தண்ணீர்த் தாகம் சாதியம் பற்றிய முதற்கதையாக இருந்தாலும் - அதன் தொடர்ச்சியாக நடைப்பிணம், அமைந்துள்ளதும் - உண்மைச் சம்பவப் பின்புலத்தில் எழுந்தது என்ற விதத்திலும் 'நடைப்பிணம்' 'முதற் சிறுகதை எனலாம்.! எனினும் ஆசிரியர் பயிற்சிக்காலத்தில் சாதியம் தொடர்பாக தனக்கு ஏற்பட்ட அவமானம் காரணமாக தற்கொலை செய்து கொள்வது புனைவேயாகும் (நோட்டுப்பணம் என்ற சாதியம் தொடர்பான இன்னொரு சிறுகதையும் ரகுநாதனால் எழுதப்பட்டது.

(மண்டூர்) பாரதியன் சிறுகதைப்பிரசுர முயற்சி தொடர்பாக மற்றொரு தகவலுமுள்ளது. 'வ. அ. இ.' எழுதிய முதற்சிறுகதை செங்கை ஆழியான் குறிப்பிடுவது போன்று 'இதய

ஏன் டிபாலிகளாடினாம்?

- வேரங்கேணியன்

வி.என். நவரத்தினம் ஏன்
மயங்கும்வரை உதைக்கப்பட்டார்?
அமிர்தலிங்கம் ஏன்
குருதி சிந்தச் சிந்த
அரசவையில் எழுந்தருளினார்?
வன்னியசிங்கம் ஏன்
நெற்றியில் வடு ஏற்றார்?
தந்தை செல்வாவின்
தவப்புதல்வர்கள் ஏன்
உருட்டியுருட்ட தாக்கப்பட்டனர்?
சி.சுந்தரலிங்கம் ஏன்
சந்தியாக்கிரகத்தில் ஈடுபட்டார்?
மறப்போர்க்களத்தில் ஏன்
முப்பதினாயிரம் வீரர்கள்
மறவராயினர்?
ஓடும் ரயிலில் வைத்து
“ஆஷ்” துரையை ஏன்
சுட்டான் வாஞ்சிநாதன்?
பகத்சிங் ஏன்

பரதேசியரின் தூக்கு கயிற்றை
முத்தமிட்டான்?
வ.உ.சி. ஏன்
சிறையில் செக்கிழுத்தார்?
வ.வே.சு. அய்யரும்
வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனும்
ப.ஜீவானந்தமும் பாரதியாரும்
காமராசரும் ஏன்
சுதந்திர பாரதத்தின்
சரித்திரம் ஆனார்கள்?
நேருஜி ஏன்
சிறையிலடைக்கப்பட்டார்?
காந்திஜி ஏன்
கன்னத்தில் அடி வாங்கினார்?
அன்னா ஹராரே ஏன்
அறப் போராளியானார்?
நாம் மட்டும் ஏன்
எம் வளமனைத்தும் கொள்ளையிடச்
சூழ்ந்துவரும் பகை விரட்டும்
வகையறியாப் போலிகளானோம்?

தாகம் ' என்ற சிறுகதை (சுதந்திரன் 1950
-10-01) சிறுகதையல்ல.!(மண்டுர் பாரதியிலே
கோணந்தராசு (மலர் -1 1949. இத. 5) என்றொரு
சிறுகதை அவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இவ்விடத்தில் (மண்டுர்) பாரதி பற்றியும்
தேவை கருதி மேலதிக தகவலொன்றைக்
குறிப்பிடலாம். இச் சஞ்சிகையில் அவ்வேளை
(1948/1949) 'குணஸ்கிரியா'வைச் சேர்ந்த S. K.
ராஜ் எனபவர் 'மங்கிய வெளிச்சம்' என்றொரு
சிறுகதை எழுதியுள்ளார். இதன் தலைப்பை
அவதானிக்கும்போது 'கு.ப. ரா எழுதிய
சிறந்த சிறுகதையான 'சிறிது வெளிச்சம்' இவ்
வெழுத்தாளரது பார்வைக்குட்பட்டிருக்கலாமோ
என்று கருதத் தோன்றுகிறது.!

பரமஹம்சதாசன் என்றொரு மலையகக்
கவிஞரது கவிதைகள் சிலவற்றைப் பிரசுரித்ததனூ
டாக மலையகப் படைப்பாளிகளையும்
இனங்காட்டியுள்ளது (மண்டுர்) பாரதி.!

மேலும் அனுராதபுரக் கவிஞரான
'அன்புதாசன்' கவிதைகளுக்கு களமமைத்தமை
தொடர்பாக 'அனுராதபுர நவீன கவிதை
முன்னோடியாக அன்புதாசனை நான்
இனங்காட்டியுள்ளமையும் கவனத்திற்குரியது.

○○○

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர்
துரை மனோகாசன்

மதக்கத்தக்க மதகுருமார்கள்

இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை உலகறியச் செய்த ஒரு பெருந்தகை அண்மையில் காலமானார் என்ற செய்தி, உலகத் தமிழ் மக்களை ஓர் உலுக்கு உலுக்கிவிட்டது. மன்னார் ஓய்வு பெற்ற ஆயர் இராயப்பு ஜோசப் ஆண்டகை அவர்களின் மறைவு, ஈடுசெய்யக்கூடிய இழப்பல்ல. தமிழ்மக்கள் மத்தியில் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவப் பேரரசுக்கு எதிராக “நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம் நரகத்தில் இடர்ப்படோம்” என்று கூறி, வீரத்துறவியாக வாழ்ந்து மறைந்த திருநாவுக்கரசருக்குப் (அட்பர் சுவாமிகள்) பின், தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் அண்மைக்கால வீரத்துறவியாக வாழ்ந்துகாட்டியவராக ஆயர் இராயப்பு ஜோசப் ஆண்டகை அவர்களைக் காண்கிறேன். எத்தனை இடர்கள் வந்தபோதும், துணிவாண்மையுடன் செயல்பட்ட அவர் பெருமை சொல்லில் அடங்காது.

மன்னார் என்றதும், எனக்கு உடனே நினைவுக்கு வரும் முக்கியமான ஒருவர், இராயப்பு ஜோசப் அவர்களே. இதனை, மன்னாரில் முன்னர் நான் பங்குபற்றிய ஒரு தமிழ்விழாவிலும் பகிரங்கமாகச் சொன்னேன். தமிழ்மக்கள் ஒருபோதும் மறந்துவிட முடியாத தனிப்பெரும் ஆளுமை அவர். அரசியல் சுயநலவாதிகளைத் தவிர, மதபேதமின்றி, தமிழர் அனைவராலும் போற்றப்பட்ட ஓர் அரும்பெரும் துறவி அவர். ஆண்டுதோறும் அவரை நினைவுகூருவதோடு, அவரது பணிகளை அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்த்திச் செல்வதும் தமிழர் அனைவரதும் பணியாகும்.

அதேவேளை, இலங்கைக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் முக்கியஸ்தர் ஒருவர், இராயப்பு ஜோசப் ஆண்டகையின் மறைவு தொடர்பாக எவ்வித அக்கறையும் காட்டாது நடந்துகொண்டமை, அவரது மனத்தில் ஊறிப் புளுத்துப்போயிருக்கும் பேரினவாதச் சிந்தனையை உணர்த்துகிறதா என்ற நியாயமான சந்தேகத்தை, நம் மத்தியில் ஏற்படுத்துகிறது.

மதத்தலைவர்கள் புனிதமானவர்களாக, இனமத பேதம் காட்டாதவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதை அவர் மறந்து, ஓர் இனத்துக்காகச் செயல்படுவது வேதனைக்குரியது.

இராயப்பு ஜோசப் ஆண்டகை மறைந்து விட்டார் என்ற சோகச் செய்தியை ஜீரணிக்க முடியாமல் தமிழ்மக்கள் தத்தளித்தபோது, இன்னொரு சோகச்செய்தியும் அடுத்துவந்தது. நெஞ்சில் வேதனையை ஏற்படுத்தியது. தமிழியல் வளர்ச்சிக்கு ஒரு தனிநாயகம் அடிகளார் என்றால், கலை வளர்ச்சிக்கு ஓர் அருட்தந்தை மரியசேவியர் அடிகளார். தமிழ்க் கலைவளர்ச்சியில் அவரது பங்களிப்பு விதந்துரைக்கத் தக்கது. அவரால் நிறுவப்பட்ட திருமறைக்கலாமன்றமும், அவரது கலைமுகம் என்ற சஞ்சிகையும் அவரை வானளாவ உயர்த்தின.

மரியசேவியர் அடிகளார் என்னுடன் அன்புடன் பழகியவர். நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்தபோது, அடிகளார் ஒருமுறை சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பற்றிப் பல்கலைக்கழகத்தில் அருமையான சொற்பொழிவு ஒன்றை நிகழ்த்தினார். கிறிஸ்தவ மதகுருவான அவர், சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தமையும், அவை பற்றிச் சிறந்த சொற்பொழிவு ஒன்றை நிகழ்த்தியமையும் எனக்கு ஆச்சரியத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் தந்தன. அன்று விடைபெறும் போது, சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பற்றித் தமது விளக்கங்கள் அடங்கிய இறுவட்டுகளையும் எனக்கு அன்பளிப்புச் செய்திருந்தார். அருட்தந்தை மரியசேவியர் அடிகளாரின் இழப்பும் சாமானியமானதல்ல. அவர் என்றும் எங்கள் மனங்களில் வாழ்வார்.

ஒரு புதுமைக் கலைஞன்

பிரபல திரைப்பட நகைச்சுவை நடிகர் விவேக் திடீரெனக் காலமானார் என்ற செய்தி, அனைவரையும் போலவே, என் நெஞ்சையும் கலக்கியது. என். எஸ். கிருஷ்ணன், தங்கவேலு, சந்திரபாபு, நாகேஷ், சுருளிராஜன்,

கவுண்டமணி - செந்தில், வடிவேலு வரிசையில் தமது தனித்துவமான நகைச்சுவை, குணசித்திர நடப்பால் திரைப்பட ரசிகர் உள்ளங்களைக் கவர்ந்தவர், விவேக். அவரது நடப்போடு என்னைக் கவர்ந்த இன்னோர் அம்சம், மறைந்த அப்துல்கலாம் வழியில் மரக்கன்றுகள் நட்டும் சிறந்த மக்கள் சேவை மனப்பான்மை ஆகும்.

கலைஞர் கருணாநிதி முதலமைச்சராக இருந்தபோது நடைபெற்ற செம்மொழி மாநாட்டில் கலந்துகொண்டுவிட்டு, நானும், பேராசிரியர் மகேஸ்வரனும் கோயம்புத்தூரில் இருந்து சென்னைக்கு விமானத்தில் பயணம் மேற்கொண்டபோது, அதே விமானத்தில் மு. க. ஸ்டாலின், நடிகர் தியாகராஜன், அவரது மகன் பிரசாந்த் ஆகியோரோடு, விவேக்கும் எங்கள் விமானத்திலேயே சிரித்த முகத்துடன் பயணம் செய்தமை, இன்னமும் என் ஞாபகத்தில் உண்டு. அவரது இழப்பு வேதனைக்குரியது.

மகாகவி பாரதியும் மகாத்மா காந்தியும்

தமிழ்நாட்டிலேயே மகாத்மா காந்தியின் மேன்மையை முதன்முதலில் நன்கறிந்திருந்த பெருமைக்குரியவர், பாரதி. இயல்பிலேயே தீட்சண்யப் பார்வை கொண்ட பாரதி, 1909 இலேயே மற்றவர்களை முந்திக்கொண்டு, காந்தியை இனங்கண்டுகொண்டார். 1919 இல் இருவரும் நேருக்கு நேராகச் சந்தித்த காட்சி வரலாற்றுப் பெறுமதி வாய்ந்தது. இருவேறு மேதைகளின் அற்புதச் சந்திப்பு அது.

1919இல் ராஜாஜியின் விருந்தினராகக் காந்தி (பின்னர் இருவரும் சம்பந்திகள்) சென்னை வந்திருந்தார். ஒருநாள் பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் காந்தி ஒரு கட்டிலில் மெத்தையில் சாய்ந்தபடி அமர்ந்து, தமது செயலாளரான மகாதேவ் தேசாயுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார். சேலம் ஆதிநாராயணச் செட்டியார் காந்திக் காகப் பழரசம் தயாரித்துக்கொண்டிருந்தார். அந்த அறையில் ராஜாஜி, சத்தியமூர்த்தி, சுதேசமித்திரன் ஆசிரியர் ஏ. ரங்கல்வாமி ஐயங்கார் ஆகியோர் நின்றுகொண்டிருந்தனர். யாரும் அறைக்குள் நுழையாதபடி பார்த்துக்கொள்ளும் வாயில்காப்போனாக வ. ரா (வ. ராமசாமி) வாசலில் நின்றார்.

அங்கு திடீரென வந்த பாரதி, வ.ராவைப் பார்த்து, "ஏன் ஓய்!" என்று சொல்லிக்கொண்டு, காந்தி இருந்த அறைக்குள் நுழைந்து, காந்தியை வணங்கிவிட்டு, மெத்தையில்

அவர் பக்கத்தில் அமர்ந்தார். "மிஸ்டர் காந்தி, இன்று மாலை ஐந்தரை மணிக்குத் திருவல்லிக்கேணிக் கடற்கரையில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசப்போகிறேன். அக்கூட்டத்துக்குத் தாங்கள் தலைமை வகிக்க முடியுமா?" என்று கேட்டார். அன்று மாலை தமக்கு ஏதாவது வேலை இருக்கிறதா என்று காந்தி செயலாளரைக் கேட்கவே, வேலை இருப்பதாகப் பதில் வந்தது. "இன்றைக்கு நான் வர இயலாது. உங்கள் கூட்டத்தை நாளைக்கு ஒத்திப்போட முடியுமா?" என்று காந்தி கேட்டார். "முடியாது. நான் போய்வருகிறேன். மிஸ்டர் காந்தி, தாங்கள் ஆரம்பிக்கப்போகும் இயக்கத்தை நான் ஆசிரவதிக்கிறேன்" என்று கூறிவிட்டு, பாரதி வெளியேறிவிட்டார்.

பாரதி சென்ற பின்னர், "இவர் யார்?" என்று காந்தி மற்றவர்களை விசாரிக்க, ராஜாஜி மட்டும் "இவர் எங்கள் தமிழ்நாட்டுத் தேசியக் கவி" என்றார். காந்தி, "இவரைப் பத்திரமாய்ப் பாதுகாக்கவேண்டும். இதற்குத் தமிழ்நாட்டில் எவரும் இல்லையா?" என்று கேட்டார். ஒரு மேதையை இன்னொரு மேதையால் தான் இனங்காண முடியும். ஒருசில நிமிடங்களே நிகழ்ந்த இந்தச் சந்திப்பு, மிக மேன்மையானது. பாரதி திரைப்படத்திலும் பாரதி - காந்தி சந்திப்புக் காட்சி சிறப்பாக அமைந்து, மனத்தை நிறைக்கிறது.

பாரதி 1919 அல்லது 1920இல் பாடிய மகாத்மாகாந்தி பஞ்சகம் அற்புதமான பாடல்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. "வாழ்க நீ எம்மான்! இந்த வையத்து நாட்டிலெல்லாந், தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி, விடுதலை தவறிக் கெட்டுப், பாழ்பட்டு நின்றதாமோர் பாரததேசந் தன்னை, வாழ்விக்க வந்த காந்தி மகாத்மா! நீ வாழ்க! வாழ்க!" என்பது அவற்றில் ஒரு பாடல். மகாத்மா காந்தி பற்றிய அமெரிக்கக் கவிஞர் ஒருவருடைய ஓர் ஆங்கிலக் கவிதையையும் பாரதி மொழிபெயர்த்து தாம் கடமையாற்றிய சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் 1921இல் வெளியிட்டார்.

1947இல் எட்டயபுரத்தில் பாரதி மணிமண்டபத் திறப்புவிழாவின்போது, மகாத்மா காந்தி தம் கைப்படத் தமிழில் "பாரதி ஞாபகார்த்தப் பிரயத்தனங்களுக்கு என் ஆசீர்வாதம்" என எழுதி அனுப்பினார். மகாகவி பாரதியும், மகாத்மா காந்தியும் இந்தியா பெற்றெடுத்த அருமையான இரு ஆளுமைகள்.

(காதலர் இருவர் U.S.Boston இல் இருந்துவந்து இந்திய மத்திய பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள “கஜறாகோ” இந்து ஆலயத்திலே வேதியர் வேதம் ஓத திருமாங்கல்யத்தால் மூன்று முடிச்சை போட்டு தம்பதி ஆயினர் Saint உம் Juliaவும், இவர்கள் இருவரதும் பின்னணிதான் என்ன என பத்திரிகையாளர் வினாவினார்கள். அதன் காரணத்தை அவர்களும் வெகு இரசனையாக கூறினார்கள். இந்த கோவிலில் அமைந்திருக்கும் சிலைகளே அவர்கள் அந்த கோவிலை தெரிவதற்கு காரணமாக இருந்தது என்றனர். அவர்களை கவர்ந்த சிற்பங்கள் தான் என்ன?)

அங்கு அமைந்திருக்கும் சிற்பங்கள் ஆண் பெண் புணர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வணங்கப்போகும் கோயிலிலே ஆண் பெண் புணர்ச்சியுடன் அமைந்த சிற்பங்களா? என வியக்கிறீர்களா. ஆமாம் காம சூத்திரத்தில் விவரிக்கப்பட்ட ஆண் பெண் உடல் உறவு இந்த கோவிலிலே சிற்ப வடிவம் பெற்றுள்ளது. கி.பி. 950க்கும் 1150க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் சாளுக்கிய காலத்து மன்னர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வியத்தகு சிற்பக் கலையுடன் கம்பீரமாக கடைசி அளிப்பது இந்த கோயில். இங்கு மட்டுமல்ல ஓரியாவின் சூரியனுக்காக அமைக்கப்பட்ட கோவிலிலும் இத்தகைய ஆண் பெண் உடல் உறவை சிலை வடிவில் காணலாம்.

தெய்வத்தை வணங்கும் கோயிலில் இத்தனை ஆபாசமா எனப் பலர் முகத்தைச் சுளிப்பதும் உண்டு. மகாத்மா காந்தியோ தமது 40ஆவது வயதில் மனைவியுடன் வாழ்ந்தபோதும் பிரமச்சரியத்தை அனுட்டித்தார். இந்த கோயிலை பார்வையிட்ட மகாத்மா காந்தி கொதிப்படைந்து இதை தகர்த்தெறிய வேண்டும் என்றார். மகாத்மா காந்தி இவ்வாறு கூறியபோதும் UNESCO ஸ்தாபனம் இந்த கோயிலை World Heritage site அதாவது வருங்கால சந்ததியினருக்காகக் காப்பாற்ற வேண்டிய முக்கிய இடமாக பாதுகாக்கிறது.

ஆண் பெண் உறவைக் காட்டும் சிலைகள் கஜறாகோ, கொளார்க்கில் மட்டுமல்ல, வேறு பல கோயில் கோபுரங்களிலும், அவை தவிர சப்பறம், தேர் போன்றவற்றிலும் இத்தகைய வடிவங்களை காணலாம்.

அந்தச் சிற்பங்களில் ஆணையும் பெண்ணையும் அங்கங்களையும் மட்டும் பார்த்து ஆபாசம் என வர்ணிப்பதை விடுத்து, இச்சிற்பங்கள் தோன்றுவதற்கான காரணிகளை நாம் அறிதல் வேண்டும். இச்சிற்பங்கள் மூலம் நாம் காலம் கடந்த வரலாற்று உண்மைகளையும், அவை தோன்றுவதற்கான சிந்தனைகளையும் அறிய வேண்டும். அப்போதுதான் அக்கலைகளின் பெருமைகள் மட்டுமன்றி, நியாயங்களும் அவற்றின் தர்மங்களும் எமக்கு புரியும்.

இந்து மதம் இயற்கைநெறி காலத்தில் இருந்து ஆரம்பமானது. ஆண் பெண் உறவால் இனப்பெருக்கமும் செழிப்பும் ஏற்படுவதை நோக்கிய மனிதன், பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்திக்கும் செழிப்பிற்கும் பயிர் வளத்திற்கும் ஆண் பெண் போன்ற எதிரும் புதிருமான அம்சம் உண்டென கருதினான்.

இக்கருத்தே காலப்போக்கில் இப்புராதன சிந்தனையால் சிவலிங்கமாக உருவாகி மத வழிபாட்டுச் சின்னமாக நிலைத்து விட்டது.

இந்தச் சிந்தனையின் வழியாக உடல் மெய்யானது எனக் கொண்ட சமுதாயமே உடல் கூற்றியல் (Anatomy) உடல் தொழிலியல் (Physiology) ஓளடதவியல் மருந்து என்பவை தோன்றி வளர வழி வகுத்தது. உடலை மெய்யானது எனக் கொண்ட சமுதாயமே அதை திடமாகப் பராமரிக்கும் வழிவகைகளையும் கண்டறிந்தது.

லௌகீக இன்பங்களும் மனித உயர்வுக்கு வேண்டியவை எனக் கொண்ட சமுதாயமே உடல் இன்பத்தை போற்றி வளர்த்தது. இந்தச் சிந்தனையின் பேறாகவே வாத்தலாயனமும், அதிவீரராம பாண்டியனும் காமலாஸ்த்திரங்களை எமக்குத் தந்தனர்.

பிற்பட்டு வந்த ஆன்மிகவாதிகள் பொருட்கள் யாவும் மாயை, நிலையற்றது எனவும் போதித்தனர். உயிர் ஆன்மா என்ற தத்துவ விசாரணையில் இறங்கியதால் உடலுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கத் தவறிவிட்டனர். எம்மவர் உடலை “மெய்” என்றதன் காரணமே, அது மெய்யானது அதை நாம் உதாசீனம் செய்யாது போற்ற வேண்டும் என்பதற்காகவேதான்.

அடுத்து வந்த காலத்தில் தோன்றிய பௌத்தம், சமணம் போன்ற மதங்கள் புலன் இன்பத்தை முற்றாக வெறுத்தன. சன்னியாசம் வெறிபோல சமூகத்தை பீடித்தது. இத்தகைய சிந்தனைகளின் மோதல்கள் வலுப்பட்ட காலத்திலே, மனித உடல் இன்பம் நிலையான வாழ்வு என்பதை வலியுறுத்த கோயில்களிலே உடல் இன்பத்தை மக்களுக்கு உணர்த்த இத்தகைய சிற்பங்கள் வடிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இந்து மதம் சமுதாய வாழ்க்கையில் லௌகீக இன்பங்களும் ஆன்மீக உயர்விற்கும் உரிய இடம் தந்தது. எமது ரிஷிகளும் முனிவர்களும் லௌகீக இன்பங்களை அனுபவித்து முறையான வாழ்வு வாழ்ந்தவர்களே.

பௌத்தமும் சமணமும் வேகமாக பரவிய காரணத்தாலேயே கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. சன்னியாசம் ஒரு வெறிபோல சமூகத்தைப் பீடித்து உலக இன்பங்களை அவமதிக்கும் போக்கினை வளர்த்தது. ஆன்மீக வாதிகள் துயரத்தைச் சகித்து மறுஉலக இன்பத்தை அனுபவியுங்கள் அதற்காக வழிபடுங்கள் என வலியுறுத்திய சிந்தனைக்கு எதிராக மானி-

வாழ்வு இன்பமானது என வலியுறுத்த இந்தச் சிற்பங்கள் ஆக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

அந்தச் சமயத்திலே அவற்றை எதிர்த்து பிரசாரத்தில் ஈடுபடாது கலை அழகுமிக்க கோயில்களை அமைக்கத் தீர்மானித்து, இத் தகைய சிலைகளையும் அங்கு அமைத்தார்கள். மனித சமூகம் அனுபவிக்க வேண்டிய இன்பங்களை மேன்மையோடு காப்பாற்றித் தந்த முயற்சியே அவை. வாத்தலாயனரும் அதிவீரராம பாண்டியனும் காமலாஸ்த்திரத்தை சமூகத்திற்கு தந்திருக்கிறார்கள். மனிதன் வாழ்வை அனுபவித்து வாழவேண்டும் என்பதே இதன் குறிக்கோள்.

லௌகீக இன்பங்களில் மனிதருக்கு அதிக ஈடுபாடு நேர்ந்ததால் இக்கலைகள் தோன்றியிருக்கலாம். அதன்பின் மனிதனை மட்டுப்படுத்த லௌகீக இன்பங்களை மறுக்கின்ற மதங்கள் தோன்றி இருக்கலாம். இத்தகைய சிலைகளை வடித்ததற்கு எது காரணம் எனத் திட்டவட்டமாக நாம் கூற முடியாது. ஏனெனில் இது காலம் கடந்த கலை வடிவம். அவற்றைப் பார்க்கலாம், வியக்கலாம், இரசிக்கலாம்.

ஒரு தத்துவத்தை எதிர்த்து இன்னொரு தத்துவம் செயல்படுகிறபோது சமூக சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக கலைகள் தோன்றுகின்றன. சமூக சிந்தனையை பிரதிபலிப்பதே கலைகள். இது தோன்றிய காலத்து சமூக சிந்தனையைக் காட்டும் கலை வடிவங்களே. இதை வெறும் ஆபாசம் என ஒதுக்கிவிடமுடியாது.

இன்றைய கால கட்டத்திலே ஒரு பெண்ணின் உடலை நிர்வாணமாகவும், அரை நிர்வாணமாகவும் படம் பிடித்துக் காட்டி வியாபாரம் செய்யும் தந்திரம் அல்ல இது. ரசனை என்ற கோதாவிலே கவர்ச்சியாக சினிமாவிலும் பத்திரிகையிலும் இலக்கியத்திலும் சினிமா பாடல்களிலும் பணம் பண்ணுகின்ற வியாபார நோக்கம் கொண்டவை அல்ல அந்தச் சிற்பங்கள்.

இவற்றை நாம் விமர்சிக்கலாம், அது ஆக்கப்பட்ட காலத்து பின்னணியை நாம் நோக்குவோமேயானால் அந்தக் கலையை வடித்தவர் மீது எமக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் ஏற்படும். எனவேதான் அக்காலத்தில் அதுபற்றி பரபரப்போ விமர்சனங்களோ ஏற்பட்டதாக வரலாறு இல்லை.

சம கால கலை கல்கிய சஞ்சலகர்

17.04.2021 அன்று மாலை 5 மணிக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க விநோதன் மண்டபத்தில் “ஞானம்” சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரன் அவர்களின் 80ஆவது அகவை ஒன்றுகூடல் நிகழ்வு இடம் பெற்றது. திரு. தயாபரன், திருமதி வசந்தி தயாபரன், திரு. கே. பொன்னுத்துரை ஆகியோர் இந்த நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இந் நிகழ்வு ஒரு சில இலக்கியவாதிகளுடன் சிறியதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் மிகவும் விமரிசையாக நடைபெற்று குறிப்பிடத்தக்கது. நிகழ்வுக்கு பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் தலைமை வகித்தார். இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலை வகித்தார். நிகழ்வின் ஏற்பாட்டாளர்களில் ஒருவரான கே. பொன்னுத்துரை வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் அவர்களையும் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் அவர்களையும் மலர் மாலை அணிவித்து பொன்னாடை போர்த்தி பரிசில்கள் வழங்கி கௌரவித்தனர். புரவலர் ஹாசிம் உமர் விசேட பரிசொன்றை வழங்கி டாக்டர் ஞானசேகரன் அவர்களை கௌரவித்தார். பேராசிரியர் சந்திரசேகரன், இரகுபதி பாலஸ்ரீதரன், மு. பொன்னம்பலம், ஆ. இரத்தினவேலோன், டாக்டர் முருகானந்தம், பவானி சிவகுமாரன், டாக்டர் சுப்பிரமணியம், ஓய்வு நிலை அதிபர் பூ.க.இராசரத்தினம், கலாநிதி தேவமுருந்தன், சுதாராஜ், மல்லியப்புசந்தி திலகர், பாலசந்திரன், வசந்தி தயாபரன் போன்ற பலர் டாக்டர் ஞானசேகரன் அவர்களையும் அவர்தம் பாரியாரையும் வாழ்த்திப் பேசினர். என். நஜ்முல் ஹுசைன் வாழ்த்துக் கவிதை வாசித்தார் கொட்டகலையிலிருந்து மு. சிவலிங்கம் தனது வாழ்த்தினை கைபேசியின் மூலம் தெரிவித்தார். டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் ஏற்புரை வழங்கினார். திரு. தயாபரன் நன்றியுரை வழங்கினார்.

வாசகர் பேசுகிறார்

251வது ஞானம் இதழ் கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் விமர்சனம் பத்தி எழுத்து சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள் வாசகர் பேசுகிறார் போன்ற அம்சங்கள் தாங்கி வெளிவந்திருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சி. அட்டைப்படஅதிதி கட்டுரையை சத்திய எழுத்தாளர் கலாபூஷணம் எஸ்.ஐ. நாசுர்கனி எழுதியுள்ளார்.

கவிஞர் நஜ்முல் ஹுசைனின் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் அக்கட்டுரையில் கிரமமாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

வகவம் எனும் வலம்புரி கவிதா வட்டம் பற்றிய குறிப்பில் கவிஞர் நஜ்முல் ஹுசைன் வகவத் தலைவராக பழைய புதிய கவிஞர்களுக்கு பாலமாக 1981முதல் வரலாறு படைத்துவரும் வலம்புரி கவிதாவட்டத்தின் (வகவம்) தலைவராகவும் (2013ல் பதவியேற்று இன்றுவரை) திகழ்ந்து தீந்தமிழ் மணம் பரப்பிவருகிறார் என்று நாசுர்கனி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வலம்புரி கவிதா வட்டத்தில் வகவம் தலைவர் என்ற நிரந்தர பதவி நிலை எப்போதும் இருந்ததில்லை. ஸ்தாபகக்குழு தேசிய ஆலோசனை குழு, செயற்குழு என 17 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய 39 வருடகால வரலாறுகொண்டது வகவம். அவ் அமைப்பின் செயற்குழு தலைவராகத்தான் கவிஞர் நஜ்முல் ஹுசைன் 27.3.2013 அன்று நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் மறைந்த கலையன்பன் ரபீக், திருமதி வசந்தியாபரன் ஆகியோர் முன்னிலையில் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

ஸ்தாபக உறுப்பினர்களுள் ஒருவரான சத்திய எழுத்தாளர் நாசுர்கனியும் அன்றைய கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார் என்பது வகவம் வரலாற்று பதிவில் உள்ளது. இப்படி நடந்த வரலாற்று நிகழ்வை மறைத்து வகவம் தலைவர் நஜ்முல் ஹுசைன் என எழுதியிருப்பதை வகவம் ஸ்தாபகக் குழு பெரும் அதிருப்தியுடன் ஞானம் சஞ்சிகை வாசகர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகின்றது. கவிஞர் நஜ்முல் ஹுசைன் வகவம் செயற்குழு தலைவரே தவிர வகவம் தலைவர் அல்ல.

தாளம் அகமது— ஸ்தாபகக்குழு சார்பாக, வகவம் ஸ்தாபகக்குழு உறுப்பினர்

(மேற்படி கடிதம் எமக்குச் சில குழப்பங்களை ஏற்படுத்துகிறது.

வகவம் ஸ்தாபகக் குழு தினக்குரல் பத்திரிகை அனுசரணையுடன் ஒரு கவிதைப்போட்டியை நடத்துவதாகவும், அதற்கான பரிசுத் தொகை முதலாம் பரிசு ரூபா 25000/- இரண்டாம் பரிசு ரூபா 12500/- மூன்றாம் பரிசு ரூபா 7500/- எனவும் போட்டி முடிவுத் திகதி 11-04-2020 எனவும் குறிப்பிட்டு டாக்டர் தாளம் அகமது அவர்களால் அனுப்பப்பட்ட விளம்பரம் மார்ச் 2020 ஞானம் இதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. போட்டிக் கவிதைகள் அனுப்பப் படவேண்டிய முகவரி: President, vakavam Foundation committee, 09, Saunders Court, Colombo-2, எனவும் தாளம் அகமது - தலைவர் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஒரு வருடம் கழிந்த நிலையிலும் இந்தப்போட்டி இதுவரை நடந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இதற்கு வகவம் அமைப்பின் எந்தத் தலைவர் பொறுப்பு? இது வகவம் அமைப்புக்கு நல்லதல்ல. இதனை நம்பிப் பிரசுரித்த எமக்கும் நல்லதல்ல. - ஆசிரியர்)

நீங்கள் என் மீது கொண்ட அன்பின் காரணமாக அனுப்பி வைத்த ஞானம் இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். கடல் கடந்து என் கதைகள் ஞானம் இதழில் வெளியானதும், பரிசுகள் பெற்றதும், 60 கதைகளில் இரண்டு கதைகளாகத் தொகுக்கப் பெற்றதையும் நினைத்து பெருமை கொள்கிறேன். தொகுப்பை முழுமையும் வாசித்து, என் அபிமானத்தை எழுதுகிறேன்.

இதயப்பூர்வமான எனது நன்றி!

- அண்டனூர் சூா

